

(1) บทสรุปผู้บริหาร

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ปี พ.ศ. 2559 ณ ราคาประจำปี มีมูลค่า เท่ากับ 14,533,465 ล้านบาท ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPP Per Capita) ปี พ.ศ.2559 เท่ากับ 205,339 บาท ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ปี 2559 ขยายตัวร้อยละ 3.3 ปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่องจากร้อยละ 3.0 ในปี 2558 ปัจจัยสำคัญมาจากการผลิตสินค้าเพื่อการบริโภคของภาคเอกชนสินค้าส่งออก และการผลิตและบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่ขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง โดยการบริโภคภาคเอกชนปรับตัวดีขึ้นจากรายได้ภาคเกษตรที่สูงขึ้น ตามราคาพืชผลหลักและราคาสินค้าประมง ประกอบกับอัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากได้รับผลบวกจากระดับราคาสินค้าสำคัญที่ลดลงตามราคาน้ำมันเชื้อเพลิง ขณะที่การใช้จ่ายภาครัฐทั้งในส่วนของการอุปโภคและการลงทุนชะลอลง โดยการลงทุนภาครัฐ

ชะลอลงมากจากฐานสูงจากการเบิกจ่ายโครงการลงทุนของรัฐในปีก่อน เช่น การเร่งเบิกจ่ายงบลงทุนในโครงการเงินกู้ เพื่อการพัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ และระบบขนส่งทางถนนระยะเร่งด่วนการปรับตัวเพิ่มขึ้นของอุปสงค์ดังกล่าว ส่งผลให้การผลิตปรับตัวดีขึ้น โดยเฉพาะในภาคนอกเกษตรที่มีการขยายตัวต่อเนื่องในหลายกิจกรรม

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ของจังหวัดยะลาในปี พ.ศ. 2559 มีมูลค่า ณ ราคาประจำปีเท่ากับ 43,941 ล้านบาท ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPP Per Capita) ของจังหวัดยะลา ในปี พ.ศ.2559 เท่ากับ 98,562 บาทได้แบ่งเป็น **ภาคการเกษตร** 14,456 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 32.9 และ**นอกภาคการเกษตร** 29,485 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 67.10 พบว่า อัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมใน 5 สาขาอันดับแรกส่วนใหญ่ เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว สาขาที่มีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นสูงเรียงตามลำดับ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง มีมูลค่ามากที่สุดเป็นอันดับ 1 มีร้อยละ 32.90 อันดับที่ 2 คือ สาขาการขนส่งและการขายปลีกฯ (ร้อยละ 11.8) อันดับที่ 3 คือ สาขาการบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ (ร้อยละ 11.2) อันดับที่ 4 คือ สาขาการศึกษา (ร้อยละ 11.2)และอันดับที่ 5 สาขาการผลิต (ร้อยละ 7.9) ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรในปี 2559 (ณ ราคาประจำปี) เท่ากับ 98,562 บาทต่อปี เพิ่มขึ้นจาก 89,875 บาทในปีที่ผ่านมา เท่ากับ 8,687 บาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.81 จากราคายางพาราพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของจังหวัดมีราคาปรับเพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้รายได้ของประชาชนสูงขึ้น

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เปิดเผยรายงานภาวะเศรษฐกิจการคลัง ประจำเดือนธันวาคม และไตรมาสที่ 4 ปี 2561 ว่า“ เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่ 4 ปี 2561 ยังคงขยายตัวต่อเนื่อง แม้ว่าเครื่องชี้เศรษฐกิจประจำเดือน ธันวาคม 2561 จะมีสัญญาณชะลอตัวอยู่บ้าง ซึ่งเป็นผลจากการส่งออกสินค้าที่หดตัวจากภาวะเศรษฐกิจโลก ขณะที่การใช้จ่ายภายในประเทศยังขยายตัวต่อเนื่อง ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการปรับตัวดีขึ้นของรายได้ เกษตรกรในช่วงปลายปี 2561 บวกกับจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ยังขยายตัวเร่งขึ้นในไตรมาสสุดท้าย ช่วยสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ส่วนเสถียรภาพเศรษฐกิจทั้งภายในและภายนอกยังอยู่ในเกณฑ์ดี และรองรับความผันผวนของเศรษฐกิจโลกได้”

รายงานประมาณการเศรษฐกิจจังหวัดยะลา ของสำนักงานคลังจังหวัดยะลา ประจำไตรมาสที่ 4/2561 “หดตัวร้อยละ -3.93 และคาดว่าในปี 2562 เศรษฐกิจจะขยายตัวร้อยละ 1.79 ปรับประมาณการลดลงจากเดือนกันยายน 2561”

เศรษฐกิจของจังหวัดยะลาในปี 2561

เศรษฐกิจจังหวัดยะลา ปี 2561 หดตัวในอัตราร้อยละ -3.93 ตามการผลิตภาคการเกษตร การลงทุนภาคเอกชน การใช้จ่ายภาครัฐ และการค้าชายแดน

ด้านอุปทาน โดยรวมขยายตัว ตาม ภาคบริการ ขยายตัวร้อยละ 5.91 จากด้านการศึกษา และการบริหารราชการฯ ตามนโยบายของรัฐบาลที่ส่งเสริมการศึกษาอย่างทั่วถึง และการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารราชการฯ ที่ดี การค้าปลีกค้าส่งเพิ่มขึ้น ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการใช้จ่ายผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ เพื่อช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อย รวมทั้งเครื่องใช้จำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น เป็นผลมาจากการที่ภาครัฐ และเอกชนในพื้นที่ร่วมกันส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของอำเภอเบตงให้เป็นที่ยึดจุดใจของนักท่องเที่ยวทั้งการจัดงานสำคัญต่างๆ รวมไปถึงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว

ด้านอุปสงค์ โดยรวมหดตัว จาก การลงทุนภาคเอกชน หดตัวร้อยละ -1.12 สะท้อนผ่านสินเชื่อเพื่อการลงทุนที่ลดลง การใช้จ่ายภาครัฐ หดตัวร้อยละ -17.10 ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากส่วนราชการในจังหวัดได้รับการจัดสรรงบประมาณลดลง ประกอบกับส่วนราชการบางส่วนได้ก่อหนี้ผูกพันแล้ว และอยู่ระหว่างดำเนินการ จึงไม่สามารถเบิกจ่ายได้ตามกำหนดเวลา ส่งผลให้การใช้จ่ายของภาครัฐลดลง

สำนักงานพาณิชย์จังหวัดยะลา ร่วมกับกองสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ขอรายงานความเคลื่อนไหวดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดยะลา ประจำเดือนธันวาคม 2561 ดัชนีราคาของจังหวัดยะลา เท่ากับ 100 สำหรับเดือนธันวาคม 2561 เท่ากับ 101.5 เดือนพฤศจิกายน 2561 เท่ากับ 102.2 ลดลงร้อยละ 0.7 การเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดยะลา เดือนธันวาคม 2561 เมื่อเทียบกับเดือนพฤศจิกายน 2561 ลดลงร้อยละ 0.7 เดือนธันวาคม 2560 ลดลงร้อยละ 0.2 เฉลี่ยปี 2561/ปี 2560 สูงขึ้นร้อยละ 1.0

ดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดยะลา เดือนธันวาคม 2561 เทียบกับเดือนพฤศจิกายน 2561 ลดลงร้อยละ 0.7 โดยดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ลดลงร้อยละ 0.4 จากการลดลงของหมวดเนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และสัตว์น้ำ ลดลงร้อยละ 1.3 หมวดผักและผลไม้ ลดลงร้อยละ 1.3 และหมวดเครื่องประกอบอาหาร ลดลงร้อยละ 0.4 ส่วนหมวดข้าวแป้ง และผลิตภัณฑ์จากแป้ง สูงขึ้นร้อยละ 0.5 หมวดไข่และผลิตภัณฑ์นม สูงขึ้นร้อยละ 0.8 และดัชนีหมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม ก็ลดลงร้อยละ 1.0 จากการลดลงของหมวดพาหนะ การขนส่งและการสื่อสาร ลดลงร้อยละ 3.1 โดยลดลงของหมวดน้ำมันเชื้อเพลิง ลดลงร้อยละ 6.6 ส่วนหมวดการบันเทิงการอ่าน การศึกษาและการศาสนา สูงขึ้นร้อยละ 0.4 หมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า สูงขึ้นร้อยละ 0.4 ส่วนหมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคลและหมวดเคสสถานโดยเฉลี่ยไม่มีการเปลี่ยนแปลง

การจดทะเบียนของนิติบุคคลตั้งใหม่ (สำนักงานพาณิชย์จังหวัดยะลา) ใน ปี 2561 พบว่า จังหวัดยะลา มีการจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่ ทั้งสิ้น 137 แห่ง เป็นบริษัทจำกัด จำนวน 73 แห่ง (ร้อยละ 53.28) และห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 64 แห่ง (คิดเป็นร้อยละ 46.72) โดยอุตสาหกรรมที่มีจำนวนการจดทะเบียน นิติบุคคลตั้งใหม่ในปี 2561 สูงที่สุด คือ (1) การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์จักรยานยนต์ ฯ จำนวน 61 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 44.53 (2) การก่อสร้าง จำนวน 26 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 18.98 (3) บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ จำนวน 18 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 13.14 ของจำนวนสถานประกอบการที่จดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่ ประจำปี 2561 และเมื่อพิจารณาทุนจดทะเบียนของนิติบุคคลตั้งใหม่ทั้งหมด 1,500.59 ล้านบาท พบว่า บริษัทจำกัดมีทุนจดทะเบียนทั้งสิ้น 1,402.99 ล้านบาท (ร้อยละ 93.50) และห้างหุ้นส่วนจำกัด มีทุนจดทะเบียนทั้งสิ้น 97.60 ล้านบาท (ร้อยละ 6.50) โดย อุตสาหกรรมที่มีทุนจดทะเบียนมากที่สุด คือ บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ มีทุนจดทะเบียน 1,303.69 ล้านบาท ร้อยละ 86.88 (บริษัทจำกัด 1,296.49 ล้านบาท ห้างหุ้นส่วนจำกัด 7.20 ล้านบาท)

การจดทะเบียนโรงงานใหม่ในจังหวัดยะลา (สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา) พบว่า ปี 2561 มีโรงงานที่ได้รับการอนุญาตใหม่ จำนวน 9 โรง เงินลงทุน 1,680.22 ล้านบาท คนงาน 204 คน เครื่องจักร 75,914 แรงม้า และในปี 2561 นี้มีโรงงานที่เลิกกิจการ จำนวน 2 โรง

สถานการณ์ด้านแรงงาน

สถานภาพแรงงาน ณ เดือนธันวาคม 2561 **ทั่วยุทธศาสตร์** มีประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 56,415,200 คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 38,353,300 คน ผู้มีงานทำ 37,865,500 คน ผู้ว่างงาน 349,400 คน กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล 138,400 คน และผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 18,061,900 คน

จังหวัดยะลา มีประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปในจังหวัดยะลา จำนวน 332,563 คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 229,242 คน ผู้มีงานทำ 228,263 คน ผู้ว่างงาน 979 คน ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 103,321 คน และไม่มีกำลังแรงงานที่รอฤดูกาลในไตรมาส

การมีงานทำ ผู้มีงานทำในจังหวัดยะลา จำนวน 228,263 คน ทำงานในภาคเกษตรกรรม จำนวน 154,875 คน หรือร้อยละ 67.85 ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม จำนวน 73,388 คน ร้อยละ 32.15 โดยทำงานในสาขาการขนส่ง ขยายปลีก มากที่สุด จำนวน 32,374 คน หรือร้อยละ 14.18 รองลงมาคือ โรงแรมและอาหาร จำนวน 11,277 คน หรือร้อยละ 4.94 การศึกษา มีจำนวน 6,197 คน คิดเป็นร้อยละ 2.72 การผลิต จำนวน 5,263 คน คิดเป็นร้อยละ 2.31 และการบริหารราชการและการป้องกันประเทศ จำนวน 5,074 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22 ของผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมทั้งหมด

การว่างงาน สำหรับอัตราการว่างงานของประเทศไทย ณ เดือนธันวาคม 2561 มีผู้ว่างงานประมาณ 349,400 คน คิดเป็นอัตราการว่างงาน 0.90 ของผู้ว่างงานทั้งหมดในประเทศไทย

จังหวัดยะลา มีผู้ว่างงาน จำนวน 979 คน หรือมีอัตราการว่างงานร้อยละ 0.43 มีผู้ว่างงานเป็นเพศชาย จำนวน 635 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 และเพศหญิง จำนวน 343 คน หรือร้อยละ 0.33 ทั้งนี้ อัตราการว่างงานในปีนี้ ลดลงจากไตรมาสที่แล้ว ร้อยละ 0.23 (ปี 2560 มีอัตราการว่างงานร้อยละ 0.66 หรือ 1,540 คน)

แรงงานนอกระบบ จากข้อมูลเบื้องต้น ปี 2561 ผู้ทำงานอยู่ในแรงงานนอกระบบจำนวน 177,863 คน หรือร้อยละ 76.86 ของประชากรที่มีงานทำ โดยส่วนใหญ่จะทำงานในภาคเกษตร จำนวน 142,439 คน หรือร้อยละ 80.08 และนอกภาคเกษตร 35,424 คน หรือร้อยละ 19.92

การบริการจัดหางานภายในประเทศ ในปี 2561 (มกราคม – ธันวาคม 2561) นายจ้าง/สถานประกอบการ ได้แจ้งตำแหน่งงานว่าง จำนวน 3,583 อัตรา โดยมีผู้สมัครงาน 3,047 คน การบรรจุงาน 2,548 คนและการบรรจุงาน จะมีอัตราบรรจุงานต่อตำแหน่งงานว่างร้อยละ 71.11 ส่วนตำแหน่งว่าง ตามระดับการศึกษาที่ต้องการสูงสุดคือ ระดับมัธยมศึกษา มีความต้องการร้อยละ 32.96 (1,181 อัตรา) รองลงมาเป็นระดับ ปวช. ร้อยละ 16.77 (601 อัตรา) สำหรับอาชีพที่มีการบรรจุงานมากที่สุด คือ การขายปลีก การซ่อมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ร้อยละ 35.16 (896 อัตรา) และอุตสาหกรรมที่มีตำแหน่งว่างงานมากที่สุด คือ การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ร้อยละ 36.00 (1,290 อัตรา)

ความต้องการแรงงาน ในจังหวัดยะลา ปี 2562 คาดประมาณว่าจะมีความต้องการแรงงานในกลุ่มช่างฝีมือแรงงานมากที่สุด เช่น ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างเชื่อม ช่างคอมพิวเตอร์ ช่างเขียนแบบ รองลงมาเป็นพนักงานขับรถ เช่น พนักงานขับรถแทรกเตอร์ พนักงานขับรถโม้ พนักงานขับรถยนต์ พนักงานขับรถเกรต พนักงานขับรถเครน พนักงานขับรถแบคโฮ และ วิศวกร ตามลำดับ แรงงานส่วนใหญ่ในจังหวัดยะลา จะเน้นการศึกษาสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ จึงทำให้เกิดการขาดแคลนแรงงาน

แรงงานต่างด้าว จำนวนแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานอย่างถูกต้องตามกฎหมายและได้รับอนุญาตให้ทำงาน ใน ปี 2561 (ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2561) มีจำนวนทั้งสิ้น 3,553 คน โดยส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่อนุญาตให้เข้ามาอยู่ แรงงานต่างด้าว มาตรา 59 พิสูจน์สัญชาติ จำนวน 3,133 คน (ร้อยละ 88.18) รองลงมาเป็น ประเภทชนกลุ่มน้อย (มาตรา 63) จำนวน 151 คน (ร้อยละ 4.25) และประเภทที่ได้รับอนุญาตทำงานตาม MOU จำนวน 144 คน ร้อยละ 4.05 ตามลำดับ

ถ้าพิจารณาจำนวนแรงงานต่างด้าวประเภทชั่วคราว มาตรา 59 ของจังหวัดยะลา จำนวน 121 คน จำแนกตามสัญชาติที่เข้ามาทำงานมากที่สุด จะพบว่า แรงงานต่างด้าว สัญชาติฟิลิปปินส์ มีมากที่สุด จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50 รองลงมาคือ สัญชาติอื่นๆ จำนวน 48 คน (ร้อยละ 39.67) หากจำแนกตามประเภทอาชีพที่เข้ามาทำงานมากที่สุด จะพบว่า ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประเภทวิชาชีพด้านต่างๆ ร้อยละ 79.34 (96 คน) รองลงมาเป็นผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการ ระดับอาวุโส ผู้จัดการ ร้อยละ 14.88 (18 คน)

สำหรับแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงาน ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2561 เป็นแรงงานที่ได้รับอนุญาตให้มาทำงานเป็นการชั่วคราว 3 สัญชาติ คือ เมียนมา ลาว กัมพูชา เพื่อทดแทนการขาดแคลนแรงงานในจังหวัด (ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2561) แรงงานต่างด้าวที่อยู่ในระบบทะเบียนของสำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา มีจำนวนทั้งสิ้น 3,277 คน จำแนกเป็นสัญชาติเมียนมา จำนวน 3,023 คน ลาว จำนวน 55 คน และกัมพูชา จำนวน 197 คน

การเดินทางไปทำงานต่างประเทศ ในส่วนของแรงงานไทยที่ได้รับอนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ ปี 2561 พบว่า มีจำนวนทั้งสิ้น 34 คน และหากพิจารณาตามวิธีการเดินทางพบว่า เดินทางไปโดยวิธี Re-Entry ทั้งหมด จำนวน 33 คน หรือร้อยละ 97.06 และเดินทางด้วยตนเอง จำนวน 1 คน (ร้อยละ 2.94) ในส่วนภูมิภาคที่แรงงานไทยไปทำงานส่วนใหญ่จะกระจุกตัวที่ภูมิภาคเอเชีย จำนวน 33 คน หรือร้อยละ 80.49 และภูมิภาคอื่นๆ จำนวน 5 คน (คิดเป็นร้อยละ 13.20) และภูมิภาคตะวันออกกลาง จำนวน 3 คน (ร้อยละ 7.31) ของแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศทั้งหมด

การพัฒนาศักยภาพแรงงาน ในปี 2561 มีการฝึกเตรียมเข้าทำงานในจังหวัดยะลา จำนวน 211 คน โดยกลุ่มอาชีพที่ฝึกเตรียมเข้าทำงานส่วนใหญ่ เป็นกลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 50.24 การฝึกยกระดับฝีมือแรงงานในจังหวัดยะลาในปีนี้มีผู้เข้ารับการฝึก จำนวน 1,101 คน โดยกลุ่มอาชีพที่มีการฝึกยกระดับเข้าทำงาน เป็นกลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ ทั้งหมดจำนวน 741 คน คิดเป็นร้อยละ 67.31 และการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานมีการทดสอบฯ ทั้งหมด 317 คน โดยกลุ่มอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์มีการทดสอบฯ สูงสุด จำนวน 244 คน หรือร้อยละ 76.97 ของผู้เข้ารับการทดสอบฯ ทั้งหมด

การคุ้มครองแรงงาน จากการตรวจสอบสถานประกอบการทั้งสิ้น 312 แห่ง มีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ จำนวน 8,107 คน สถานประกอบการที่ตรวจสอบส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการที่มีขนาด 1 - 4 คน คิดเป็นร้อยละ 36.22 ของการตรวจสอบสถานประกอบการทั้งหมด และมีสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องในปี 2561 นี้อยู่ 51 แห่ง หรือร้อยละ 16.35

การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน มีการตรวจความปลอดภัยในสถานประกอบการทั้งสิ้น 97 แห่ง ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ จำนวน 3,952 คน พบว่าในปีนี้มีสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ความปลอดภัย 14 แห่ง หรือร้อยละ 14.43 โดยประเภทอุตสาหกรรมที่มีอัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ความปลอดภัย มากที่สุด ได้แก่ ประเภทการก่อสร้าง จำนวน 7 แห่ง ร้อยละ 50.00

การประสบอันตราย/เจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน ในปี 2561 จังหวัดยะลา มีการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำนวน 143 คน โดยประเภทของความร้ายแรง พบว่า จะหยุดงานเกิน 3 วัน จำนวน 73 คน หรือร้อยละ 51.05 รองลงมาคือหยุดงานไม่เกิน 3 วัน จำนวน 65 คน หรือร้อยละ 45.45 สูญเสียอวัยวะบางส่วน จำนวน 4 คน (ร้อยละ 2.80) ตาย 1 คน (ร้อยละ 0.70) และในปีนี้มีผู้เสียชีวิต 1 คน

การเกิดข้อเรียกร้อง/ข้อพิพาทแรงงานและข้อขัดแย้งภายในจังหวัดยะลา ในปี 2561 พบว่า มีข้อร้องเรียน/ข้อพิพาทแรงงานและข้อขัดแย้งใดๆ เกิดขึ้นภายในจังหวัด แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้างของแรงงานจังหวัดยะลาอยู่ในระดับดีมากพบว่า จังหวัดยะลา มีการเกิดข้อขัดแย้งที่ตกลงกันได้จำนวน 1 ครั้ง ในสถานประกอบการ จำนวน 1 แห่ง โดยมีลูกจ้างจำนวน 11 คน

การเลิกจ้างแรงงาน สถานประกอบการกิจการในจังหวัดยะลา ที่เลิกกิจการ มีจำนวน 18 แห่ง ลูกจ้างถูกเลิกจ้าง 50 คน แยกเป็นสถานประกอบการขนาดเล็กตั้งแต่ 1-9 คน จำนวน 15 แห่ง หรือคิดเป็นร้อยละ 83.33 ลูกจ้างถูกเลิกจ้าง จำนวน 15 คน และสถานประกอบการขนาด 10 คนขึ้นไป จำนวน 3 แห่ง (ร้อยละ 16.67) ลูกจ้างถูกเลิกจ้าง 21 คน

การสวัสดิการ ในปี 2561 มีการส่งเสริมให้บริการด้านสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนด 51 แห่ง ลูกจ้างที่เกี่ยวข้อง 1,657 คน

การประกันสังคม ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2561 พบว่า

1. กองทุนประกันสังคม จังหวัดยะลา มีสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคมจำนวน 1,454 แห่ง มีการใช้บริการของกองทุนประกันสังคม (ไม่เนื่องจากการทำงาน) จำนวน 39,154 ราย ประเภทประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนใช้บริการสูงสุดได้แก่ กรณีสงเคราะห์บุตร จำนวน 26,398 ราย หรือร้อยละ 67.25 ของผู้ให้บริการทั้งหมด สำหรับปริมาณการจ่ายเงินประโยชน์ทดแทน พบว่าการจ่ายเงินกรณีสงเคราะห์บุตร มีการจ่ายเงินสูงสุดถึง 10,744,000.00 บาท หรือร้อยละ 30.40 ของเงินประโยชน์ทดแทนที่จ่าย

2. กองทุนเงินทดแทน มีสถานประกอบการและลูกจ้างที่อยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทน จำนวน 1,280 แห่ง ลูกจ้าง จำนวน 16,691 คน ส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการ ขนาด 1-4 คน จำนวน 748 แห่ง หรือร้อยละ 58.44 ของสถานประกอบการในกองทุนเงินทดแทนทั้งหมด และจังหวัดยะลา มีสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคมที่เป็นสถานพยาบาลของรัฐบาล จำนวน 2 แห่ง คือ โรงพยาบาลศูนย์ยะลา และโรงพยาบาลเบตง

(2) สภาพทั่วไปจังหวัดยะลา

สภาพทั่วไปจังหวัดยะลา

คำว่า “ยะลา” มาจากภาษาพื้นเมืองเดิมว่า “ยะลอ” ซึ่งแปลว่า “แห” เพราะสถานที่ตั้งเมืองเดิม คือ บ้านยะลา (ตำบลยะลาในปัจจุบัน) มีภูเขารูปรางคล้ายแหตั้งอยู่ ต่อมาได้มีการย้ายมาตั้งเมืองใหม่หลายครั้งในที่สุดมาตั้งที่บ้านนิบง (นิบง แปลว่า ไม้หลาวชะโอน) ตำบลสะเตง ตราบเท่าทุกวันนี้ ดินแดน อันเป็นที่ตั้งของจังหวัดยะลา ในปัจจุบัน เริ่มแต่สมัยกรุงสุโขทัยจนถึงต้นกรุงรัตนโกสินทร์ส่วนหนึ่งของเมืองปัตตานี ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ได้มีการปรับปรุงการปกครองส่วนภูมิภาคใหม่เป็นการปกครองแบบเทศาภิบาล และได้ออกประกาศข้อบังคับสำหรับการปกครอง 7 หัวเมือง ร.ศ. 120 ซึ่งประกอบด้วยเมืองปัตตานี หนองจิก ยะหริ่ง สายบุรี ยะลา ะเงาะ และเมืองรามัน ในแต่ละเมือง มีพระยาเมืองเป็นผู้รักษาราชการ โดยอยู่ภายใต้การดูแลของข้าหลวงเทศาภิบาลมณฑลนครศรีธรรมราช แต่ละเมืองจะแบ่งเขตการปกครองออกเป็นอำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน

พ.ศ. 2447 ประกาศตั้งมณฑลปัตตานีขึ้น ดูแลหัวเมืองทั้ง 7 แทนมณฑลนครศรีธรรมราชและให้ยุบเมืองเหลือแค่ 4 เมือง ได้แก่ เมืองปัตตานี ยะลา สายบุรี และเมืองระแงะ

พ.ศ. 2450 เมืองยะลาแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 2 อำเภอ คือ อำเภอเมือง และอำเภอยะหา

พ.ศ. 2475 ได้ประกาศยกเลิกมณฑลปัตตานี

พ.ศ. 2476 เมืองยะลาถูกเปลี่ยนเป็นจังหวัดยะลา ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการอาณาจักรสยาม พ.ศ. 2476 เรื่อง การจัดระเบียบราชการบริหารส่วนภูมิภาคออกเป็นจังหวัดเป็นอำเภอและให้มีข้าหลวงประจำจังหวัดและกรมการจังหวัดเป็นผู้บริหารราชการจังหวัดยะลา จึงเป็นจังหวัดหนึ่งของประเทศไทยสืบต่อมา จนทุกวันนี้

จังหวัดยะลา มีเครื่องหมายประจำจังหวัดเป็นรูปเหมืองแร่ดีบุก สัตว์ประจำจังหวัด คือ ช้างเผือก ต้นไม้ประจำจังหวัด คือ ต้นหลาวชะโอน ดอกไม้ประจำจังหวัด คือ ดอกพิกุล เป็นจังหวัดที่เทศบาลมีการจัดวางผังเมืองแบบใยแมงมุมที่สวยงามที่สุดของประเทศไทย และได้รับรางวัลชนะเลิศ การประกวดความสะอาด 3 ปีซ้อน ระหว่าง พ.ศ. 2528 – 2530 และได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาลนครยะลา ในปี พ.ศ. 2538 ในปี พ.ศ. 2540 ได้รับการคัดเลือกจากองค์การอนามัยโลกให้เป็น 1 ใน 5 เมืองของประเทศไทยในโครงการเมืองน่าอยู่ทั่วโลก

สำหรับเมืองยะลาได้มีการโยกย้ายที่ตั้งมาแล้ว 4 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 ตั้งเมืองอยู่ที่ตำบลบ้านยะลา

ครั้งที่ 2 ได้ย้ายเมืองไปตั้งที่ตำบลท่าสาป (ฝั่งซ้ายของแม่น้ำปัตตานี)

ครั้งที่ 3 ได้ย้ายไปตั้งที่เมืองสะเตง (ทางฝั่งขวาของแม่น้ำปัตตานี)

ครั้งที่ 4 ได้ย้ายไปตั้งที่ตำบลบ้านนิบง

ในสมัยอำมาตย์โทพระรัฐกิจวิจารณ์ (สวาสดิ์ ณ นคร) ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลา คนที่ 10 (พ.ศ. 2456 – 2458) ได้วางผังเมืองด้วยการหาจุดศูนย์กลางใจเมือง โดยการปักหลักไว้และเอาก้อนหินใหญ่วางไว้เป็นเครื่องหมายเรียกว่า “กิโหลศูนย์” และลากเส้นวงกลมเป็นชั้น ๆ มีถนนรองรับเป็นตาข่ายลักษณะใยแมงมุม ในเขตเทศบาลยะลา จนได้รับการชื่นชมว่าเป็นเทศบาลซึ่งจัดวางผังเมืองแบบใยแมงมุมที่สวยงามที่สุดของประเทศไทย และได้รับรางวัลชนะเลิศการประกวดความสะอาด 3 ปีซ้อน (พ.ศ. 2528 – 2530) และในปี 2540 ได้รับการคัดเลือกจากองค์การอนามัยโลกให้เป็น 1 ใน 5 เมืองของประเทศไทยในโครงการเมืองน่าอยู่ทั่วโลก

เหตุที่เรียกชื่อว่ายะลานั้นเพราะพระยาเมืองคนแรกได้ตั้งที่ทำการขึ้นที่บ้านยะลา คำว่า ยะลา (มาเลย์: Jala; جال) เป็นชื่อเรียกสำเนียงภาษามลายูพื้นเมือง มาจากคำว่า ยาลอ (มาเลย์: Jolor; جولور) แปลว่า "แห" ซึ่งเป็นคำยืมมาจากภาษาบาลี-สันสกฤต คำว่า ชาละ หรือ ชาลี หมายถึง "แห" หรือ "ตาข่าย"[3] มีภูเขาลูกหนึ่งในเขตอำเภอเมืองยะลามีลักษณะเหมือนแหจับปลา โดยผูกจอมแหแล้วถ่างตีนแหไปโดยรอบ ผู้คนจึงเรียกผู้เขานี้ว่า ยะลา หรือ ยาลอ แล้วนำมาตั้งนามเมือง

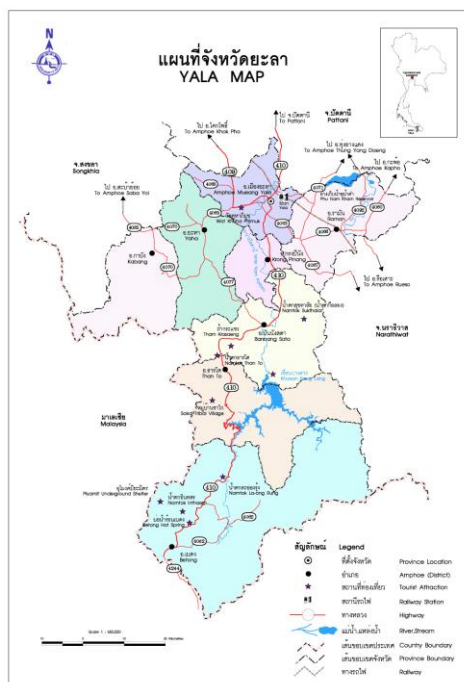
แต่ตามประวัติศาสตร์ซึ่งได้เขียนไว้ในสมัยเจ็ดหัวเมือง โดยเจ้าผู้ครองเมืองเดิมได้เขียนไว้เป็นประวัติศาสตร์เป็นภาษามลายูว่า “เมืองยะลา” เป็นสำเนียงภาษาอาหรับ โดยชาวอินโดนีเซียที่เข้ามาเผยแพร่ศาสนาอิสลามในบริเวณเจ็ดหัวเมือง ซึ่งอยู่ในแหลมมลายูเป็นผู้ตั้งชื่อเมืองไว้

ขนาดและที่ตั้ง

จังหวัดยะลา ตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 5 - 7 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 100 - 102 องศาตะวันออก อยู่ใต้สุดของประเทศ ดังคำขวัญของจังหวัดที่ว่า "ยะลา : ใต้สุดสยาม เมืองงามชายแดน" อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครโดยทางรถไฟสายใต้ ประมาณ 1,039 กิโลเมตร หรือโดยทางรถยนต์ตามเส้นทางถนนเพชรเกษมสายเก่า ประมาณ 1,395 กิโลเมตร และถนนเพชรเกษมสายใหม่ประมาณ 1,084 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดและประเทศใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	จังหวัดสงขลา และปัตตานี
ทิศใต้	ติดต่อกับ	รัฐเปรัก ประเทศมาเลเซีย
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	จังหวัดนราธิวาส และรัฐเปรัก ประเทศมาเลเซีย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	จังหวัดสงขลา และรัฐเคดาห์ ประเทศมาเลเซีย

จังหวัดยะลามีเนื้อที่ประมาณ 4,521.078 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 2,825,673.75 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 6.4 ของพื้นที่ภาคใต้ เมื่อเทียบกับพื้นที่ของทั้ง 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้แล้ว มีพื้นที่คิดเป็นร้อยละ 21 โดยมีขนาดพื้นที่มากเป็นอันดับที่ 2 รองจากจังหวัดสงขลา (ประมาณ 4.8 ล้านไร่) เมื่อเปรียบเทียบขนาดพื้นที่ของแต่ละอำเภอแล้วปรากฏว่าอำเภอเบตง มีพื้นที่มากที่สุด คือ ประมาณ 1,328.001 ตารางกิโลเมตร และอำเภอกรงปินัง มีพื้นที่น้อยที่สุด คือประมาณ 185 ตารางกิโลเมตร

ลักษณะภูมิประเทศ

ภูมิประเทศโดยทั่วไปของจังหวัดยะลา มีลักษณะเป็นภูเขา เนินเขาและหุบเขา ตั้งแต่ตอนกลางจนถึงใต้สุดของจังหวัด มีที่ราบบางส่วนทางตอนเหนือของจังหวัด ได้แก่ บริเวณที่ราบแม่น้ำปัตตานี และแม่น้ำสายบุรีไหลผ่าน อยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลปานกลางถึงสูงมาก โดยเฉลี่ยระหว่าง 100- 200 เมตร พื้นที่ส่วนใหญ่ปกคลุมด้วยป่าดงดิบ และสวนยางพารา มีเทือกเขาที่สำคัญอยู่ 2 เทือกเขา คือ เทือกเขาสันกาลาคีรี เริ่มจากอำเภอเบตง เป็นแนวยาวกั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทย กับประเทศมาเลเซียและเทือกเขาปิไล ซึ่งเป็นเทือกเขาอยู่ภายในจังหวัด ในเขตตำบลบูตี บ้านวังสาแรง ของอำเภอเมืองยะลา ถึงอำเภอกรงปินัง และอำเภอรามัน

ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดยะลาอยู่ภายใต้อิทธิพลของมรสุมที่พัดประจำเป็นฤดูกาล 2 ชนิดคือฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือหรือฤดูหนาวจะมีลมจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งเป็นลมเย็นและแห้งจากประเทศจีนพัดปกคลุมประเทศไทย ทำให้ภาคต่างๆทางตอนบนของประเทศตั้งแต่ภาคกลางขึ้นไปมีอากาศหนาวเย็นและแห้งแล้งทั่วไปแต่ภาคใต้ตั้งแต่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ลงไปรวมถึงจังหวัดยะลาก็มีฝนตกชุกเพราะลมมรสุมนี้พัดผ่านอ่าวไทยจึงพาเอาไอน้ำไปตกเป็นฝนทั่วไปอากาศจึงไม่หนาวเย็นดังเช่นภาคอื่นๆที่อยู่ตอนบนของประเทศแต่อาจมีอากาศเย็นบ้างเป็นครั้งคราวลมมรสุมอีกชนิดหนึ่งคือลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดผ่านมหาสมุทรอินเดียจึงพัดพาเอาไอน้ำและความชื้นมาสู่ประเทศไทย แต่เนื่องจากเทือกเขาตะนาวศรีซึ่งอยู่ทางด้านตะวันตกกั้นกระแสลมไว้ทำให้ภาคใต้ฝั่งตะวันออกและจังหวัดยะลามีฝนตกน้อยกว่าภาคใต้ฝั่งตะวันตกซึ่งเป็นด้านรับลม

อุณหภูมิ

จังหวัดยะลาอยู่ใกล้ทะเลฤดูร้อนมีอากาศไม่ร้อนมากนักส่วนฤดูหนาวไม่ถึงกับหนาวจัดอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีประมาณ 27.0 องศาเซลเซียสอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 32.0 องศาเซลเซียสอุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 22.6 องศาเซลเซียสเดือนที่มีอากาศร้อนอบอ้าวที่สุดคือเดือนพฤษภาคมเคยตรวจอุณหภูมิสูงที่สุดได้ 37.5 องศาเซลเซียสเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2515 เคยตรวจอุณหภูมิต่ำที่สุดได้ 17.5 องศาเซลเซียสเมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2516

การปกครองและประชากร

จังหวัดยะลา แบ่งการปกครองออกเป็น 8 อำเภอ คือ อำเภอเมืองยะลา อำเภอเบตง อำเภอบันนังสตา อำเภอรือเสาะ อำเภอยะหา อำเภอรามัน อำเภอป่าบอน และอำเภอกรงปินัง รวม 58 ตำบล 379 หมู่บ้าน

มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 47 แห่ง เทศบาล จำนวน 16 แห่ง ได้แก่ เทศบาลนครยะลา เทศบาลเมืองเบตง เทศบาลตำบลสะเตงนอก เทศบาลตำบลท่าสาป เทศบาลตำบลบูตี เทศบาลตำบลลำใหม่ เทศบาลตำบลคอกช้าง เทศบาลตำบลเขื่อนบางลาง เทศบาลตำบลบันนังสตา เทศบาลตำบลยะหา เทศบาลตำบลธารน้ำทิพย์ เทศบาลตำบลยุโป เทศบาลตำบลบาลอ เทศบาลตำบลรามันห์ เทศบาลตำบลปะแต และเทศบาลตำบลโกตาบารู

มีประชากรรวมทั้งสิ้น 485,441 คน เป็นชาย 204,704 คน หญิง 244,737 คน ประชากร ส่วนใหญ่ร้อยละ 79.60 นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 20.13 นับถือศาสนาพุทธ และ ร้อยละ 0.27 นับถือศาสนาคริสต์

เศรษฐกิจการท่องเที่ยว

เศรษฐกิจโดยทั่วไปของจังหวัดยะลาขึ้นอยู่กับผลผลิตทางการเกษตร การค้า และการท่องเที่ยว คือ การทำสวนยางพารา การทำสวนผลไม้ การเลี้ยงสัตว์ และการท่องเที่ยว จากการสำรวจของสำนักงานกรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปี 2549 ประชากรในจังหวัดยะลามีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี เท่ากับ 58,000 บาท

การเกษตร

จังหวัดยะลามีเนื้อที่ทั้งหมด 2,858,166 ไร่ พื้นที่ถือครองเพื่อทำการเกษตร 1,723,173 ไร่ พื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ ยางพารา ผลไม้ ปาล์มน้ำมัน

- ยางพารา	พื้นที่ปลูก	1,268,288 ไร่	- มังคุด	พื้นที่ปลูก	9,700 ไร่
- ลองกอง	พื้นที่ปลูก	45,107 ไร่	- เงาะ	พื้นที่ปลูก	7,076 ไร่
- ส้มโชกุน	พื้นที่ปลูก	5,418 ไร่			

การปศุสัตว์

จังหวัดยะลามีเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์จำนวน 28,255 ราย ถือครองพื้นที่ 147,302.38 ไร่ พื้นที่ปลูกอาหารสัตว์ 5,706 ไร่

จำนวนสัตว์เลี้ยงแยกเป็นโคนม 19 ตัว, โคเนื้อ 38,000 ตัว, กระบือ 1,585 ตัว, สุกร 16,230 ตัว, แพะ 37,566 ตัว, แกะ 64,355 ตัว, ไก่ 699,600 ตัว และเป็ด 46,859 ตัว

ฟาร์มเลี้ยงสัตว์ที่ได้มาตรฐาน มี ฟาร์มสุกร 2 ฟาร์ม ไก่ไข่ 1 ฟาร์ม

การสหกรณ์

จังหวัดยะลามีสหกรณ์จัดตั้งอยู่แล้ว 4 ประเภท จำนวน 77 สหกรณ์ สมาชิก 43,728 คน

ทรัพยากรธรรมชาติ และแหล่งน้ำ

ทรัพยากรธรรมชาติ

1. **แร่ธาตุ** จังหวัดยะลา มีแร่ธาตุสำคัญหลายชนิด เช่น แร่ดีบุก แร่หินปูน แร่หินอ่อน ฯลฯ แร่ดีบุกมีมากในเขตอำเภอบันนังสตา และอำเภอยะหา แร่หินปูนมีมากในเขตอำเภอเมืองยะลา แร่หินอ่อน มีมากในเขตอำเภอเมืองยะลา ในปี 2549 จังหวัดยะลา มีเหมืองแร่ที่มีสัมปทานและเปิดทำการ คือเหมืองแร่ดีบุก 1 แห่ง ผลิตได้ 963 ทาบลอง และเหมืองทางด้านหินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง (โรงโม่หิน) จำนวน 8 แห่ง ผลิตแร่หินปูนฯ ได้จำนวน 591,574.75 เมตริกตัน และมีรายได้จากค่าภาคหลวงแร่และค่าธรรมเนียม จำนวน 5,793,144.77 บาท ลดลงจากปี 2548 จำนวน 853,565 บาท

2. การป่าไม้

จังหวัดยะลามีพื้นที่ป่าไม้ 868,715 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 31 ของพื้นที่ สภาพป่าของจังหวัดแยกได้ดังนี้

1. อุทยานแห่งชาติ 3 แห่ง เนื้อที่ 668,427.75 ไร่

- อุทยานแห่งชาติบางลาง 163,125 ไร่
- บูโด - สุโงปาดิ 17,451 ไร่

2. ป่าสงวนแห่งชาติ 11 ป่า

3. พื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ และอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าบาลา-ฮาลา เนื้อที่ 6,499.35 ไร่

3. แหล่งน้ำ

จังหวัดยะลาเป็นจังหวัดที่ค่อนข้างขาดแคลนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร แม้จะมีการสร้างเขื่อนเก็บกักน้ำขึ้นที่บ้านบวงกลาง อำเภอบันนังสตาที่ตาม ส่วนโครงการชลประทานต่อเนื่องส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นในเขตตอนล่างของแม่น้ำ คือ บริเวณจังหวัดปัตตานี

จังหวัดยะลามีแม่น้ำธรรมชาติอยู่ 2 สาย ได้แก่

1. แม่น้ำปัตตานี ต้นน้ำเกิดจากภูเขาในเทือกเขาสันกาลาคีรี บริเวณชายแดนไทย - มาเลเซีย ในเขตอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ไหลผ่านอำเภอธารโต อำเภอบันนังสตา อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา และไหลผ่านอำเภอยะรัง อำเภอหนองจิก และออกสู่ทะเลอ่าวไทยที่อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี มีความยาวประมาณ 190 กิโลเมตร

2. แม่น้ำสายบุรี แหล่งต้นน้ำอยู่บนภูเขาสันกาลาคีรี ไหลผ่านอำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส ผ่านอำเภอรามัน จังหวัดยะลา ออกสู่ทะเลอ่าวไทยที่อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี มีความยาวประมาณ 170 กิโลเมตร

นอกจากนี้จังหวัดยะลามีเขื่อนที่สำคัญอีก 2 แห่ง คือ

1. เขื่อนบางลาง เป็นเขื่อนพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย สร้างกันแม่น้ำปัตตานีมีเนื้อที่ประมาณ 35,000 ไร่ อยู่ในเขตอำเภอธารโต 30,000 ไร่ และเขตอำเภอบันนังสตา 5,000 ไร่
2. เขื่อนกันแม่น้ำปัตตานี เป็นเขื่อนกั้นน้ำของกรมชลประทาน สร้างกันแม่น้ำปัตตานีในบริเวณอำเภอเมืองยะลา มีเนื้อที่ประมาณ 7,500 ไร่ อยู่ในเขตอำเภอเมืองยะลา 2,500 ไร่ และเขตอำเภอเยรังจังหวัดปัตตานี 5,000 ไร่

จากสภาพภูมิประเทศที่อุดมไปด้วยภูเขาทำให้จังหวัดยะลามีฝนตกเกือบตลอดทั้งปีทำให้อากาศชุ่มชื้น อากาศอบอุ่นในตอนกลางวัน และเย็นสบายในเวลากลางคืน

สภาพทางเศรษฐกิจ

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดยะลา ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับภาคเกษตรกรรม รองลงมาได้แก่ การพาณิชย์กรรม การคมนาคมขนส่ง การบริหารและการก่อสร้าง ตามลำดับ

การกสิกรรม จากพื้นที่จังหวัดยะลาทั้งหมด 2,825,673.75 ไร่ เป็นพื้นที่ถือครองทางการเกษตรประมาณ 1,185,195 ไร่ รายได้ส่วนใหญ่มาจากการทำสวนยางพาราและสวนผลไม้ เช่น เงาะ ทุเรียน ลองกอง ลางสาด เป็นต้น สำหรับการทำนามีน้อยทั้งนี้เนื่องจากมีที่ราบลุ่มน้อย ปริมาณข้าวที่ผลิตไม่เพียงพอต่อการบริโภคในจังหวัด

การประมง จังหวัดยะลาเป็นจังหวัดเดียวในภาคใต้ที่ไม่มีอาณาเขตติดต่อกับทะเล ทางจังหวัด จึงมีนโยบายส่งเสริมการเลี้ยงปลาน้ำจืด

การคมนาคมและขนส่ง

การคมนาคมที่สะดวก 2 ทาง คือ ทางรถไฟ ทางรถยนต์ และเครื่องบิน

1. ทางรถไฟ ขบวนรถด่วน รถเร็ว สปรีนเตอร์ จากสถานีรถไฟกรุงเทพฯ – สถานียะลา ทุกวันใช้เวลาเดินทางประมาณ 17 ชั่วโมง

2. ทางรถยนต์ ตารางเดินรถภาคใต้ ใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 4 ไป จ.ชุมพร รวมระยะทางประมาณ 460 กม. ต่อด้วยเส้นทางหลวงหมายเลข 41 หรือ 42 ประมาณ 500 กม. ผ่านสี่แยกพระพุทธรูปถึงสามแยกดอนยาง เลี้ยวขวามากกว่า 40 กม. เข้าสู่จังหวัดยะลา รถโดยสารประจำทางปรับอากาศ , ธรรมดา ออกเดินทางทุกวันจากสถานีขนส่งสายใต้ใช้เวลาเดินทาง ประมาณ 17 ชั่วโมง

3. ทางเครื่องบิน ตรวจสอบเที่ยวบิน – การทำอากาศยาน ทำอากาศยานกรุงเทพฯ – ทำอากาศยานหาดใหญ่ ทำการบินทุกวัน เดินทางด้วยรถโดยสารประจำทางปรับอากาศ แท็กซี่สู่จังหวัดยะลา

*** ปัจจุบันทำอากาศยานเบตงอยู่ระหว่างดำเนินการก่อสร้าง คาดว่าจะแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม 2562 และจะเปิดให้บริการได้ประมาณเดือน กุมภาพันธ์ 2563 สำหรับทำอากาศยานเบตง นั้น ออกแบบ เพื่อรองรับเครื่องบินในประเทศและระหว่างประเทศ ในส่วนของรันเวย์ มีความยาว 1800 เมตร รองรับเครื่องบินขนาด 70-80 ที่นั่ง จอดเครื่องบินได้ 3 ลำ และ เฮลิคอปเตอร์ อีก 2 ลำ ส่วนอาคารผู้โดยสาร มีขนาด 700 ตารางเมตร รองรับผู้โดยสารได้ 150 คน ต่อ ชั่วโมง รัฐบาลให้งบประมาณสนับสนุนในการก่อสร้าง 1900 ล้านบาท ใช้ในการก่อสร้างรันเวย์ 1500 ล้านบาท ส่วนของอาคารผู้โดยสาร 350 ล้านบาท คาดว่าจะมีผู้ใช้บริการเป็นจำนวนมากโดยเฉพาะชาวมาเลเซีย เพราะเป็นพื้นที่ที่ไม่ไกลจากมาเลเซียมากนัก ***

การเดินทางจากอำเภอเมืองยะลาไปยังอำเภอต่าง ๆ

1. อำเภอกรงปินัง	ระยะทาง	16	กิโลเมตร
2. อำเภอบันนังสตา	ระยะทาง	40	กิโลเมตร
3. อำเภอธารโต	ระยะทาง	60	กิโลเมตร
4. อำเภอเบตง	ระยะทาง	135	กิโลเมตร
5. อำเภอรามัน	ระยะทาง	27	กิโลเมตร
6. อำเภอเยหา	ระยะทาง	21	กิโลเมตร
7. อำเภอกาบัง	ระยะทาง	41	กิโลเมตร

การเดินทางจากจังหวัดยะลาไปยังจังหวัดใกล้เคียง

จังหวัดปัตตานี	ระยะทาง	35	กิโลเมตร
จังหวัดนราธิวาส	ระยะทาง	128	กิโลเมตร
จังหวัดสงขลา	ระยะทาง	128	กิโลเมตร

การคมนาคมภายในจังหวัด มีรถ 4 ล้อเล็กวิ่งบริการรอบเมือง และมีรถสองแถววิ่งบริการ สู่อำเภอใกล้เคียง ในการเดินทางสู่จังหวัดใกล้เคียง สามารถเลือกใช้บริการได้ทั้งรถตู้ รถแท็กซี่ รถโดยสารประจำทาง นอกจากนี้ยังมี รถทัวร์ประจำทางกรุงเทพฯ – ยะลา กรุงเทพฯ – เบตง

การสาธารณสุขโรค

การไฟฟ้าเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านอื่น ๆ จังหวัดยะลา ได้เร่งพัฒนา และให้บริการด้านนี้แก่ประชาชน ในปีงบประมาณ 2548 มีการใช้กระแสไฟฟ้าภายในจังหวัดทั้งสิ้น 274,503,784 ยูนิท โดยหมู่บ้านที่อยู่นอกเขตเทศบาลมีไฟฟ้าใช้ถึงร้อยละ 100.0 ของหมู่บ้านนอกเขตเทศบาลทั้งหมด

จังหวัดยะลา มีการประปาทั้งหมด 5 แห่ง ดำเนินการโดย

- การประปาส่วนภูมิภาค จำนวน 4 แห่ง
- การประปาเทศบาล จำนวน 1 แห่ง
- การศึกษา จังหวัดยะลา มีสถาบันการศึกษาทั้งหมด 292 แห่ง แยกตามสังกัดการศึกษา ดังนี้
- โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 227 แห่ง
- โรงเรียนสังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน 49 แห่ง
- โรงเรียนสังกัดสำนักประสานและพัฒนากิจการการศึกษาท้องถิ่น 11 แห่ง
- โรงเรียนสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ 2 แห่ง
- สำนักงานสถาบันราชภัฏ 1 แห่ง
- กรมการศาสนา 1 แห่ง
- กรมพลศึกษา 1 แห่ง

จังหวัดยะลา มีโรงพยาบาลรัฐบาล จำนวน 8 แห่ง โรงพยาบาลเอกชน จำนวน 1 แห่ง สถานพยาบาล/สถานีนอนมัย 83 แห่ง และคลินิกทุกประเภท 38 แห่ง

จุดเด่นของจังหวัด

- ใต้สุดสยาม เมืองงามชายแดน
- จังหวัดเดียวในภาคใต้ ที่ไม่ติดต่อกับทะเล
- เชื้อนบางกลาง (ทะเลภูเขา) เป็นแหล่งผลิตกระแสไฟฟ้าพลังน้ำภาคใต้แห่งแรก
- ผังเมืองยะลา ที่สวยงามและสะอาดที่สุดในประเทศไทย
- มีป้ายทะเบียนรถอำเภอเบตง

สถานที่ท่องเที่ยว

สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดยะลามีหลายแห่งด้วยกัน โดยตั้งแต่ปี 2539 เป็นต้นมา จังหวัดได้มีการเร่งรัดพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ และจัดงานเทศกาลส่งเสริมการท่องเที่ยวที่สำคัญ คือ งานแข่งขันนกเขาชาวเลชิงแชมป์อาเซียน งานประเพณีสมโภชหลักเมืองยะลา และงานฟื้นฟูประเพณีของดีเมืองยะลา เทศกาลทุเรียนยะลา เป็นต้น สำหรับสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่

(1) ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง

ศาลเจ้าพ่อหลักเมืองตั้งอยู่บนนิพัทธ์กัฏฐี หน้าศาลากลางจังหวัดยะลา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานยอดเสาหลักเมืองให้เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2505 ภายในศาลประดิษฐานยอดเสาหลักเมือง ซึ่งสร้างด้วยแกนไม้ชัยพฤกษ์สูง 50 เซนติเมตร วัดโดยรอบที่ฐาน 43 นิ้ว ที่ปลาย 36 นิ้วพระเศียรยอดเสาเป็นรูปพรหมจตุรพักตรและเปลวไฟ บริเวณโดยรอบเป็นสวนสาธารณะร่มรื่น สวยงาม และจะมีการจัดงานสมโภชเจ้าพ่อหลักเมือง ระหว่างวันที่ 25 – 31 พฤษภาคม ของทุกปี

(2) ถ้ำคูหาภิมุข

ตั้งอยู่หมู่ที่ 1 ตำบลหน้าถ้ำ อำเภอเมือง ไปตามเส้นทางยะลา – หาดใหญ่ ห่างจากตัวเมือง 6 กิโลเมตร

ตามเส้นทางไปสู่ถ้ำเอะยะหา ชาวบ้านทั่วไปเรียกว่า วัดหน้าถ้ำ เพราะภายในวัดนี้มีถ้ำใหญ่แห่งหนึ่งมีพระพุทธรูปไสยาสน์ โบราณขนาดใหญ่ประดิษฐานอยู่ในถ้ำสันนิษฐานว่าสร้างมาตั้งแต่ปีพ.ศ. 1300 เป็นพระพุทธรูปไสยาสน์สมัยศรีวิชัย มีขนาดความยาว 81 ฟุต 1 นิ้ว เชื่อกันว่าเดิมเป็นปางนารายณ์บรรทมสินธุ์ เพราะมีภาพ

ขนาดแผ่นพังพานปกพระเศียร ต่อมาจึงได้ดัดแปลงเป็นพระพุทธรูปไสยาสน์แบบปูชนียสถานที่สำคัญ 1 ใน 3 ของดินแดนภาคใต้ คือ พระบรมธาตุเมืองนครฯ พระธาตุไชยาที่สุราษฎร์ธานี และพระพุทธรูปไสยาสน์วัดหน้าถ้ำ นอกจากนี้ภายในถ้ำยังมีหินงอกหินย้อยสวยงาม ในบริเวณใกล้เคียง ๆ กัน มีถ้ำอีกแห่งหนึ่งเรียกว่าถ้ำมิด ซึ่งภายในมีหินงอกหินย้อยเป็นรูปลักษณะต่าง ๆ เช่น ม่านเศียรช้างเอราวัณ ฯลฯ มีน้ำเย็นใสสะอาดไหลจากโขดหินธรรมชาติ

(3) สวนขวัญเมือง

เป็นสวนสาธารณะกลางเมืองยะลา ดัดแปลงมาจากสวนสาธารณะพญาโกยอยู่ห่างจากศาลเจ้าพ่อหลักเมืองประมาณ 300 เมตร มีเนื้อที่ประมาณ 207 ไร่ จัดให้เป็นสนามกีฬา สถานที่พักผ่อนหย่อนใจของชาวเมือง โดยเฉพาะทะเลสาบ มีเนื้อที่ 69 ไร่ เนื่องจากจังหวัดยะลาเป็นจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีพื้นที่ทั้งหมดเป็นป่าเขา ไม่มีชายทะเลเลย ทางเทศบาลเมืองยะลาจึงได้จัดทำชายหาดจำลองขึ้น มีสนามแข่งขันนกเขาชาวเลชิงแชมป์อาเซียน ซึ่งเป็นสนามมาตรฐานใหญ่ที่สุดในจังหวัดภาคใต้ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ เป็นผู้ทำพิธีเปิด “สวนขวัญเมือง” อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2529

(4) สนามโรงพิธีช้างเผือก

ตั้งอยู่ใจกลางเมืองยะลา มีพื้นที่ 80 ไร่ เคยใช้เป็นสถานที่ประกอบพิธีน้อมเกล้าฯ ถวายช้างเผือก “พระเศวตสุรคชาธาร” แต่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (รัชกาลที่ 9) เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2511 ปัจจุบันได้รับการตกแต่งด้วยไม้ดอกไม้ใบ และไม้ประดับไว้อย่างสวยงาม มีสระน้ำ มีศาลากลางน้ำรูปปั้นจำลองของสัตว์ต่าง ๆ หลายชนิด ประชาชนนิยมไปพักผ่อนในยามว่างเป็นจำนวนมาก

(5) น้ำตกบูเกะปิโล หรือน้ำตกตะวันรัศมี

อยู่ระหว่างตำบลบูดี กับตำบลบันนังสาเรง อำเภอเมืองยะลา ที่สันเขาภูนี้มีน้ำตกซึ่งตามประวัติเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของเจ้าผู้ครองนครเมืองรามัน ในสมัยที่เมืองชายแดนภาคใต้ยังแยกตัวเป็น 7 หัวเมือง อยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินสายยะลา – รามัน 1 กม.

(6) น้ำตกละออรู้ง

เป็นน้ำตกที่ตั้งอยู่ระหว่างเขตติดต่อ อำเภอธารโต และอำเภอเบตง ห่างจากจังหวัดยะลา ประมาณ 90 กิโลเมตร ใช้เส้นทางยะลา-เบตง ถนนลาดยางตลอด ก่อนถึงอำเภอเบตงประมาณ 40 กม. จะมีถนนดินแยกเข้าน้ำตกประมาณ 100 เมตร น้ำตกแห่งนี้มีความงดงามอันเกิดจากละออรู้งน้ำตกกระทบแสงแดด มองเห็นเป็น สีรุ้งอยู่เบื้องล่างริมภูผา บริเวณร่มรื่นตลอดทั้งวัน

(7) เขื่อนบางลาง

กั้นแม่น้ำปัตตานี ที่บริเวณบ้านบางลาง ตำบลเขื่อนบางลาง อำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา ห่างจากตัวเมือง 58 กิโลเมตร ตัวเขื่อนเป็นเขื่อนหินถมแกนดินเหนียว มีความสูง 85 เมตร สันเขื่อนยาว 430 เมตร กว้าง 10 เมตร อ่างเก็บน้ำมีความจุ 260 ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่รับน้ำเหนือเขื่อน 2,080 ตารางกิโลเมตร

(8) ถ้ำกระแซง

เป็นถ้ำที่สวยงามตามธรรมชาติ เพดานของถ้ำมีหินย้อยมากมาย ถ้ำที่อยู่ใกล้เคียงกับถ้ำกระแซงอีก 3 ถ้ำ ได้แก่ ถ้ำลูกอม ถ้ำน้ำตาล และถ้ำพระ ถ้ำเหล่านี้อยู่ในเขตอำเภอบันนังสตา อยู่ห่างจากตัวจังหวัดยะลา 50 กม. ห่างจากที่ว่าการอำเภอบันนังสตา 8 กม. ใช้เส้นทางเดียวกับการไปเขื่อนบางลาง ลักษณะเด่นของถ้ำกระแซงคือ มีลำธารไหลผ่านลอดถ้ำ ปากถ้ำเป็นโพรงขนาดใหญ่มองออกไปภายนอกเห็นป่าไม้ร่มรื่น ทิวทัศน์ งดงามเหมาะสมสำหรับท่องเที่ยวพักผ่อน

(9) สวนอุทยานน้ำตกธารโต

อยู่ที่ตำบลแม่หวาด อำเภอธารโต เป็นสวนอุทยานและป่าสงวน มีเนื้อที่ 1,000 ไร่ เป็นน้ำตกที่สวยงามลดหลั่นกันลงมาถึง 9 ชั้น ห่างจากตัวเมืองออกไปตามถนนยะลา-เบตง ประมาณ กม. ที่ 57-58 มีทางลูกรังแยกเข้าไป 2 กิโลเมตร ประกาศเป็นสวนอุทยานเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2503

(10) หมู่บ้านชาโก

อยู่ที่หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านแห อำเภอธารโต จังหวัดยะลา ห่างจากตัวจังหวัดยะลาไปทางเบตง ประมาณ 80 กิโลเมตร และห่างจากถนนใหญ่ลึกเข้าไปในชุมชนประมาณ 4 กิโลเมตร เป็นที่อยู่อาศัยของชนพื้นเมืองที่เรานิยมเรียกว่า “เงาะ” หรือ “เงาะชาโก” บ้านเรือนของชาโกสร้างด้วยไม้ไผ่หลังคาจาก มีประมาณ 20 – 30 หลังคาเรือน มีอาชีพในการทำไร่และหาของป่า ปัจจุบันได้มีการพัฒนาหมู่บ้านแห่งนี้ โดยกรมประมงกระทรวงมหาดไทยให้อยู่ในบริเวณเดียวกันได้ จำนวน 21 ครอบครัว 52 คน ได้จัดสร้างบ้านให้อยู่อาศัยที่ดีขึ้น ปลุกยพาราพันธุ์ดีให้จำนวน 300 ไร่ และได้กราบบังคมทูลสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีขอใช้คำว่า “ศรีธารโต” ให้ทุกคนใช้เป็นนามสกุลเด็ก ๆ สามารถเรียนรู้และมีการศึกษาที่ก้าวหน้ามากขึ้น มีครูจากจังหวัดและเจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชายแดนเข้าไปให้ความรู้ ทำให้ชาวชาโกมีความเจริญขึ้นมาก

(11) สวนสาธารณะเทศบาลตำบลเบตง

สวนสาธารณะแห่งนี้มีพื้นที่ประมาณ 120 ไร่ ตั้งอยู่บนเนินเขากลางเมืองเบตงเป็นจุดชมทัศนียภาพมุมกว้างของเมืองเบตง ภายในสวนร่มรื่นไปด้วยไม้ยืนต้นไม้ดอกนานาพันธุ์ นอกจากนั้นแล้วยังมีสิ่งที่น่าสนใจ ได้แก่ สวนนก สวนสัตว์ สถานที่แสดงพันธุ์สัตว์น้ำ สวนสุขภาพ เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเบตง

(12) พระมหาธาตุเจดีย์พระพุทธธรรมประกาศ

ตั้งอยู่ที่วัดพุทธาธิวาส ถนนรัตนกิจ อำเภอเบตง องค์เจดีย์ตั้งอยู่บนเนินเขา มีความกว้าง 39 เมตร สูง 39.9 เมตร เป็นมหาธาตุเจดีย์ที่สวยงามและใหญ่ที่สุดในภาคใต้ ภายในพระมหาธาตุเจดีย์บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ศิลปะการก่อสร้างเป็นสถาปัตยกรรมแบบศรีวิชัยประยุกต์

(13) โครงการไม้ดอกเมืองหนาว

ตั้งอยู่ ณ หมู่บ้านปิยะมิตร 2 ซึ่งเดิมเคยเป็นหมู่บ้านของผู้ที่เข้าร่วมพัฒนาชาติไทยเมื่อครั้งอดีต ปัจจุบันสวนไม้ดอกเมืองหนาวนี้ได้รับการดูแลจากลูกหลานของผู้เข้าร่วมพัฒนาชาติไทย ภายใต้โครงการปลูกดอกไม้เมืองหนาว ซึ่งเป็นโครงการในพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

(14) บ่อน้ำร้อนเบตง

เป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติอย่างหนึ่งของเบตงที่มีน้ำพุเดือดขึ้น มาจากพื้นดินในหมู่บ้านจะเราะปะไร ตำบลตานะ-แมเราะ ห่างจากอำเภอเบตงประมาณ 4 กิโลเมตร แยกขวาเข้าไปอีก 6 กม. ตรงจุดบริเวณที่น้ำเดือดสามารถต้มไข่สุกภายใน 7 นาทีและเชื่อกันว่าน้ำแร่นี้สามารถรักษาโรคผิวหนังได้

(15) น้ำตกอินทธร

อยู่ห่างจากบ่อน้ำร้อนเข้าไป 2 กม. เป็นน้ำตกธรรมชาติที่สวยงามมากทางอำเภอเบตง ได้พยายามรักษาความเป็นธรรมชาติไว้ให้มากที่สุด

(16) ตูไพรชนียะใหญ่ที่สุดในประเทศไทย

ตั้งอยู่ที่อำเภอเบตงในเขตเทศบาลมณีนุชยางค์ สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2467 โดยคุณสงวน จีระจินดา อดีตนายไพรชนียะโทรเลข อำเภอเบตง เพื่อให้เป็นสัญลักษณ์ของตูป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก เป็นรูปกลมทรงกระบอก แยกได้เป็น 2 ส่วน คือ ส่วนฐาน และส่วนตัวตู่ ส่วนสูงของตู่ คือ 290 ซม. นับจากฐานขึ้นไปรวมความสูงของตู่ด้วย วัดได้ 320 ซม. ปัจจุบันตู่ไพรชนียะใบนี้ยังใช้งานอยู่

(17) อุโมงค์เบตง

ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ 2 บ้านปิยะมิตร 1 ตำบลตานะ-แมเราะ เข้าทางเดียวกับบ่อน้ำร้อนเบตง อยู่ห่างจากน้ำตกอินทธรไปอีก 3 กม. เป็นอุโมงค์ดินซึ่งเป็นอดีตขบวนการโจรคอมมิวนิสต์มลายา (จคม.) สร้างขึ้น บนเนินเขาในป่าทึบสำหรับเป็นฐานปฏิบัติการต่อสู้ทางการเมือง ปัจจุบันเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจอีกแห่งหนึ่ง

(18) นกนางแอ่นเบตง

เป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของเมืองเบตง คือ เมื่อถึงฤดูใบไม้ร่วงคือระยะที่ต้นยางพาราผลัดใบ (ประมาณเดือนกันยายน – มีนาคม) ในยามเย็นก่อนที่พระอาทิตย์จะลับไปเมืองเบตงจะดำทะมึนไปหมด นกนางแอ่นเหล่านี้จะบินมาจากป่าดงอย่างมืดฟ้ามัวดิน นกนางแอ่นนับหมื่นนับแสนจะเกาะนอนอยู่บนสายไฟฟ้า สายโทรศัพท์ เบียดตัวกันแน่นขนัด ซึ่งถ้าหากไปเบตงตอนกลางวันท่านจะไม่ได้เห็นนกนางแอ่นหลงเหลืออยู่เลย

(19) ป่าบาลา - ฮาลา

หรือสวนป่าพระนามาภิไธย (ส่วนที่ 2) เป็นป่าดิบชื้นที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยพันธุ์ พืชพันธุ์สัตว์นานาชนิด มีพื้นที่ขนาดใหญ่อยู่ในแนวรอยต่อระหว่างจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส นอกจากนั้นยังเป็นต้นกำเนิดของแหล่งน้ำ ในเขื่อนบางลาง และนักท่องเที่ยวในเขื่อนบางลาง และนักท่องเที่ยวที่สนใจจะศึกษาการเดินทางป่าธรรมชาติ การนั่งเรือ การล่องแพ ตกปลา สามารถติดต่อได้ที่ กองร้อยตำรวจตระเวนชายแดนที่ 445 ถนนสุขยางค์ อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

(20) ถ้ำคนโท

อยู่ห่างจากตัวเมืองยะลาประมาณ 6 กิโลเมตร บนถนนสายยะลา-ยะหา ด้านขวามือ หรือถึงก่อนวัดถ้ำคูหาภิมุขเพียง 1 กิโลเมตร มีรถประจำทางจากตัวเมืองผ่านทุกครึ่งชั่วโมง เมื่อลงจากรถแล้วเดินเข้าไปตามถนน เล็ก ๆ ประมาณ 50 เมตร ผ่านป่าละเมาะไปยังทิวเขากำป๋อันเป็นที่ตั้งของถ้ำสำเภาทอง และถ้ำคนโท เมื่อผ่านถ้ำสำเภาทองแล้วเดินเลียบเชิงเขาไปอีก 15 นาที จึงถึงถ้ำคนโท ซึ่งเป็นถ้ำที่มีความสวยงามและใหญ่ที่สุดในภูเขากำป๋อัน เป็นภูเขาหินอ่อน ภายในถ้ำมีหินงอกสูงประมาณ 120 เมตร มีลักษณะคล้ายผู้หญิงนั่งสมาธิ ใคร ๆ เรียกเธอว่า “แม่นางมณฑิ” ซึ่งเพี้ยนมาจากชื่อถ้ำนั่นเอง นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งที่ขุดพบพระพิมพ์เก่าแก่มากมาย โดยเฉพาะพระพิมพ์อวลโลกิเตศวร แบบศรีวิชัย ซึ่งเป็นพระพิมพ์ที่มีลักษณะดีและเนื้อสวยที่สุดในบรรดาที่ขุดพบได้ทั้งหมด

(21) ถ้ำศิลป์

ตั้งอยู่หมู่ 2 ตำบลหน้าถ้ำในเขตอำเภอเมืองไม่ไกลจากถ้ำคูหาภิมุข การเดินทางใช้เส้นทางเดียวกับ วัดถ้ำคูหาภิมุข แต่ต้องเดินทางต่อไปอีก 2 กิโลเมตร สภาพถนนลาดยางจนถึงเชิงเขา มีบันไดให้นักท่องเที่ยวเดินขึ้นไป ยังปากถ้ำได้โดยสะดวก (ปากถ้ำสูงจากเชิงเขา 28 เมตร) จุดเด่นของถ้ำศิลป์อยู่ที่ภายในถ้ำมีจิตรกรรมฝาผนัง ทั้งสมัยก่อนประวัติศาสตร์เป็นภาพคนล่าสัตว์ เขียนด้วยสีด้า และจิตรกรรมสมัยประวัติศาสตร์เป็นภาพพระพุทธรูป ประวัติตอนอิติปิโสพระยามารยัวยวนพระพุทธรูปเจ้า ภาพนี้มีขนาด ยาว 8 เมตร สูง 5 เมตรแต่สภาพจิตรกรรมค่อนข้างลบ เลือน จิตรกรรมนี้ได้รับการยกย่องว่ามีอายุเก่าแก่ที่สุดที่พบในประเทศไทยและเป็นงานศิลปกรรมสมัยศรีวิชัยชิ้นเดียว ที่เป็นภาพจิตรกรรม การเข้าชมแจ้งความจำนงค์ครูใหญ่โรงเรียนบ้านบันนังลือา ที่อยู่ใกล้ถ้ำซึ่งเป็นผู้เก็บรักษาอยู่ประจำ

(22) มัสยิดกลางจังหวัดยะลา

เป็นมัสยิดใหญ่ประจำจังหวัดยะลา ตั้งอยู่ด้านซ้ายของถนนสายปัตตานี - ยะลา ในเขตเทศบาลเมือง ยะลา โดยผ่านบริเวณที่ทางรถไฟตัดข้ามถนนไปเพียง 200 เมตร มัสยิดแห่งนี้เพิ่งสร้างเสร็จเมื่อพ.ศ.2527 รูปทรงงดงาม เป็นสถาปัตยกรรมแบบตะวันตกที่สอดแทรกเส้นกรอบทรงสุเหร่าไว้ได้อย่างกลมกลืน ด้านหน้าเป็นบันไดกว้าง สูงประมาณ 30 ชั้น ทอดสู่ลานชั้นบน หลังคาทรงสี่เหลี่ยมมีโดมใหญ่อยู่กลาง นักท่องเที่ยวที่สนใจเข้าชมได้ด้วยความ สบาย

(23) น้ำตกกือลอง (สุขทาลัย)

อยู่ในนิคมสร้างตนเองพัฒนาภาคใต้ อำเภอบันนังสตา บนเขาปกไยยะ เขานี้เป็นที่ตั้งสถานีถ่ายทอดสัญญาณ ห่างจากตัวเมือง ประมาณ 40 กม. ตามเส้นทางสายยะลา - เบตง แยกซ้ายเข้าทางลูกรังอีก ประมาณ 8 กม. น้ำตกนี้ถูกค้นพบเมื่อปี 2507 ประกอบด้วยน้ำตก 5 ชั้น สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีทรงประทานนามน้ำตกแห่งนี้ว่า “น้ำตกสุขทาลัย” มีทิวทัศน์ที่สวยงามมาก

น้ำตกสุขทาลัย (กือลอง)

(24) ถ้ำทะลุ

อยู่ในเขตตำบลถ้ำทะลุ อำเภอบันนังสตา ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางตามเส้นทางหลวงสายยะลา – บันนังสตา – เบตง และมีทางแยกสู่แหล่งท่องเที่ยวถ้ำทะลุอยู่ขวามือ จุดเด่นคือถ้ำหินปูนซึ่งทะลุออกไปอีกด้านหนึ่งของภูเขาที่มีศาลประดิษฐานรูปปั้นเจ้าแม่กวนอิม อันเป็นที่เคารพสักการะของชาวไทยเชื้อสายจีนในจังหวัดยะลาและพื้นที่ใกล้เคียง โดยเฉพาะในช่วงเดือนยี่ทางจันทร์คตของจีน ซึ่งจัดให้มีเทศกาลกินเจขึ้นที่บริเวณศาลแห่งนี้จะมีนักท่องเที่ยวและผู้นับถือ ศรัทธาเจ้าแม่กวนอิมเดินทางมาร่วมสักการะและกินเจมากกว่าในช่วงอื่น ๆ ของปี

งานประเพณีที่สำคัญของจังหวัดยะลา

งานมหกรรมแข่งขันนกเขาชาวเสียงอาเซียน

ยะลาเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคใต้ตอนล่างที่นิยมเสียงของนกเขาชาวและยังเชื่อว่านกเขาเป็นสัตว์มงคลที่จะนำโชคคลาภมาให้แก่ผู้เป็นเจ้าของ โดยเฉพาะหากเป็นนกเขาที่มีลักษณะถูกต้องตามตำราด้วยเหตุนี้ทางเทศบาลเมืองยะลาร่วมกับชมรมผู้เลี้ยงนกเขาชาวจังหวัดยะลา จึงจัดให้มีการแข่งขันนกเขาชาวเสียงชิงแชมป์อาเซียน ครั้งที่ 1 ขึ้นในประเทศไทย เมื่อปี 2529 ต่อมาได้จัดเป็นงานเทศกาลประจำปีของจังหวัดยะลา ณ บริเวณสนามสวนขวัญเมือง กำหนดการจัดงานคือ วันเสาร์-อาทิตย์ แรกของเดือนมีนาคม ทุกปี ผลปรากฏเป็นที่นิยมของผู้ที่เลี้ยงนกเขาจากทั่วภูมิภาคของประเทศไทยและประเทศในกลุ่มอาเซียน เช่น มาเลเซีย สิงคโปร์ บรูไน อินโดนีเซีย

ในการแข่งขันได้แบ่งระดับเสียง 3 ระดับ ได้แก่ ระดับเสียงเล็ก ระดับเสียงกลางและระดับเสียงใหญ่ปัจจุบันเทศบาลนครยะลาร่วมกับชมรมนกเขาชาวเสียงจังหวัดยะลาและกลุ่มประเทศอาเซียนเป็นผู้จัดการแข่งขัน นอกจากนี้การแข่งขันนกเขาชาวเสียงแล้วยังมีกิจกรรมอื่นๆ เช่น การชนโค ชนแกะ ชนไก่ ตกปลา และจำหน่ายสินค้าผลิตภัณฑ์อุปกรณ์การเลี้ยงนกเขาชาวทุกชนิด

งานสมโภชหลักเมืองยะลา

งานสมโภชหลักเมืองยะลา เดิมจังหวัดยะลาเป็นอาณาเขตหนึ่งในบริเวณ 7 หัวเมือง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของจังหวัดปัตตานี เมื่อแยกออกเป็นเมืองหนึ่งต่างหากในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ (ในรัชกาลที่ 1 พ.ศ. 2333) มีเจ้าเมืองปกครองนับตั้งแต่แยกเป็นจังหวัดมาจนกระทั่งปัจจุบัน (พ.ศ. 2505) รวม 31 คน

จากการดำริของ พ.ต.อ. (พิเศษ) ศิริ คชหิรัญ ครั่งดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาร่วมใจกันก่อสร้างหลักเมืองขึ้นที่บริเวณศูนย์วงเวียนหน้าศาลากลางจังหวัด โดยเริ่มวางศิลาฤกษ์ก่อสร้างเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2504 เวลา 10.30 น. โดยกรมป่าไม้เป็นผู้จัดการไม้ชัยพฤกษ์จากป่าเมืองกาญจนบุรี

เสาหลักเมืองมีลักษณะเป็นแท่งกลม ต้นเสาวัดโดยรอบได้ 105 เซนติเมตร ปลายเสา 48 เซนติเมตรสูง 1.25 เมตร มีเทพารักษ์จากกาญจนบุรีมาประจำอยู่วางบนฐานกลมแกะสลักลวดลายแบบไทย ลงรักปิดทองรอบฐานชั้นบนและกลางแกะสลักเป็นรูปนักรบโบราณถือโล่และดาบ กล่าวกันว่าเป็นวิญญาณแม่ทัพคนหนึ่งของพระเจ้าตากสินมหาราช

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 ทรงพระสุหร่ายและทรงเจิมยอดเสาหลักเมืองและพระราชทานแก่ พ.ต.อ. (พิเศษ) ศิริ คชหิรัญ เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2505 และได้ฤกษ์ประกอบพิธีฝังเสาและปักยอดหลักเมืองเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2505 เวลา 12.11 น.

ยอดเสาหลักเมืองเกาะเป็นรูปพระพรหมมี 4 หน้า อันเป็นหลักแห่งเมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขา ส่วนศาลหลักเมืองก่อสร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็กตบแต่งด้วยหินขัดทั้งหลังเป็นรูปจัตุรมุข หันหน้าไปตามทิศทั้ง 4 มีบันไดขึ้นทั้ง 4 ทิศ รูปลักษณ์สี่เหลี่ยมย่อมุมไม้สองชั้น หลังคามุงด้วยกระเบื้องเคลือบสลับสี ตัวศาลากว้าง 6.00 เมตร สูง 6.50 เมตร มีถนนทางเข้า 4 ทิศ รอบ ๆ ตัวศาลามีสระน้ำและปลูกไม้ประดับพันธุ์ไม้ไทยหลังจากพิธีกรรมในการฝังหลักเมืองผ่านพ้นไปแล้ว จัดให้มีงานเฉลิมฉลองสมโภช 7 วัน 7 คืน ตั้งแต่วันที่ 25 – 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2505 และได้ยึดถือเป็นงานสมโภชประจำปีทุกปีตลอดมาจนกระทั่งปัจจุบัน

เทศกาลตักบาตรเทโวโรหณะ

ในวันแรม 1 ค่ำ เดือน 11 เป็นวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาที่องค์พระศาสดาสมเด็จพะสัมมาสัมพุทธเจ้าลงจากเทวโลก หลังจากเสด็จขึ้นไปจำพรรษาอยู่ในดาวดึงส์ และตรัสพระอภิธรรมเทศนาโปรดพระพุทธมารดาในเทวโลก มาตลอดระยะเวลา 3 เดือน เมื่อออกพรรษาก็เสด็จกลับมายังโลกมนุษย์ โดยเสด็จลงมาทางบันไดสวรรค์ที่ประตูเมือง ลังกัสสนครวันเสด็จลงมาจากเทวโลกนั้น เรียกว่า “วันเทโวโรหณะ” เป็นวันบุญกุศลที่สำคัญวันหนึ่งทางพระพุทธศาสนา พุทธศาสนิกจึงพร้อมใจกันทำบุญตักบาตรแก่พระสงฆ์ และถือเป็นประเพณีที่สืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบันสถานที่จัดงานจะใช้วัดคูหาภิมุข เพราะวัดมีปูชนียสถานและโบราณวัตถุที่สำคัญมีบันไดลงจากเขาซึ่งคล้ายคลึงสมัยพุทธกาลที่องค์สมเด็จพะสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จลงมาชมพสุวิป ภู ลังกัสสนคร กอปรกับวัดมีศาสนวัตถุที่มีคุณค่าและมีสภาพเก่าแก่ที่สุด

<<<<<<< >>>>>>>

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

ตารางที่ 2.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ราคาประจำปี 2559

สาขา	มูลค่า ล้านบาท	ร้อยละ ของ GDP
ภาคเกษตร	1,235,583	8.5
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	1,235,583	8.5
นอกภาคเกษตร	13,297,882	91.5
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	398,582	2.7
การผลิต	3,955,738	27.7
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	372,457	2.6
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	58,460	0.4
การก่อสร้าง	402,916	2.8
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	2,160,160	14.9
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	833,492	5.7
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	700,843	4.8
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	340,292	2.3
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	1,118,062	7.7
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	352,981	2.4
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	258,498	1.8
กิจกรรมการบริหารและการสนับสนุน	242,969	1.7
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	877,227	6.0
การศึกษา	616,205	4.2
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	306,021	2.1
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	81,156	0.6
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	193,729	1.3
กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล	28,103	0.2
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP)	14,533,465	100.00
ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติต่อคน (บาท)	205,339	
ประชากร (1,000)	67,455	

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

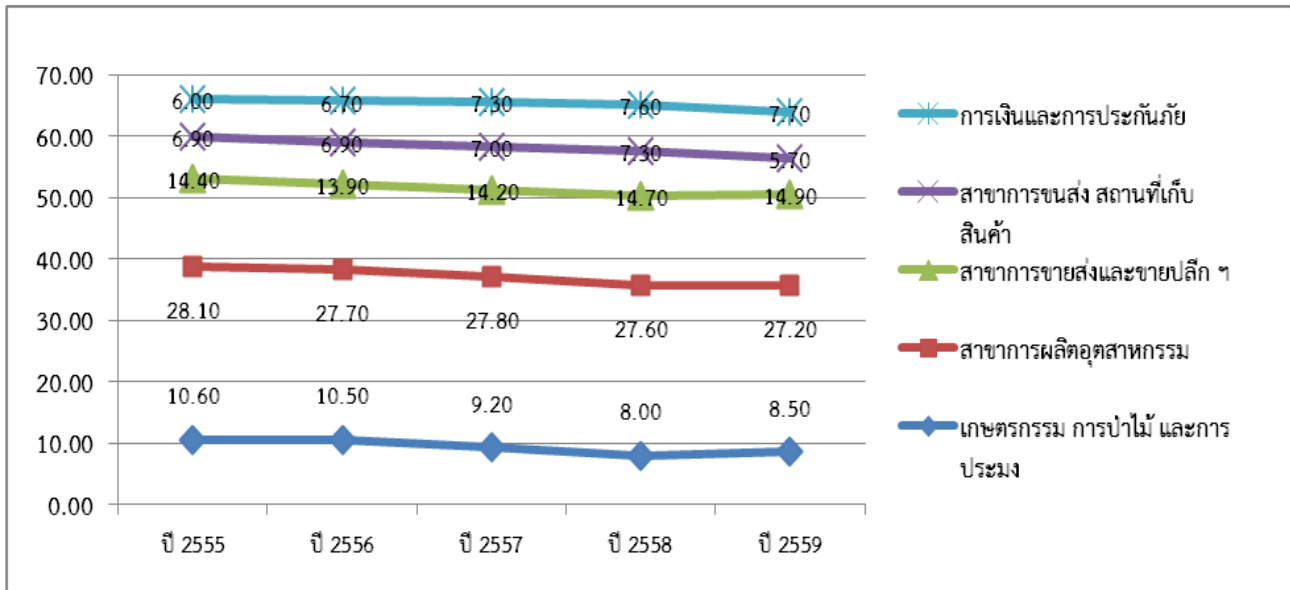
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ปี 2559 ขยายตัวร้อยละ 3.3 ปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่องจากร้อยละ 3.0 ในปี 2558 ปัจจัยสำคัญมาจากการผลิตสินค้าเพื่อการบริโภคของภาคเอกชนสินค้าส่งออก และการผลิตและบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่ขยายตัวได้อย่างต่อเนื่องโดยการบริโภคภาคเอกชนปรับตัวดีขึ้นจากรายได้ภาคเกษตรที่สูงขึ้น ตามราคาพืชผลหลักและราคาสินค้าประมง ประกอบกับอัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากได้รับผลบวกจากระดับราคาสินค้าสำคัญที่ลดลงตามราคาน้ำมันเชื้อเพลิง ขณะที่การใช้จ่ายภาครัฐทั้งในส่วนของการอุปโภคและการลงทุนชะลอลง โดยการลงทุนภาครัฐชะลอลงมากจากฐานสูงจากการเบิกจ่ายโครงการลงทุนของรัฐในปีก่อน เช่น การเร่งเบิกจ่ายงบลงทุนในโครงการเงินกู้เพื่อการพัฒนาบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ และระบบขนส่งทางถนนระยะเร่งด่วนการปรับตัวเพิ่มขึ้นของอุปสงค์ดังกล่าว ส่งผลให้การผลิตปรับตัวดีขึ้น โดยเฉพาะในภาคนอกเกษตรที่มีการขยายตัวต่อเนื่องในหลายกิจกรรม อาทิ หมวดอุตสาหกรรม ได้แก่ ยานยนต์เคมีภัณฑ์ คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ และหมวดบริการ ได้แก่ ก่อสร้าง และบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น โรงแรมและภัตตาคาร และบริการขนส่ง นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้าแล้วการผลิตในภาคเกษตรปรับตัวดีขึ้นแม้ว่ายังคงหดตัว

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ณ ราคาประจำปี มีมูลค่า 14,533,465 ล้านบาท เมื่อหักด้วยผลตอบแทนปัจจัยการผลิตสุทธิไปต่างประเทศ 682,354 ล้านบาท เป็นผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (Gross National Product: GNP) มีมูลค่า 13,851,111 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 6.2 และเมื่อหักด้วยภาษีทางอ้อมสุทธิและค่าเสื่อมราคาแล้ว รายได้ประชาชาติ (National Income: NI) ในปี 2559 มีมูลค่า 9,921,830 ล้านบาท โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติต่อหัว (per capita GNP) เท่ากับ 205,339 บาท และรายได้ประชาชาติต่อหัว (per capita NI) เท่ากับ 147,088 บาท สูงกว่า 138,179 บาท ในปี 2558 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.4

ภาคเกษตร การผลิตโดยรวมลดลงร้อยละ 2.5 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 6.3 ในปีก่อนหน้า เป็นผลจากผลผลิตพืชหลักลดลงต่อเนื่องจากภาวะภัยแล้ง เช่น ข้าวเปลือก อ้อยยางพารา ปาล์มน้ำมัน เป็นต้น ปศุสัตว์ลดลงร้อยละ 0.9 เป็นผลจากการเลี้ยงโคและกระบือลดลงต่อเนื่อง ในขณะที่ผลผลิตสุกร และผลผลิตสัตว์ปีก ชะลอลงเล็กน้อย ในขณะที่ผลผลิตประมงขยายตัวสูง โดยเฉพาะผลผลิตประมงทะเลที่ขยายตัวสูงตามความต้องการของต่างประเทศ

ภาคนอกเกษตร ขยายตัวร้อยละ 3.8 เทียบกับร้อยละ 4.1 ในปีก่อนหน้า โดยการผลิตในสาขาอุตสาหกรรมและสาขาการขนส่ง ขยายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ในปีนี้ยังคงขยายตัวต่อเนื่อง ขณะที่การผลิตด้านบริการส่วนใหญ่ชะลอลง สาขาอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 2.2 ต่อเนื่องจากปีก่อนหน้า เป็นผลมาจากอุตสาหกรรมหลัก เช่น ยานยนต์ เคมีและเคมีภัณฑ์ คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ มีปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้นตามความต้องการของต่างประเทศ สาขาการค้าส่งค้าปลีก โรงแรมและภัตตาคาร ขยายตัวร้อยละ 5.4 และร้อยละ 9.9 ตามลำดับ ส่วนหนึ่งเป็นปัจจัยบวกจากการท่องเที่ยว โดยรายรับจากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทยและนักท่องเที่ยวต่างประเทศยังขยายตัวได้ในระดับดี สาขาอสังหาริมทรัพย์ขยายตัวร้อยละ 7.0 ตามมาตรการกระตุ้นภาคอสังหาริมทรัพย์ของภาครัฐ ตลอดจนสาขาก่อสร้างที่ขยายตัวร้อยละ 8.6 โดยการก่อสร้างที่อยู่อาศัยขยายตัวตามความต้องการในประเทศ โดยเฉพาะการก่อสร้างตามแนวก่อสร้างรถไฟฟ้าที่ได้รับความนิยมสูง

แผนภูมิที่ 2.1 อัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
ที่สำคัญ 5 อันดับแรก ปี 2555 - 2559

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) (รายละเอียดเพิ่มเติมสามารถดูได้จาก <http://www.nesdb.go.th/>)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

ตารางที่ 2.2 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดยะลา ณ ราคาประจำปี 2559 (ณ ราคาประจำปี)

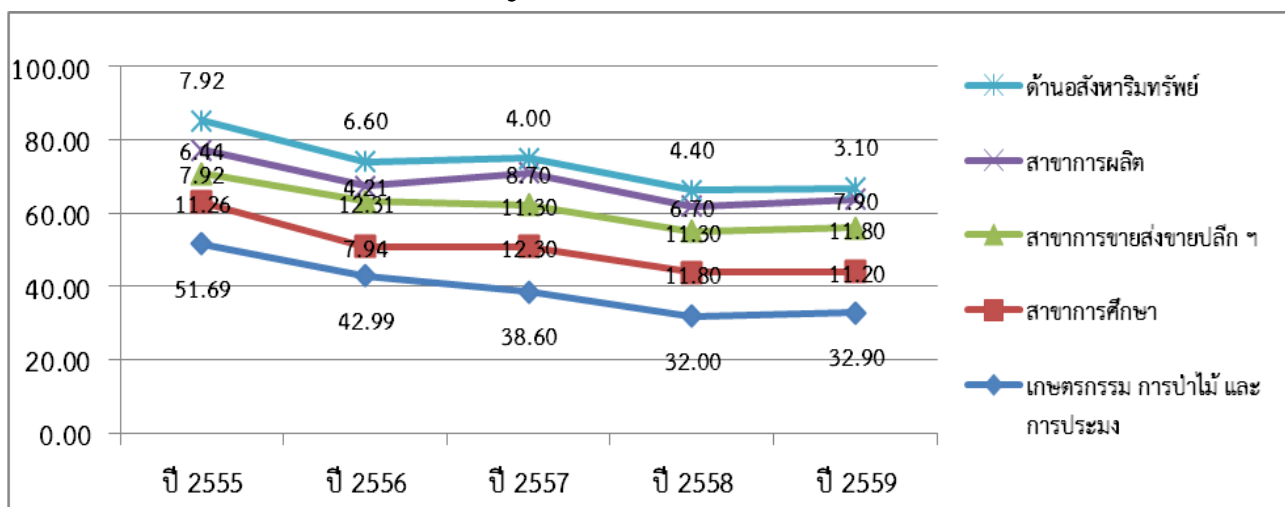
สาขา	มูลค่า ล้านบาท	ร้อยละ ของ GPP
ภาคเกษตร	14,456	32.9
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	14,456	32.9
นอกภาคเกษตร	29,485	67.1
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	176	0.4
การผลิต	3,467	7.9
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	536	1.2
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	49	0.1
การก่อสร้าง	2,456	5.6
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	5,185	11.8
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	695	1.6
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	697	1.6
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	355	0.8
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	2,502	5.7
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	1,363	3.1
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	17	0.0
กิจกรรมการบริหารและการสนับสนุน	270	0.6
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	4,922	11.2
การศึกษา	4,920	11.2
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	1,628	3.7
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	58	0.1
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	190	0.4
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดยะลา (GPP)	43,941	100.00
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ต่อคน (บาท)	98,562 บาท	
ประชากร (1,000)	446,000 คน	

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

อัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมใน 5 สาขาอันดับแรกส่วนใหญ่ เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว สาขาที่มีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นสูงเรียงตามลำดับ ได้แก่ สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง (ร้อยละ 32.90) สาขาการขนส่งและการขายปลีกฯ (ร้อยละ 11.8) สาขาการบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ (ร้อยละ 11.2) สาขาการศึกษา (ร้อยละ 11.2) และสาขาการผลิต (ร้อยละ 7.9)

รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรในปี 2559 (ณ ราคาประจำปี) เท่ากับ 98,562 บาทต่อปี เพิ่มขึ้นจาก 89,875 บาทในปีที่ผ่านมา เท่ากับ 8,687 บาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.81 จากราคายางพาราพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของจังหวัดมีราคาปรับเพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้รายได้ของประชาชนสูงขึ้น

แผนภูมิ 2.2 อัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดยะลา
ที่สำคัญ 5 อันดับแรก ปี 2555 - 2559

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) (รายละเอียดเพิ่มเติมสามารถดูได้จาก <http://www.nesdb.go.th/>)

ภาวะเศรษฐกิจ

ภาวะเศรษฐกิจไทย

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เปิดเผยรายงานภาวะเศรษฐกิจการคลัง ประจำเดือนธันวาคม และไตรมาสที่ 4 ปี 2561 ว่า “ เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่ 4 ปี 2561 ยังคงขยายตัวต่อเนื่อง แม้ว่าเครื่องชี้เศรษฐกิจประจำเดือนธันวาคม 2561 จะมีสัญญาณชะลอตัวอยู่บ้าง ซึ่งเป็นผลจากการส่งออกสินค้าที่หดตัวจากภาวะเศรษฐกิจโลก ขณะที่การใช้จ่ายภายในประเทศยังขยายตัวต่อเนื่อง ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการปรับตัวดีขึ้นของรายได้เกษตรกรในช่วงปลายปี 2561 บวกกับจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ยังขยายตัวเร่งขึ้นในไตรมาสสุดท้าย ช่วยสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ส่วนเสถียรภาพเศรษฐกิจทั้งภายในและภายนอกยังอยู่ในเกณฑ์ดี และรองรับความผันผวนของเศรษฐกิจโลกได้”

เครื่องชี้เศรษฐกิจด้านการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคภาคเอกชน ในเดือนธันวาคม และไตรมาสที่ 4 ปี 2561 ยังคงขยายตัวต่อเนื่อง สะท้อนจากปริมาณรถจักรยานยนต์จดทะเบียนใหม่ในเดือนธันวาคม 2561 ขยายตัวที่ร้อยละ 4.8 ต่อปี ขยายตัวสูงสุดในรอบ 13 เดือน โดยเป็นการขยายตัวจากในเขตภูมิภาคที่ขยายตัว ร้อยละ 7.5 ต่อปี ขณะที่ในเขต กทม. หดตัวร้อยละ -3.5 ต่อปี และทำให้ในไตรมาสที่ 4 ปี 2561 ปริมาณ รถจักรยานยนต์จดทะเบียนใหม่ หดตัวร้อยละ -0.2 ต่อปี และภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาครั้งที่ ขยายตัวร้อยละ 0.9 ต่อปี ชะลอลงจากเดือนก่อนหน้า ทำให้ในไตรมาสที่ 4 ปี 2561 ภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาครั้งที่ขยายตัวร้อยละ 5.8 ต่อปี ขณะที่ปริมาณการจำหน่ายรถยนต์นั่ง หดตัวร้อยละ -2.7 ต่อปี อย่างไรก็ตาม ภาพรวมในไตรมาสที่ 4 ปริมาณ การจำหน่ายรถยนต์นั่งขยายตัว ร้อยละ 6.8 ต่อปี สำหรับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคเกี่ยวกับเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ที่ระดับ 66.3 ปรับตัวลดลงเล็กน้อยจากเดือนก่อนหน้า โดยมีปัจจัยลบจากภาคการส่งออกที่หดตัว อย่างไรก็ตาม ยังคงมีปัจจัยบวกได้แก่ ราคาน้ำมันขายปลีกในประเทศปรับตัวลดลง มาตรการกระตุ้นการใช้จ่ายของภาครัฐทั้ง ใช้อุปสงค์ภายใน เพื่อช่วยชาติ และเงินบาทแข็งค่าขึ้นเล็กน้อย

เครื่องชี้เศรษฐกิจด้านการลงทุนภาคเอกชน ในเดือนธันวาคม 61 ขยายตัวต่อเนื่อง ทั้งจากการลงทุนในหมวดเครื่องมือเครื่องจักร และการลงทุนในหมวดก่อสร้าง ทำให้ในไตรมาสที่ 4 ขยายตัวได้ดี โดยการลงทุนในหมวดเครื่องมือเครื่องจักร สะท้อนจากปริมาณจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์ ขยายตัวชะลอลงจากเดือนก่อนเล็กน้อย ที่ระดับร้อยละ 16.5 ต่อปี ทำให้ไตรมาสที่ 4 ปี 2561 ปริมาณจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์ขยายตัวร้อยละ 24.9 ต่อปี สอดคล้องกับยอดจำหน่ายรถกระบะขนาด 1 ตัน ที่ขยายตัวร้อยละ 16.4 ต่อปี สำหรับการลงทุนในหมวดก่อสร้าง ปริมาณจำหน่ายปูนซีเมนต์ภายในประเทศ หดตัวที่ร้อยละ 1.4 ต่อปี นับเป็นการหดตัวครั้งแรกนับตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2561 ทำให้ไตรมาสที่ 4 ปี 2561 ปริมาณจำหน่ายปูนซีเมนต์ภายในประเทศขยายตัวที่ร้อยละ 5.6 ต่อปี อย่างไรก็ตาม ภาษีการทำธุรกรรมอสังหาริมทรัพย์ ยังคงขยายตัวที่ร้อยละ 10.5 ต่อปี ทำให้ในไตรมาสที่ 4 ภาษีธุรกรรมอสังหาฯ ขยายตัวร้อยละ 9.4 นอกจากนี้ สำหรับดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง อยู่ที่ระดับ 107.2 คิดเป็นการขยายตัวร้อยละ 0.5 ต่อปี จากการสูงขึ้นของดัชนีราคาหมวดกระเบื้องสูงขึ้นร้อยละ 3.5 ต่อปี ทำให้ไตรมาสที่ 4 ปี 2561 ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 1.0 ต่อปี

อุปสงค์จากต่างประเทศผ่านการส่งออกสินค้าในเดือนธันวาคม และไตรมาสที่ 4 ปี 2561 ยังคงส่งสัญญาณชะลอตัว โดยมูลค่าการส่งออกสินค้าในเดือนธันวาคม 2561 มีมูลค่า 19.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หดตัวที่ร้อยละ -1.72 ต่อปี อย่างไรก็ตาม การส่งออกในตลาดสำคัญ อาทิ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และ อาเซียน ยังคงขยายตัว สำหรับมูลค่าการนำเข้าสินค้ามีมูลค่า 18.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ส่งผลให้ดุลการค้าในเดือนธันวาคม 2561 กลับมาเกินดุลจำนวน 1,065 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ส่งผลให้ในไตรมาสที่ 4 ปี 2561 การส่งออกมีมูลค่า 62.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 2.0 ต่อปี

เครื่องใช้เศรษฐกิจไทยด้านอุปทานในเดือนในเดือนธันวาคม 61 ได้รับแรงสนับสนุนจากดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรและสถานการณ์การท่องเที่ยวเป็นสำคัญ โดยดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ขยายตัวร้อยละ 3.1 ต่อปี จากหมวดพืชผลสำคัญและหมวดประมงที่ขยายตัวร้อยละ 5.5 และ 2.0 ต่อปีตามลำดับ ส่งผลให้ไตรมาสที่ 4 ปี 2561 ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรหดตัวเล็กน้อยที่ -0.1 ต่อปี นอกจากนี้จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้าประเทศไทย ในเดือน ธันวาคม 2561 มีจำนวน 3.8 ล้านคน ขยายตัวร้อยละ 7.7 ต่อปี ทำให้ในไตรมาสที่ 4 ปี 2561 ขยายตัวร้อยละ 4.3 ต่อปี จากการขยายตัวของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซีย เป็นสำคัญ นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวจากประเทศอื่น ยังคงขยายตัวได้ดี ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวจีนที่กลับมาขยายตัวเป็นบวก ประกอบกับนักท่องเที่ยวชาวฟิลิปปินส์ และอินเดียยังคงขยายตัวต่อเนื่อง สำหรับรายได้จากการท่องเที่ยวต่างประเทศในเดือนธันวาคม 2561 มีมูลค่า 204.0 พันล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 8.3 ต่อปี ขณะที่ดัชนีความเชื่อมั่นภาคอุตสาหกรรม (TISI) อยู่ที่ระดับ 93.2 เป็นการปรับลดลงโดยมีสาเหตุมาจากการเร่งผลิตสินค้าในเดือนพฤศจิกายนเพื่อชดเชยก่อนวันหยุดยาวในช่วงเทศกาลปีใหม่ รวมถึงความกังวลของผู้ประกอบการต่อการปรับขึ้นของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย และการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน ส่งผลให้ ไตรมาสที่ 4 ปี 2561 ดัชนีความเชื่อมั่นภาคอุตสาหกรรม (TISI) อยู่ที่ระดับ 93.3

เสถียรภาพเศรษฐกิจภายในประเทศยังอยู่ในเกณฑ์ดี และเสถียรภาพภายนอกอยู่ในระดับที่มั่นคง สะท้อนจากอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในเดือนธันวาคม 2561 อยู่ที่ร้อยละ 0.4 ต่อปี ชะลอลงจากเดือนก่อนหน้า ตามการลดลงของราคาพลังงาน และการชะลอตัวของราคาอาหารสด ขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานทรงตัวอยู่ที่ร้อยละ 0.7 ต่อปี ทำให้ในไตรมาสที่ 4 ปี 2561 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปและอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 0.8 และ 0.7 ตามลำดับ สำหรับอัตรการว่างงานยังอยู่ในระดับต่ำ โดยในเดือนธันวาคม 2561 อัตราว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 0.9 ของกำลังแรงงานรวม ปรับตัวต่ำสุดในรอบ 24 เดือน หรือคิดเป็นผู้อว่างงาน 3.5 แสนคน และ ไตรมาสที่ 4 ปี 2561 อัตราว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 1.0 ของกำลังแรงงานทั้งหมด ตามลำดับ ขณะที่สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP ณ สิ้นเดือนพฤศจิกายน 2561 อยู่ที่ร้อยละ 41.8 ต่อ GDP ซึ่งอยู่ภายใต้กรอบวินัยการเงินการคลังที่ตั้งเพดานไว้ไม่เกินร้อยละ 60 ต่อ GDP ตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 สำหรับเสถียรภาพภายนอกยังอยู่ในระดับมั่นคง และสามารถรองรับความเสี่ยงจากความผันผวนของเศรษฐกิจโลกได้ สะท้อนจากทุนสำรองระหว่างประเทศ ณ เดือนธันวาคม 2561 อยู่ที่ระดับ 205.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ มากกว่าหนี้ต่างประเทศระยะสั้น 3.2 เท่า

ภาวะเศรษฐกิจจังหวัด

รายงานประมาณการเศรษฐกิจจังหวัดยะลา ของสำนักงานคลังจังหวัดยะลา ประจำปีงบประมาณที่ 4/2561 “หดตัวร้อยละ -3.93 และคาดว่าจะในปี 2562 เศรษฐกิจจะขยายตัวร้อยละ 1.79 ปรับประมาณการลดลงจากเดือนกันยายน 2561”

เศรษฐกิจของจังหวัดยะลาในปี 2561

เศรษฐกิจจังหวัดยะลา ปี 2561 หดตัวในอัตราร้อยละ -3.93 ตามการผลิตภาคการเกษตร การลงทุนภาคเอกชน การใช้จ่ายภาครัฐ และการค้าชายแดน

ด้านอุปทาน โดยรวมขยายตัว ตาม *ภาคบริการ* ขยายตัวร้อยละ 5.91 จากด้านการศึกษา และการบริหารราชการฯ ตามนโยบายของรัฐบาลที่ส่งเสริมการศึกษาอย่างทั่วถึง และการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารราชการฯ ที่ดี การค้าปลีกค้าส่งเพิ่มขึ้น ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการใช้จ่ายผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ เพื่อช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อย รวมทั้งเครื่องใช้จำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น เป็นผลมาจากการที่ภาครัฐ และเอกชนในพื้นที่ร่วมกันส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของอำเภอเบตงให้เป็นที่ยึดจุดใจของนักท่องเที่ยวทั้งการจัดงานสำคัญต่างๆ รวมไปถึงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว สอดคล้องกับปริมาณการใช้ไฟฟ้าในโรงแรมและที่พักที่เพิ่มขึ้น *การผลิตภาคอุตสาหกรรม* ขยายตัวร้อยละ 2.10 ตามการขยายตัวของจำนวนทุนจดทะเบียน โรงงานอุตสาหกรรมใหม่ สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของปริมาณการใช้ไฟฟ้าของภาคอุตสาหกรรม *อย่างไรก็ตาม* ปริมาณการส่งออกผลิตภัณฑ์จากยางพาราผ่านด่านศุลกากรเบตงลดลงตามปริมาณผลผลิตยางพารา *ขณะที่การผลิต ภาคการเกษตร* หดตัวร้อยละ -6.72 จากปริมาณผลผลิตยางพาราที่ออกสู่ตลาดลดลง เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายควบคุมปริมาณการผลิตให้มีความสมดุลระหว่างอุปสงค์ และอุปทาน อาทิ มาตรการหยุดกรีดยางพาราในช่วงระยะเวลาที่กำหนด การโค่นต้นยางพาราที่อยู่ในความดูแลของ กยท. และมีอายุตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป ไม่เกิน 50 ไร่เพื่อขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทน ไร่ละ 16,000 บาท โครงการพัฒนาอาชีพชาวสวนยางรายย่อยเพื่อความยั่งยืน กิจกรรมส่งเสริมการลดพื้นที่ปลูกยาง โดยการโค่นสวนยางเดิม และส่งเสริมให้ผู้ปลูกยางพาราปรับเปลี่ยนไปประกอบอาชีพเกษตรกรรมใหม่ เช่น การเลี้ยงสัตว์ หรือการปลูกพืชผัก ผลไม้ สำหรับสวนยางที่มีอายุตั้งแต่ 6 เดือน แต่ต่ำกว่า 25 ปี เพื่อขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทน ไร่ละ 10,000 บาท รายละไม่เกิน 10 ไร่ เป็นต้น เพื่อดึงราคายางพาราให้สูงขึ้น และส่งเสริมการปลูกพืชชนิดอื่นๆ เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะทุเรียน ซึ่งเป็นผลไม้ที่กำลังได้รับความนิยมจากผู้บริโภคอย่างต่อเนื่อง และมีราคาสูง ประกอบกับสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการกรีดยาง มีฝนตกหนักในช่วงปลายปี ส่งผลให้เกษตรกรมีจำนวนวันในการกรีดยางลดลง

ด้านอุปสงค์ โดยรวมหดตัว จาก *การลงทุนภาคเอกชน* หดตัวร้อยละ -1.12 สะท้อนผ่านสินเชื่อเพื่อการลงทุนที่ลดลง *การใช้จ่ายภาครัฐ* หดตัวร้อยละ -17.10 ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากส่วนราชการในจังหวัดได้รับการจัดสรรงบประมาณลดลง ประกอบกับส่วนราชการบางส่วนได้ก่อหนี้ผูกพันแล้ว และอยู่ระหว่างดำเนินการ จึงไม่สามารถเบิกจ่ายได้ตามกำหนดเวลา ส่งผลให้การใช้จ่ายของภาครัฐลดลง *มูลค่าการค้าชายแดนเฉลี่ย* หดตัวร้อยละ -11.74 ตามเครื่องใช้มูลค่าการส่งออกที่ลดลง จากผลกระทบสงครามทางการค้าระหว่างจีนและสหรัฐฯ ส่งผลต่อความเชื่อมั่นและความต้องการใช้ยางของประเทศคู่ค้า *ขณะที่ การบริโภคภาคเอกชน* ขยายตัวร้อยละ 3.57 เป็นผลจากการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มได้เพิ่มขึ้น และจำนวนรถยนต์นั่งจดทะเบียนใหม่เพิ่มขึ้น

ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจภายในจังหวัด อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี 2561 อยู่ที่ร้อยละ 1.07 ลดลงจากปี 2560 จากราคาน้ำมันเชื้อเพลิง ที่ปรับตัวลดลง

ปัจจัยเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของจังหวัดยะลา ปี 2562

1. **ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ความไม่สงบ** ปัญหาความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ยังเป็นปัญหาที่สำคัญ ซึ่งส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ และการขยายตัวของเศรษฐกิจ ทำให้เศรษฐกิจในจังหวัดไม่สามารถขยายตัวได้เต็มที่ เนื่องจากปัจจัยความรุนแรงที่เกิดขึ้นทำให้นักลงทุนจากนอกพื้นที่ไม่กล้าเข้ามาลงทุน เพราะห่วงเกรงปัญหาเรื่องความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ดังนั้นหากสถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นยังไม่สามารถแก้ปัญหาได้อย่างชัดเจน จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของจังหวัดอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

2. **ผลของสงครามการค้า ระหว่างสหรัฐฯ และจีน** การดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าต่อไปจะส่งผลกระทบต่อทั้งภาคครัวเรือน ภาคธุรกิจ และเศรษฐกิจในวงกว้าง

3. **ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ** ส่งผลให้ประชาชนในพื้นที่มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย

4. **สภาพอากาศที่แปรปรวน** มีฝนตกตลอดทั้งปี เป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพของเกษตรกรชาวสวนยางพารา

ปัจจัยบวกที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของจังหวัดยะลา ปี 2562

1. **อัตราดอกเบี้ยผ่อนปรน** เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2561 คณะกรรมการนโยบายการเงินมีมติ 5 ต่อ 2 เสียงให้ขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ 0.25 ต่อปี จากร้อยละ 1.50 เป็นร้อยละ 1.75 ต่อปี โดยให้มีผลทันที เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่อยู่ในระดับต่ำต่อเนื่องเป็นเวลานานในช่วงที่ผ่านมา มีส่วนช่วยสนับสนุนให้เศรษฐกิจขยายตัวในระดับที่สอดคล้องกับศักยภาพและกรอบเป้าหมาย เงินเฟ้อ กรรมการส่วนใหญ่จึงเห็นว่าความจำเป็นในการพึ่งพานโยบายการเงินที่ผ่อนคลายเป็นระดับที่ผ่านมาลดน้อยลง และเห็นควรให้ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายในครั้งนี้อย่างเหมาะสม เพื่อลดความเสี่ยงด้านเสถียรภาพระบบการเงิน รวมทั้งเพื่อสร้างขีดความสามารถในการดำเนินนโยบายการเงิน (policy space) สำหรับอนาคต

2. **สถานการณ์ทางการเมือง** ภายในประเทศมีเสถียรภาพ

3. **มาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่** จากภาครัฐและภาคเอกชน ร่วมกันประชาสัมพันธ์ และ จัดงานสำคัญต่างๆ อย่างต่อเนื่อง รวมไปถึงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิม และการค้นพบแหล่งท่องเที่ยวใหม่ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว โดยคาดว่าจะนักท่องเที่ยวจะให้ความสนใจเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในอำเภอเบตงเพิ่มขึ้น

4. **บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ** การใช้จ่ายผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ช่วยกระตุ้นการไหลเวียนของเงินในระบบเศรษฐกิจได้ดีขึ้น โดยเฉพาะเศรษฐกิจระดับฐานราก

ดัชนีราคาผู้บริโภค

สำนักงานพาณิชย์จังหวัดยะลา ร่วมกับกองสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ขอรายงานความเคลื่อนไหวดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดยะลา ประจำเดือนธันวาคม 2561 โดยสรุปการประมวลผลดัชนีราคาผู้บริโภคของประเทศ รายการสินค้าและบริการที่ใช้คำนวณมีจำนวน 450 รายการ สำหรับจังหวัดยะลา มีจำนวน 245 รายการ ครอบคลุมหมวดอาหารและเครื่องดื่ม เครื่องนุ่งห่มและรองเท้า เคหสถาน การตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล พาหนะ การขนส่งและการสื่อสาร การบันเทิง การอ่าน การศึกษาและการศาสนา ยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ เพื่อนำมาคำนวณดัชนีราคาผู้บริโภค ของจังหวัดยะลา ได้ผลดังนี้

1. ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศไทย เดือนธันวาคม 2561

ในปี 2558 (ปีฐาน) ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศไทย เท่ากับ 101.73 เมื่อเทียบกับระยะเวลาการเปลี่ยนแปลงเดือนพฤศจิกายน 2561 (MoM) ลดลงร้อยละ 0.65 เดือนธันวาคม 2560 (YoY) สูงขึ้นร้อยละ 0.36 เฉลี่ยปี 2561/ปี 2560 (AoA) สูงขึ้นร้อยละ 1.07

ดัชนีราคาผู้บริโภค (อัตราเงินเฟ้อทั่วไป) เดือนธันวาคม 2561 เทียบกับธันวาคม 2560 สูงขึ้น 0.36 (YoY) สูงขึ้นในอัตราที่ชะลอตัวลงเมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมา (เดือนพฤศจิกายน 2561 สูงขึ้น 0.94) โดยมีหมวดพลังงานเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เงินเฟ้อสูงขึ้นในอัตราที่ชะลอตัว ซึ่งปรับลดลงร้อยละ 1.24 ขณะที่หมวดอาหารสดสูงขึ้นเล็กน้อย ร้อยละ 0.11 โดยเฉพาะข้าวแบ่งและผลิตภัณฑ์จากแบ่ง เมื่อหักอาหารสดและพลังงานออก เงินเฟ้อพื้นฐานขยายตัวร้อยละ 0.68 (YoY) เฉลี่ยทั้งปี 2561 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 1.07 (AoA) เป็นอัตราที่สูงขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป และอยู่ในระดับเสถียรภาพ สอดคล้องกับตัวชี้วัดเศรษฐกิจอื่นๆ ทั้ง GDP การบริโภคภาคเอกชน การผลิตภาคอุตสาหกรรม ผลผลิตภาคอุตสาหกรรม ผลผลิตสินค้าเกษตร รวมถึงอัตราค่าจ้างเฉลี่ย ส่วนอัตราเงินพื้นฐานขยายตัวร้อยละ 0.71 (AoA)

2. ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดยะลา เดือนธันวาคม 2561

ในปี 2558 (ปีฐาน) ดัชนีราคาของจังหวัดยะลา เท่ากับ 100 สำหรับเดือนธันวาคม 2561 เท่ากับ 101.5 เดือนพฤศจิกายน 2561 เท่ากับ 102.2 ลดลงร้อยละ 0.7 การเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดยะลา เดือนธันวาคม 2561 เมื่อเทียบกับเดือนพฤศจิกายน 2561 ลดลงร้อยละ 0.7 เดือนธันวาคม 2560 ลดลงร้อยละ 0.2 เฉลี่ยปี 2561/ปี 2560 สูงขึ้นร้อยละ 1.0

ดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดยะลา เดือนธันวาคม 2561 เทียบกับเดือนพฤศจิกายน 2561 ลดลงร้อยละ 0.7 โดยดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ลดลงร้อยละ 0.4 จากการลดลงของหมวดเนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และสัตว์น้ำ ลดลงร้อยละ 1.3 (ได้แก่ ไก่สด ปลาจะละเม็ด ปลาแดง กุ้งขาว หอยแครง เป็นต้น) หมวดผักและผลไม้ ลดลงร้อยละ 1.3 (ได้แก่ ผักคะน้า ผักบุ้ง พริกสด พริกทอง ต้นหอม มะระจีน เป็นต้น) (ผลไม้ ได้แก่ กล้วยน้ำว้า ส้มเขียวหวาน สับปะรด ชมพู เป็นต้น) และหมวดเครื่องประกอบอาหาร ลดลงร้อยละ 0.4 ส่วนหมวดข้าวแบ่ง และผลิตภัณฑ์จากแบ่ง สูงขึ้นร้อยละ 0.5 (ได้แก่ ข้าวสารเจ้า เป็นต้น) หมวดไข่และผลิตภัณฑ์นม สูงขึ้นร้อยละ 0.8 (ได้แก่ ไข่ไก่ เป็นต้น) เนื่องจากสภาพอากาศที่แปรปรวนส่งผลให้ไก่ออกไข่ได้ไม่เต็มที่จึงทำให้ไข่ไก่ขาดช่วงไปเล็กน้อยแต่ก็ยังไมส่งผลกระทบต่อผู้บริโภคมากนัก 4.2 และดัชนีหมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม ก็ลดลงร้อยละ 1.0 จากการลดลงของหมวดพาหนะ การขนส่งและการสื่อสาร ลดลงร้อยละ 3.1 โดยลดลงของหมวดน้ำมันเชื้อเพลิง ลดลงร้อยละ 6.6 ส่วนหมวดการบันเทิงการอ่าน การศึกษาและการศาสนา สูงขึ้นร้อยละ 0.4 หมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า สูงขึ้นร้อยละ 0.4 ส่วนหมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคลและหมวดเคหสถานโดยเฉลี่ยไม่มีการเปลี่ยนแปลง

พิจารณาเทียบกับเดือนธันวาคม 2560 ดัชนีราคาลดลงร้อยละ 0.2 จากการลดลงของดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ลดลงร้อยละ 0.3 โดยหมวดไข่และผลิตภัณฑ์นม ลดลงร้อยละ 1.4 หมวดผักและผลไม้ ลดลงร้อยละ 7.0 และหมวดเครื่องประกอบอาหาร ลดลงร้อยละ 4.4 ส่วนหมวดอาหารบริโภค-ในบ้าน โดยเฉลี่ยไม่มีการเปลี่ยนแปลง และหมวดข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้งสูงขึ้น ร้อยละ 2.7 หมวดเนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และสัตว์น้ำ สูงขึ้นร้อยละ 3.5 และหมวดเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ สูงขึ้นร้อยละ 0.4

สำหรับดัชนีหมวดอื่นๆไม่ใช่อาหาร และเครื่องดื่ม โดยเฉลี่ยแล้วไม่มีการเปลี่ยนแปลง แต่มีบางหมวดที่สูงขึ้น อย่างหมวดเครื่องดื่มนมและรองเท้านี้ สูงขึ้นร้อยละ 0.5 หมวดเคสสถาน สูงขึ้นร้อยละ 0.2 หมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล สูงขึ้นร้อยละ 1.8 และหมวดการบันเทิงการอ่าน การศึกษาและการศาสนา สูงขึ้นร้อยละ 0.4 ส่วนหมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสาร ลดลงร้อยละ 1.1 (สาเหตุที่ลดลงเพราะราคาน้ำมันเชื้อเพลิง โดยลดลง ร้อยละ 2.3 ตามภาวะราคาน้ำมันตลาดโลก) และหมวดยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ โดยเฉลี่ยไม่มีการเปลี่ยนแปลง

เมื่อพิจารณาดัชนีเฉลี่ยปี 2561/ปี 2560 สูงขึ้นร้อยละ 1.0 สาเหตุจากการสูงขึ้นของหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ สูงขึ้นร้อยละ 0.2 โดยการสูงขึ้นของหมวดเนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และสัตว์น้ำ สูงขึ้นร้อยละ 2.8 หมวดข้าว แป้ง และผลิตภัณฑ์จากแป้ง สูงขึ้นร้อยละ 0.3 และหมวดเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ สูงขึ้นร้อยละ 1.1 ส่วนหมวดเครื่องประกอบอาหาร ลดลงร้อยละ 2.8 หมวดไข่และผลิตภัณฑ์นม ลดลงร้อยละ 0.9 หมวดผักและผลไม้ ลดลง ร้อยละ 2.6 และหมวดอาหารบริโภค-ในบ้าน โดยเฉลี่ยไม่เปลี่ยนแปลง

สำหรับหมวดอื่นๆไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม สูงขึ้นร้อยละ 1.7 โดยหมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล สูงขึ้นร้อยละ 2.1 หมวดพาหนะ การขนส่งและการสื่อสาร สูงขึ้นร้อยละ 3.5 หมวดเคสสถาน สูงขึ้นร้อยละ 0.5 หมวดเครื่องดื่มนมและรองเท้านี้ สูงขึ้นร้อยละ 0.2 หมวดยาสูบและการเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ สูงขึ้นร้อยละ 5.4 และ หมวดการบันเทิงการอ่าน และการศาสนา สูงขึ้นร้อยละ 0.5

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดยะลา ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2561

ตารางที่ 2.3 ดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดยะลา จำแนกประเภทของดัชนีและหมวดสินค้า ณ เดือน ธันวาคม ปี 2561 (2558=100)

หมวด	ดัชนี				อัตราการเปลี่ยนแปลง		
	ธ.ค.61	พ.ย.61	ธ.ค.60	ม.ค.- ธ.ค. 61	ธ.ค.61/ พ.ย.61	ธ.ค.61/ ธ.ค.60	ม.ค.61-ธ.ค.61/ ม.ค.60-ธ.ค.60
รวมทุกรายการ	101.5	102.2	101.7	102.0	-0.7	-0.2	1.0
หมวดอาหารและเครื่องดื่ม	102.2	102.6	102.5	102.2	-0.4	-0.3	0.2
หมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหาร และเครื่องดื่ม	101.0	102.0	101.0	101.8	-0.1	0.0	1.7
ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน	101.0	101.0	101.0	101.0	0.0	0.0	0.2

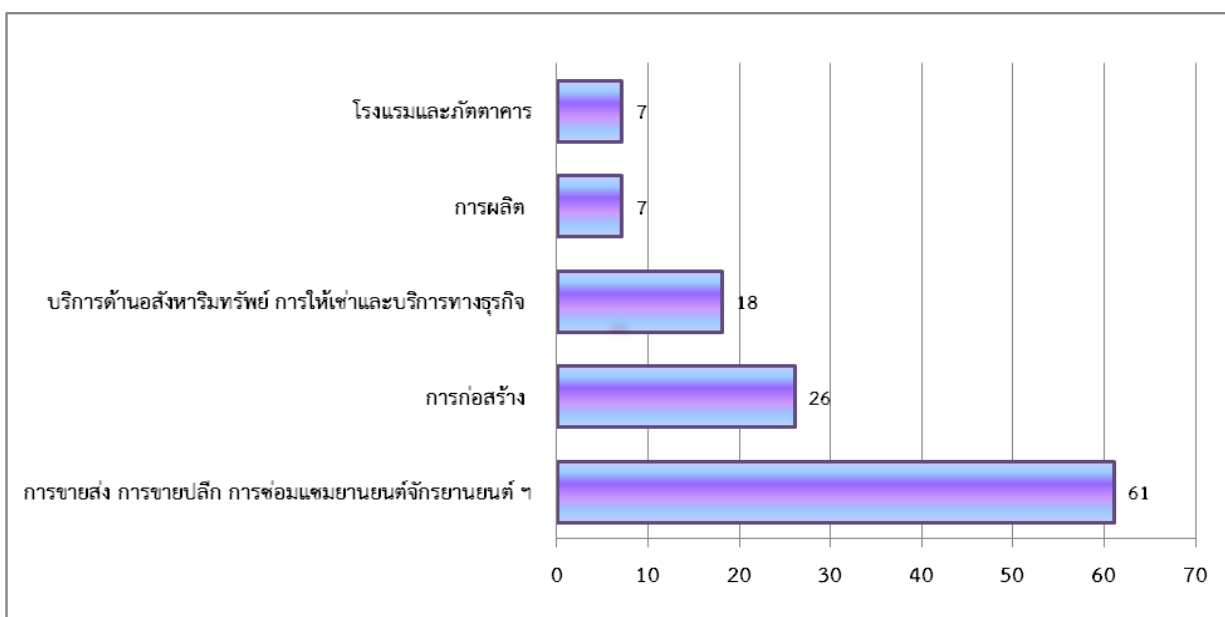
ที่มา : กองสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจการค้า สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์ มกราคม 2562

หมายเหตุ : ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน คือ ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปหักรายการสินค้ากลุ่มอาหารสดและสินค้ากลุ่มพลังงาน

การจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่

จากข้อมูลสถิติของสำนักงานงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดยะลา ในปี 2561 (มกราคม – ธันวาคม 2561) พบว่าจังหวัดยะลา มีการจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่ ทั้งสิ้น 137 แห่ง เป็นบริษัทจำกัด จำนวน 73 แห่ง (ร้อยละ 53.28) และห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 64 แห่ง (คิดเป็นร้อยละ 46.72) โดยอุตสาหกรรมที่มีจำนวนการจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่ในปี 2561 สูงที่สุด 5 อันดับแรก คือ (1) การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือนจำนวน 61 แห่ง (บริษัทจำกัด 38 แห่ง ห้างหุ้นส่วนจำกัด 23 แห่ง) คิดเป็นร้อยละ 44.53 (2) การก่อสร้าง จำนวน 26 แห่ง (บริษัทจำกัด 7 แห่ง ห้างหุ้นส่วนจำกัด 19 แห่ง) คิดเป็นร้อยละ 18.98 (3) บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ จำนวน 18 แห่ง (บริษัทจำกัด 9 แห่ง ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9 แห่ง) คิดเป็นร้อยละ 13.14 (4) การผลิต จำนวน 7 แห่ง (บริษัทจำกัด 5 แห่ง ห้างหุ้นส่วนจำกัด 2 แห่ง) คิดเป็นร้อยละ 5.11 และ (5) โรงแรมและภัตตาคาร จำนวน 7 แห่ง (บริษัทจำกัด 3 แห่ง ห้างหุ้นส่วนจำกัด 4 แห่ง) คิดเป็นร้อยละ 5.11 ของจำนวนสถานประกอบการที่จดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่ ประจำปี 2561 (แผนภูมิที่ 2.2)

แผนภูมิ 2.3 แสดงจำนวนการจดทะเบียนและทุนจดทะเบียนของนิติบุคคลตั้งใหม่จังหวัดยะลา 5 อันดับสูงสุด จำแนกตามหมวดธุรกิจ ปี 2561

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดยะลา

เมื่อพิจารณาทุนจดทะเบียนของนิติบุคคลตั้งใหม่ทั้งหมด 1,500.59 ล้านบาท พบว่า บริษัทจำกัดมีทุนจดทะเบียนทั้งสิ้น 1,402.99 ล้านบาท (ร้อยละ 93.50) และห้างหุ้นส่วนจำกัด มีทุนจดทะเบียนทั้งสิ้น 97.60 ล้านบาท (ร้อยละ 6.50) โดย อุตสาหกรรมที่มีทุนจดทะเบียนมากที่สุด 5 อันดับแรก คือ

(1) บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ มีทุนจดทะเบียน 1,303.69 ล้านบาท ร้อยละ 86.88 (บริษัทจำกัด 1,296.49 ล้านบาท ห้างหุ้นส่วนจำกัด 7.20 ล้านบาท)

(2) อุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือนมีทุนจดทะเบียน 104.10 ล้านบาท (ร้อยละ 6.94) (บริษัทจำกัด 66.60 ล้านบาท ห้างหุ้นส่วนจำกัด 37.50 ล้านบาท)

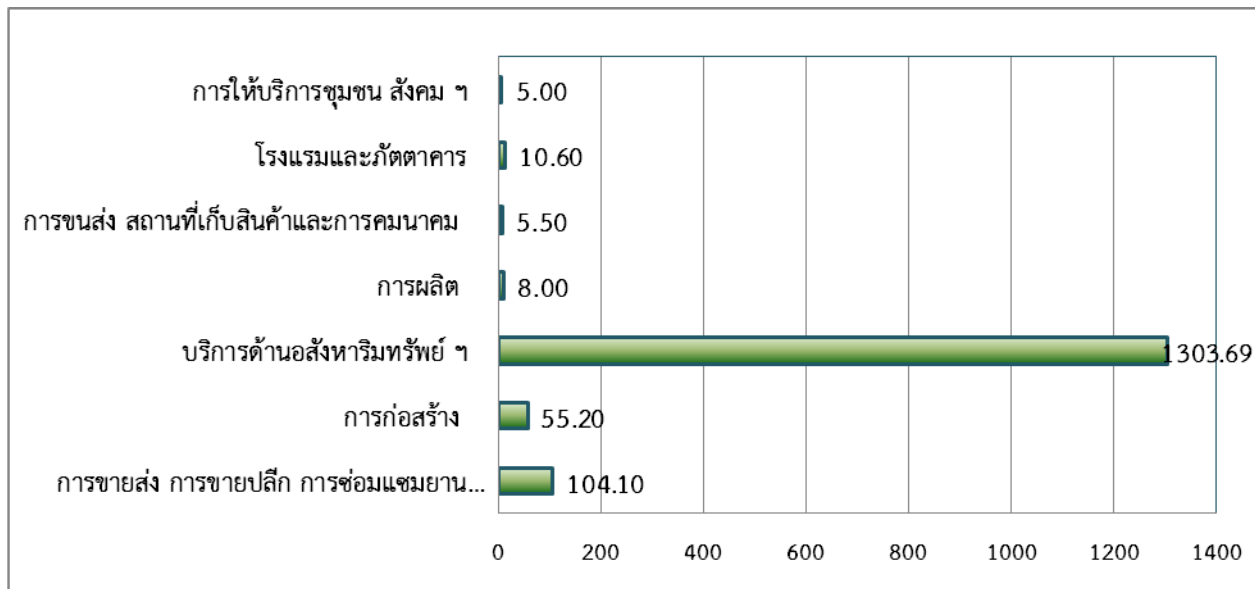
(3) การก่อสร้าง มีทุนจดทะเบียน 55.20 ล้านบาท (ร้อยละ 3.68) (บริษัทจำกัด 15.00 ล้านบาท ห้างหุ้นส่วนจำกัด 40.20 ล้านบาท)

(4) โรงแรมและภัตตาคาร มีทุนจดทะเบียน 10.60 ล้านบาท (ร้อยละ 0.71) (บริษัทจำกัด 7.00 ล้านบาท ห้างหุ้นส่วนจำกัด 3.60 ล้านบาท)

และ (5) การผลิต มีทุนจดทะเบียน 8.00 ล้านบาท (ร้อยละ 0.53) (บริษัทจำกัด 5.00 ล้านบาท ห้างหุ้นส่วนจำกัด 3.00 ล้านบาท) ตามลำดับ (แผนภูมิที่ 2.3)

ตารางที่ 2.4 การจดทะเบียนและทุนจดทะเบียนของนิติบุคคลตั้งใหม่ตามหมวดธุรกิจจังหวัดยะลา
จำแนก ตามประเภทอุตสาหกรรม ป 2561

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดยะลา

การจดทะเบียนโรงงานใหม่

สำหรับการจดทะเบียนโรงงานใหม่ในจังหวัด พบว่า ปี 2561 มีโรงงานที่ได้รับการอนุญาตใหม่ จำนวน 9 โรง เงินลงทุน 1,680.22 ล้านบาท คนงาน 204 คน เครื่องจักร 75,914 แรงม้า และในปี 2561 นี้มีโรงงานที่เลิกกิจการ จำนวน 2 โรง

ตารางที่ 2.4 การจดทะเบียนโรงงานอุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการใหม่ของจังหวัดยะลา
จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม ปี 2561

ลำดับ	กลุ่มอุตสาหกรรม	ได้รับอนุญาตใหม่				เลิกกิจการ จำนวน (โรง)
		จำนวน (โรง)	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)	เครื่องจักร รวม (แรงม้า)	
1	ผลิตภัณฑ์จากพืช	-	-	-	-	-
2	อุตสาหกรรมอาหาร	-	-	-	-	-
3	อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม	-	-	-	-	-
4	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายยกเว้นรองเท้า	-	-	-	-	-
5	แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	3	6.52	65	400	1
6	เครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งในอาคารจากไม้ แก้ว ยาง หรือโลหะอื่นๆ	1	0.20	3	19	1
7	ผลิตภัณฑ์กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	-	-	-	-	-
8	การพิมพ์ การเย็บเล่ม ทำปกหรือการทำแม่พิมพ์	-	-	-	-	-
9	เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	-	-	-	-	-
10	ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	-	-	-	-	-
11	ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	-	-	-	-	-
12	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	-	-	-	-	-
13	ผลิตภัณฑ์โลหะ	2	34.00	10	368	-
14	ผลิตโลหะขั้นมูลฐาน	-	-	-	-	-
15	ผลิตภัณฑ์โลหะ	-	-	-	-	-
16	ผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	-	-	-	-	-
17	ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์	-	-	-	-	-
18	ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์	1	39.50	22	16	-
19	การผลิตอื่นๆ	2	1,600.00	104	75,111	-
	รวม	9	1,680.22	204	75,914	2

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา

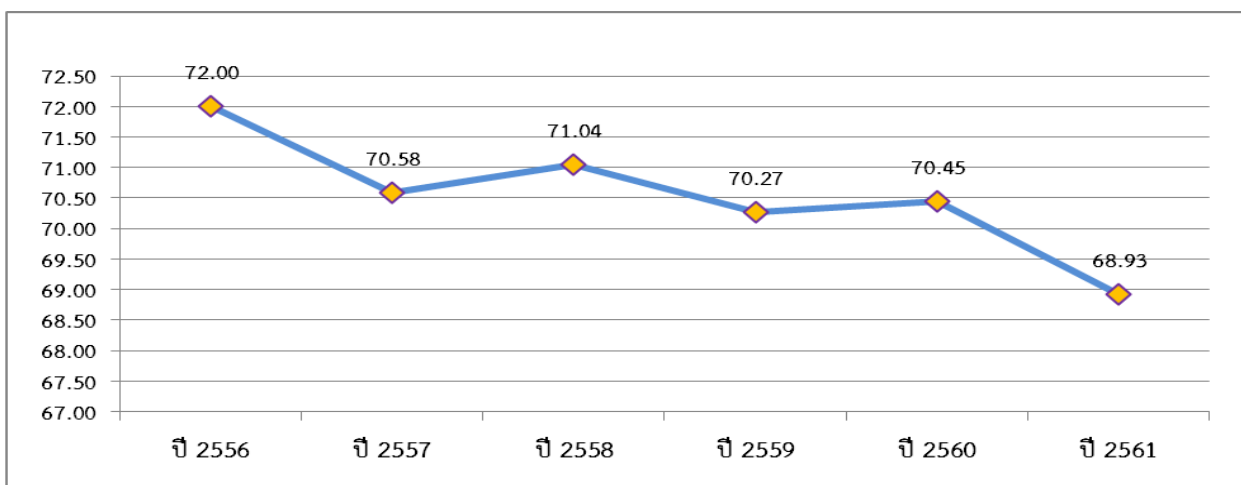
(3) ดัชนีชี้วัดภาวะแรงงาน

ภาวการณ์แรงงานมีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สืบเนื่องจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เช่น สถานการณ์ทางการเมืองไม่มีเสถียรภาพ จะส่งผลถึงความเชื่อมั่นของนักลงทุน นักลงทุนทั้งในและต่างประเทศ เกิดการชะลอการลงทุน ชะลอการขยายกิจการ รวมถึงชะลอการจ้างงาน ในขณะที่การผลิตคนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของภาคการศึกษายังคงมีอย่างต่อเนื่อง มีอาจชะลอตามภาวการณ์ด้านเศรษฐกิจ จึงส่งผลต่อการว่างงาน การทำงานต่ำกว่าระดับ นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีการผลิต ต้นทุนการผลิต ฤดูกาล ทักษะคิดทั้งของฝ่ายนายจ้างและผู้ใช้แรงงาน เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของภาวการณ์ด้านแรงงาน ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบการจ้างงาน การเคลื่อนย้าย แรงงานฝีมือแรงงาน มาตรฐานฝีมือแรงงาน มาตรฐานแรงงาน ฯลฯ ดังนั้น การจะทราบความเคลื่อนไหว หรือการเปลี่ยนแปลงของภาวะแรงงาน จึงต้องมีการพิจารณาศึกษาเพื่อกำหนดตัวชี้วัด พร้อมทั้งติดตามการเปลี่ยนแปลง เพื่อศึกษาวิเคราะห์ถึงสาเหตุของปัญหา รวมถึงทำนายหรือคาดการณ์อนาคต อันจะเอื้อประโยชน์ต่อการตัดสินใจ ในการกำหนดแผนงานที่จะต้องทำให้สนองตอบต่อ ความต้องการของทุกกลุ่มทั้งนายจ้างผู้ใช้แรงงานรวมทั้งองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน สถานการณ์แรงงานจังหวัดยะลา รายปี 2561 (เดือนมกราคม – ธันวาคม 2561) ฉบับนี้จะขอ นำเสนอตัวชี้วัดภาวะแรงงานดังนี้

1. อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน

อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงสภาพกำลังแรงงานในตลาดแรงงานของจังหวัดยะลา เมื่อเทียบกับประชากรวัยแรงงานทั้งหมด โดยคำนวณจากกำลังแรงงานในจังหวัดยะลา เทียบกับประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปใน จังหวัดยะลา จะพบว่าใน ปี 2561 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานจังหวัดยะลา มีอัตราร้อยละ 68.93 เมื่อเทียบกับ ปี 2560 ที่มีร้อยละ 70.45 พบว่า อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานลดลง ร้อยละ 1.52 เมื่อพิจารณาจากแผนภูมิจะ พบว่า ปี 2559 มีการปรับตัวลดลงจากปี 2558 สืบเนื่องมาจากปัจจัยเรื่องฤดูกาล และสภาวะทางเศรษฐกิจ ที่ส่งผลกระทบ ต่อการมีงานทำของกำลังแรงงานทำให้อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานปรับตัวลดลง ตามลำดับ (แผนภูมิที่ 3.1)

แผนภูมิ 3.1 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานจังหวัดยะลา

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา

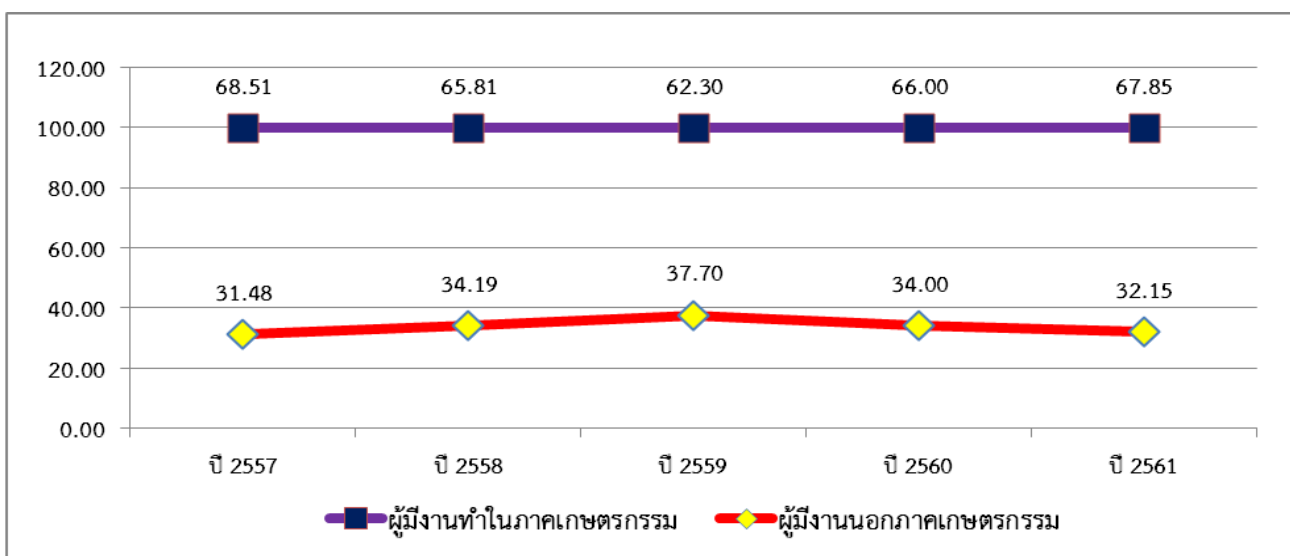
หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

2. อัตราการจ้างงาน

อัตราการจ้างงานเป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นภาพการณ์การมีงานทำในตลาดแรงงานของจังหวัดยะลาว่ามีสัดส่วนมากน้อยเพียงใด ในปี 2561 พบว่า อัตราการจ้างงานในจังหวัดอยู่ที่ร้อยละ 68.93 หดตัวจากปีที่แล้วที่อยู่ที่ร้อยละ 70.45

อัตราการจ้างงานในภาคเกษตรจังหวัดยะลา ปี 2561 มีอัตราร้อยละ 67.85 โดยเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาจะพบว่า อัตราการมีงานทำในภาคเกษตรกรรม จังหวัดยะลามีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากปี 2560 ที่มีร้อยละ 66.00 ส่วนอัตราการจ้างงานนอกภาคเกษตรกรรมก็มีสัดส่วนที่ลดลงเล็กน้อย กล่าวคือในปี 2561 มีอัตราจ้างงานนอกภาคเกษตรร้อยละ 32.15 ลดลงจากปี 2560 ที่มีอัตรา 34.00 (แผนภูมิ 3.2)

แผนภูมิ 3.2 อัตราการจ้างงานใน/นอกภาคเกษตรจังหวัดยะลา

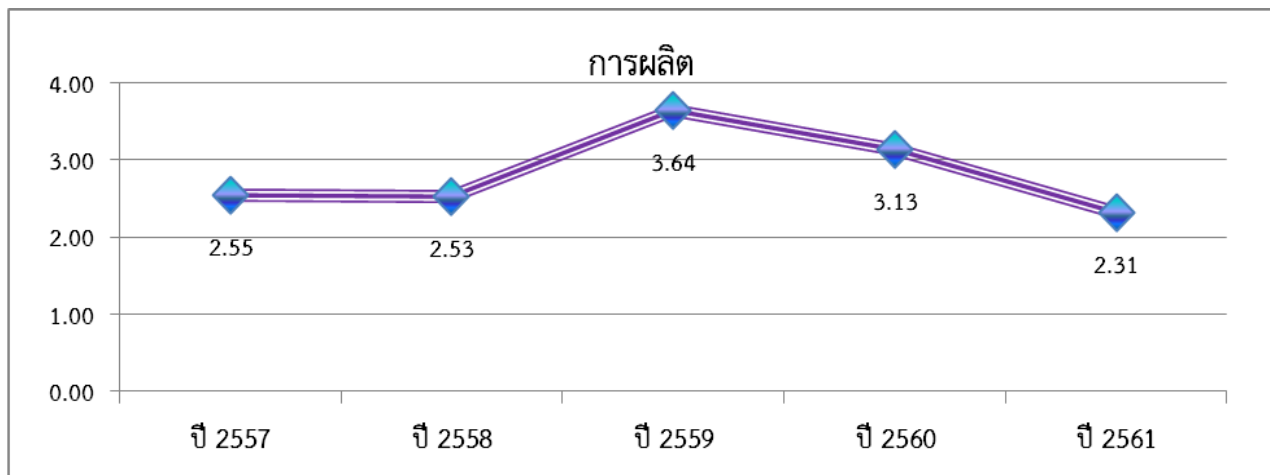

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

เมื่อพิจารณาอัตราการจ้างงานเฉพาะในส่วนภาคอุตสาหกรรมการผลิต โดยคำนวณจากจำนวนผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรมการผลิต เปรียบเทียบกับจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดจะพบว่า อัตราการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมการผลิต โดยอัตราการจ้างงานปี 2561 มีอัตราร้อยละ 2.31 ลดลงจากปี 2560 ที่มีร้อยละ 3.13 ขณะที่ปี 2559 มีอัตราการจ้างงานสูงสุด ที่ร้อยละ 3.64 และเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา (ปี 2560) พบว่ามีอัตราลดลง ที่ร้อยละ 0.82 รายละเอียดปรากฏตาม (แผนภูมิที่ 3.3)

แผนภูมิ 3.3 อัตราการมีงานทำในอุตสาหกรรมการผลิตจังหวัดยะลา

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : 1. ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

2. ภาคอุตสาหกรรมจัดทำสำนักงานสถิติแห่งชาติ ประกอบด้วย 1) การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน 2) การผลิต 3) ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ 4) การจัดหา น้ำ การจัดการและการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล 5) ก่อสร้าง

โดยสรุปในภาพรวมจะพบว่าอัตราการหรือการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของจังหวัดยะลา จะมีลักษณะการเคลื่อนย้ายแรงงานแบบเป็นวัฏจักรหรือวงจร ทั้งนี้เพราะพื้นที่จังหวัดยะลาเป็นพื้นที่เกษตรกรรม ประชากรซึ่งเป็นกำลังแรงงานของจังหวัดจะอาศัยอยู่ในภาคส่วนของเกษตรกรรมเพื่อช่วยครัวเรือนในการทำการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ เมื่อหมดฤดูเก็บเกี่ยวผลผลิตก็จะเคลื่อนย้ายไปหางานทำในภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดอื่นๆและจะเคลื่อนย้ายกลับมาภาคเกษตรกรรมอีกครั้งในฤดูเพาะปลูกหรือฤดูเก็บเกี่ยววนเวียนในลักษณะเช่นนี้อย่างเป็นวัฏจักรทุกปี จึงอาจส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานในบางฤดูกาล

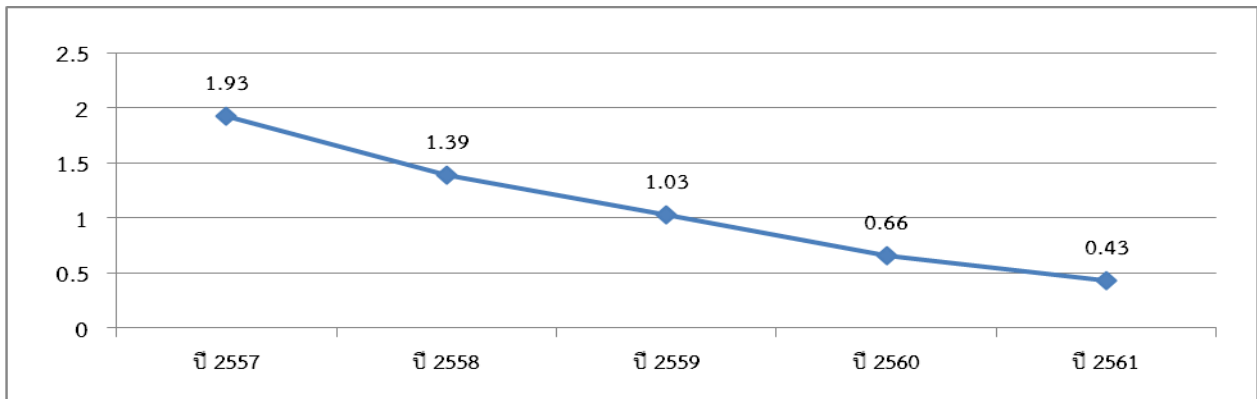
3. อัตราการว่างงาน

3.1 อัตราการว่างงานของจังหวัดยะลา

การศึกษาอัตราการว่างงานในปีที่ผ่านมา จะพบว่าอัตราว่างงานของจังหวัดยะลา แต่ละปีจะปรับตัวสูงขึ้นและลดลงตามปัจจัยในเรื่องฤดูกาล เนื่องจากจังหวัดยะลา เป็นพื้นที่เกษตรกรรม อัตราการว่างงานจึงเป็นเครื่องชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยฤดูกาล นอกจากนี้อัตราการว่างงานจะเกี่ยวข้องกับภาวะเศรษฐกิจและพื้นที่ กล่าวคือ แรงงานจะมีการเคลื่อนย้ายสู่ภาคเกษตรในไตรมาสที่เป็นฤดูเพาะปลูก จังหวัดที่เป็นพื้นที่การเกษตรจะมีอัตราว่างงานต่ำ ขณะที่จังหวัดในพื้นที่ตั้งของอุตสาหกรรมจะมีอัตราว่างงานสูงรวมทั้งยังขึ้นอยู่กับการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและโครงการจ้างงานในภาครัฐ ซึ่งเป็นแหล่งดูดซับแรงงานที่สำคัญในภาคบริการและภาครัฐ

สำหรับอัตราการว่างงานของจังหวัดยะลา ปี 2561 มีอัตราร้อยละ 0.43 ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงและลดลงอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี 2557 จนถึงปี 2561 ตามรายละเอียดในแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิ 3.4 อัตราการว่างงานในจังหวัดยะลา

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา

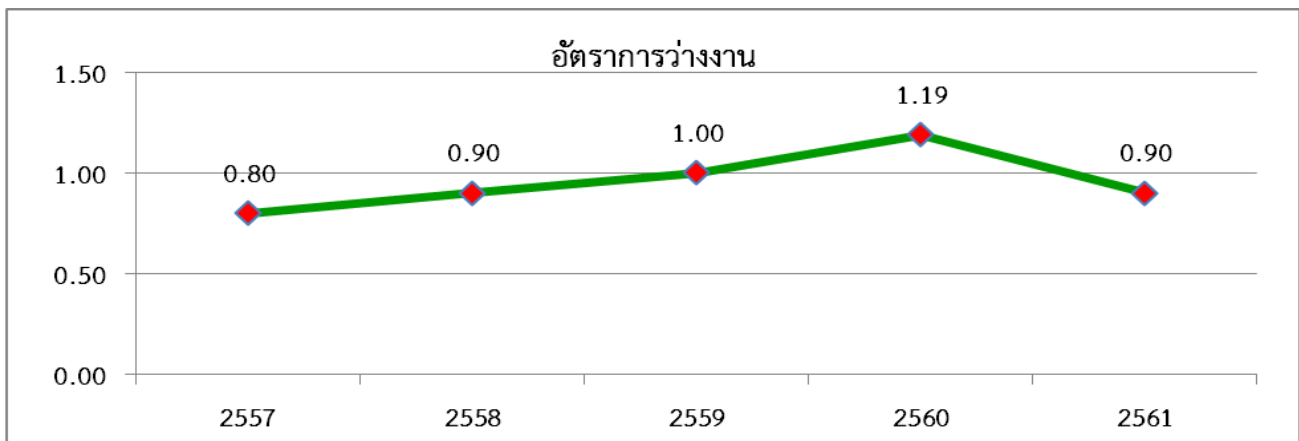
หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

3.2 อัตราการว่างงานของประเทศ

ประเทศไทยมีอัตราการว่างงานในระดับต่ำ โดยอยู่ที่ร้อยละ 0.90 ปี 2561 (ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2561) แนวโน้มการว่างงานในประเทศไทยไม่เปลี่ยนไปมากวัฏจักรธุรกิจตามทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ทั่วไป เพราะโครงสร้างสังคมของไทยทำให้ผู้ว่างงานหางานทำได้โดยเร็ว ส่งผลให้คนไทยวัยทำงานกว่าครึ่งประเทศประกอบอาชีพที่ไม่มั่นคง (งานรับจ้างทั่วไปและการช่วยงานครอบครัวโดยไม่มีรายได้ตอบแทน) คนวัยทำงานกว่าร้อยละ 60 ประกอบอาชีพอย่างไม่เป็นทางการ ทำให้ผู้ที่มิงานทำเข้าไม่ถึงการให้บริการประกันสังคมและไม่ได้รับการคุ้มครองเท่าที่กฎหมายกำหนดไว้ อัตราการว่างงานที่ต่ำนี้ทำให้ตัวเลขดังกล่าวนำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเศรษฐศาสตร์ของประเทศไม่ได้ เพราะปัญหาที่แท้จริงอยู่ที่การจ้างงานต่ำระดับ

สำหรับอัตราการว่างงานของประเทศไทย ใน ปี 2561 (ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2561) มีอัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 0.90 ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงจากปี 2557 ถึง ปี 2561 ตามรายละเอียดในแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิ 3.5 อัตราการว่างงานของประเทศ

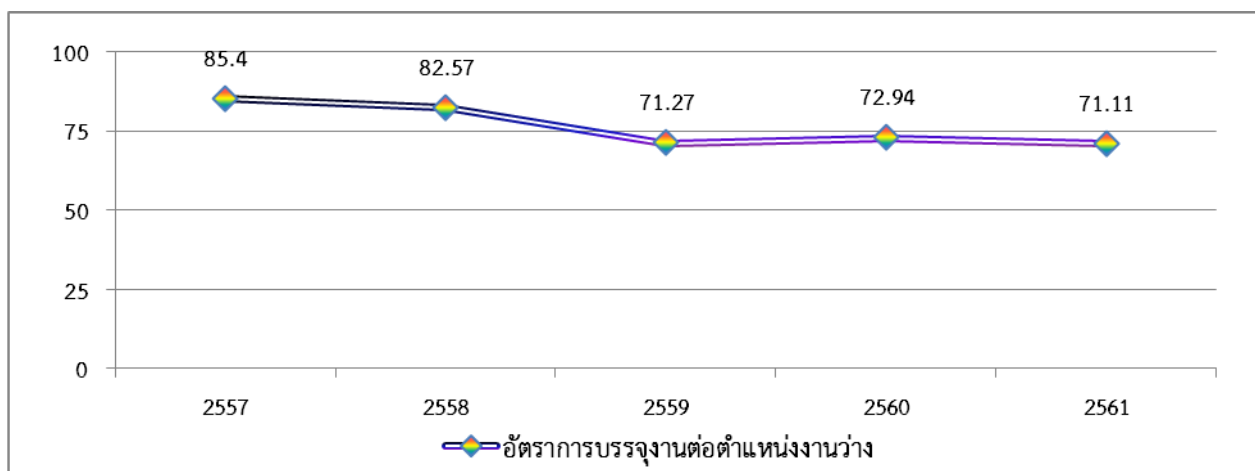
ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

4. อัตราการบรรจุงาน

อัตราการบรรจุงาน เป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงการเคลื่อนไหวของภาวการณ์ด้านแรงงาน ซึ่งสามารถศึกษาวิเคราะห์กับจำนวนตำแหน่งงานว่าง และจำนวนผู้สมัครงาน โดยเมื่อวิเคราะห์จำนวนการบรรจุงานที่ สำนักงานจัดหางาน จังหวัดยะลา ดำเนินการ เทียบกับจำนวนตำแหน่งงานว่างที่แจ้งผ่านสำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา จะพบว่า อัตราการบรรจุงานต่อตำแหน่งงานว่างจังหวัดยะลา ปี 2561 อยู่ที่ร้อยละ 71.11 โดยมีอัตราการลดลงจาก ปี 2560 ที่มีร้อยละ 72.94 ซึ่งอาจจะเป็นเพราะสถานการณ์ประกอบมีความต้องการตำแหน่งว่างลดลงเนื่องจาก การลงทุน การจ้างแรงงาน จากผลพวงของภาวะเศรษฐกิจ ประกอบกับเป็นช่วงฤดูเพาะปลูกความต้องการแรงงานที่แจ้งผ่านสำนักงานจัดหางาน จังหวัดยะลา จึงลดลงตาม อย่างไรก็ตามอัตราการบรรจุงานต่อตำแหน่งงานว่างปีนี้ มีสัดส่วนที่ลดลงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา (แผนภูมิ 3.6)

แผนภูมิ 3.6 อัตราการบรรจุงานต่อตำแหน่งงานว่างในจังหวัดยะลา

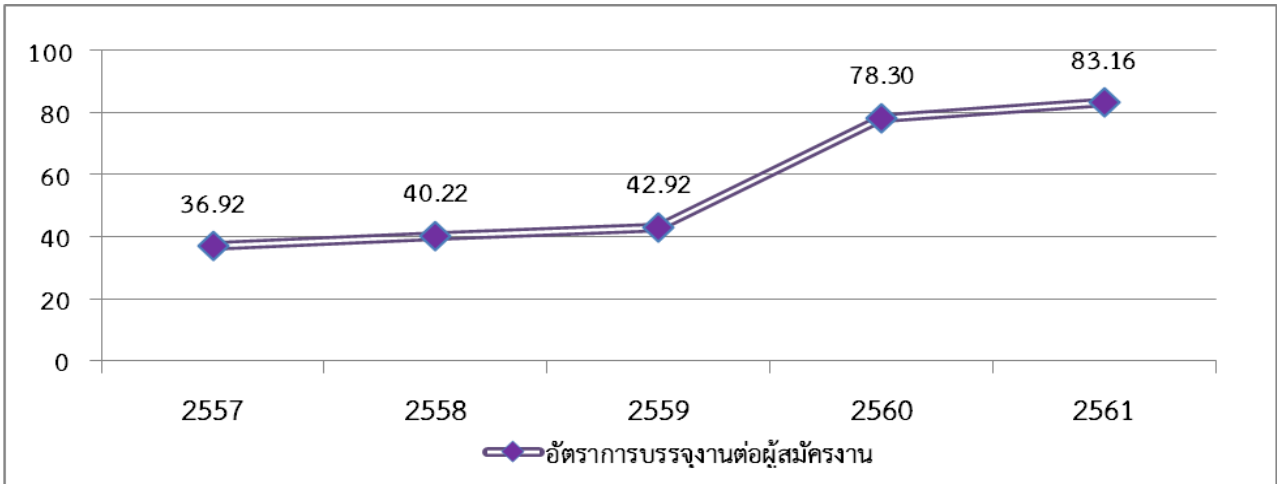

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของผู้บรรจงานกับจำนวนผู้สมัคร ปี 2561 ที่มีอัตราร้อยละ 83.16 จะพบว่าอัตราเพิ่มขึ้นจาก ปี 2560 ที่มีอัตราร้อยละ 78.30 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปีนี้มียอดผู้สมัครงานที่สูงกว่าปีที่ผ่านมา ขณะที่ผู้ได้รับการบรรจงานมีสัดส่วนที่สูงกว่าปีที่แล้ว เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วจึงทำให้เห็นภาพว่ามีอัตราสูงขึ้น

แผนภูมิ 3.7 อัตราการบรรจงานต่อผู้สมัครงานในจังหวัดยะลา

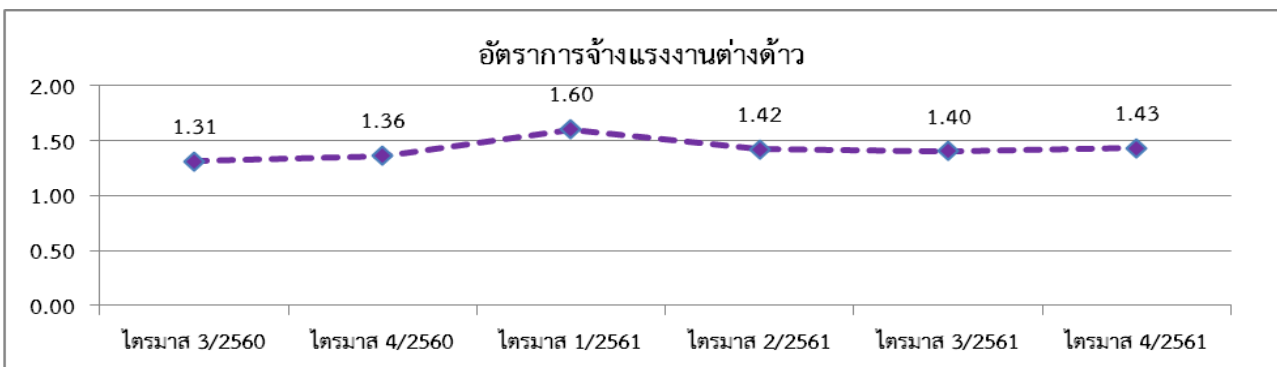
ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

5. อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว

อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว 3 สัญชาติ (เมียนมา ลาว กัมพูชา) ต่อจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดอยู่ที่ร้อยละ 1.43 แสดงว่าผู้มีงานทำทุกๆ 100 คน จะเป็นการจ้างแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว กัมพูชา 1 – 2 คน

แผนภูมิที่ 3.8 อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวในจังหวัดยะลา

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

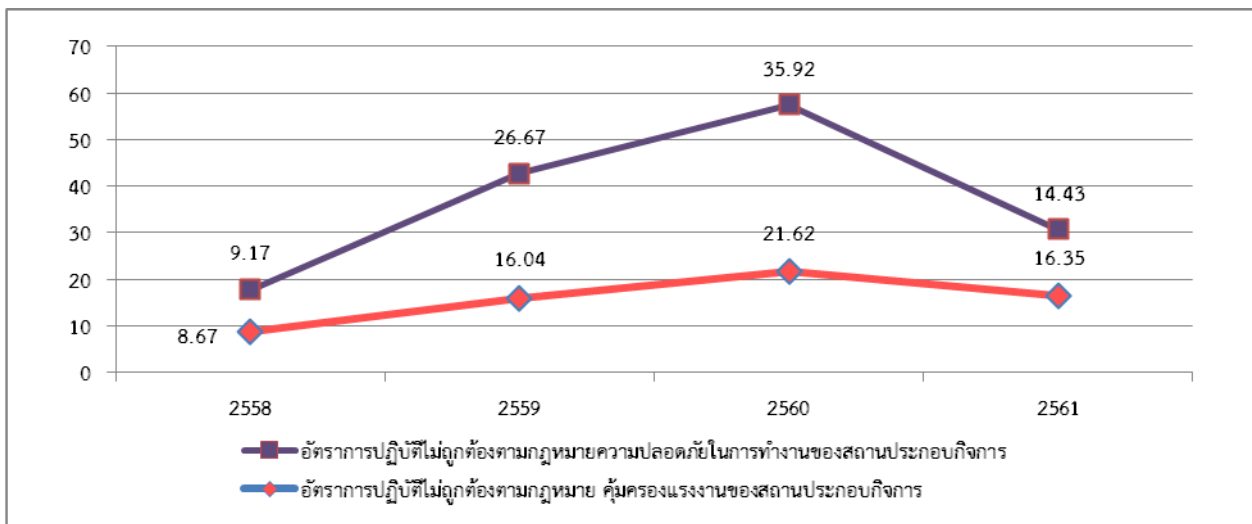
หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

7. อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน และกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบการ

อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานสถานประกอบการกิจการการเป็นตัวบ่งบอกตัวหนึ่ง ที่แสดงให้เห็นถึงภาพการดำเนินงาน หากนายจ้างไม่ปฏิบัติตามกฎหมายสูงย่อมส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของ ลูกจ้าง ผู้ใช้แรงงาน และส่งผลถึงคุณภาพชีวิตของผู้ใช้แรงงานตามมา ซึ่งพบว่าอัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย คุ้มครองแรงงานของสถานประกอบการในจังหวัดต่อจำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจทั้งหมดของจังหวัดยะลา ในปี 2561 พบว่า มีอัตรา 16.35 สำหรับ ปี 2560 มีอัตรา 21.62 ซึ่งลดลงจากปีที่แล้วร้อยละ 5.27 (แผนภูมิ 3.9) ทั้งนี้การปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของข้อบังคับการทำงาน ซึ่งกฎหมาย กำหนดว่าสถานประกอบการต้องมีข้อบังคับการทำงาน เช่น การกำหนด วันเวลาทำงาน เวลาพัก วันหยุด และ ประกาศให้ลูกจ้างทราบ พร้อมทั้งทำสำเนาแจ้งให้สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดทราบ แต่สถาน ประกอบการหลายแห่งไม่ทราบหรือทราบไม่ครบทุกขั้นตอนจึงพบปัญหาไม่ปฏิบัติตามกฎหมายที่มีจำนวนมาก อย่างไรก็ตามได้มีการแนะนำและออกคำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อกำหนด

อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน พบว่า ปี 2561 มีอัตราการปฏิบัติ ไม่ถูกต้องตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน 14.43 ซึ่งลดลงจากปีที่แล้วที่มีอัตรา 35.92 (แผนภูมิ 3.9)

แผนภูมิ 3.9 อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานและกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน ของสถานประกอบการจังหวัดยะลา

ที่มา : สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

8. อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน/ข้อขัดแย้ง ในสถานประกอบการ

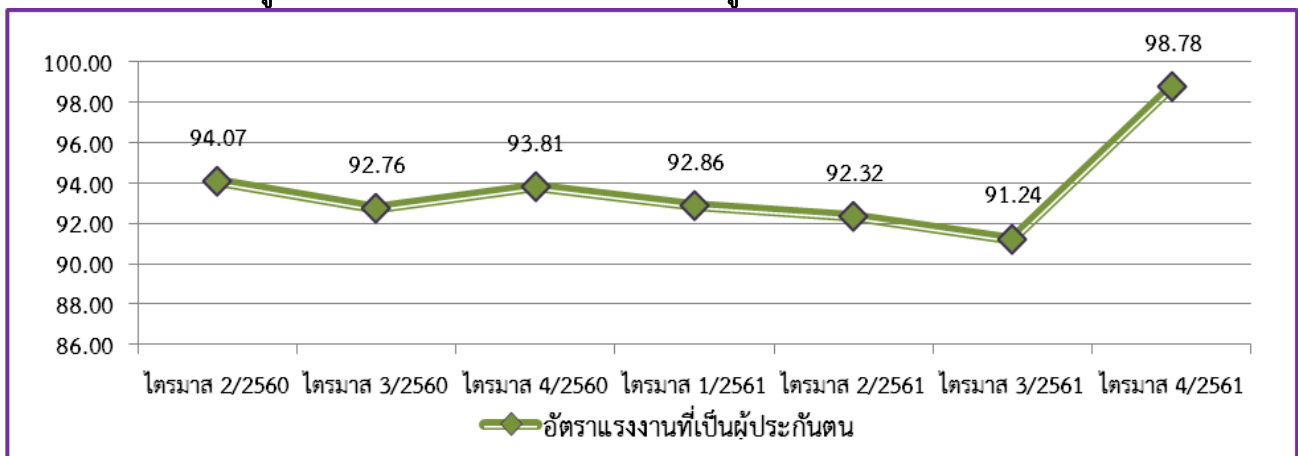
การเกิดข้อพิพาทแรงงานและข้อขัดแย้งในสถานประกอบการ เป็นตัวชี้วัดที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง การเปลี่ยนแปลงของอัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงานจะแสดงให้เห็นถึงทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้างว่ามีทิศทางหรือแนวโน้มไปในทางใด การเกิดข้อพิพาทแรงงานนั้นมีผลมาจาก การที่ลูกจ้างได้แจ้งข้อเรียกร้องต่อนายจ้าง และหากไม่สามารถยุติหรือตกลงกันได้ก็จะเกิดเป็นข้อพิพาทแรงงานขึ้น สำหรับอัตราสถานประกอบการที่เกิดข้อพิพาทแรงงานในจังหวัดยะลา พบว่า ในช่วงปี 2561 จังหวัดยะลา มีการยุติ ข้อขัดแย้งที่ตกลงกันได้จำนวน 1 ครั้ง กับสถานประกอบการ จำนวน 1 แห่ง โดยมีลูกจ้างจำนวน 11 คน

9. อัตราแรงงานที่เป็นผู้ประกันตน

ในส่วนอัตราสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคม โดยการศึกษาจากจำนวนสถานประกอบการในระบบประกันสังคมของจังหวัดยะลา เปรียบเทียบกับจำนวนสถานประกอบการทั้งหมดของจังหวัดยะลา พบว่า สัดส่วนของสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคมมีสัดส่วนไม่คงที่ โดยมีอัตราเปลี่ยนแปลงจากไตรมาส 2 ปี 2560 ถึงไตรมาส 3 ปี 2561 ดังนี้ 94.07, 92.76, 93.81, 92.86, 92.32 และ 91.24 จะเห็นได้ว่าอัตราสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคมจะปรับตัวขึ้นลงหลังไตรมาสที่ 2 ปี 2560 เรื่อยมา

สำหรับในไตรมาส 4 ปี 2561 อัตราแรงงานที่เป็นผู้ประกันตนมีร้อยละ 98.78 พบว่าอัตราแรงงานที่เป็นผู้ประกันตนปรับสูงขึ้น เมื่อเทียบกับไตรมาสที่ผ่านมา (แผนภูมิที่ 3.10)

แผนภูมิที่ 3.10 อัตราสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคมจังหวัดยะลา

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

4) สถานการณ์แรงงานจังหวัดยะลา

สถานการณ์แรงงานจังหวัดยะลา ปี 2561 เดือนมกราคม – ธันวาคม 2561 ขอนำเสนอข้อมูลในประเด็นต่าง ๆ ตามลำดับคือ

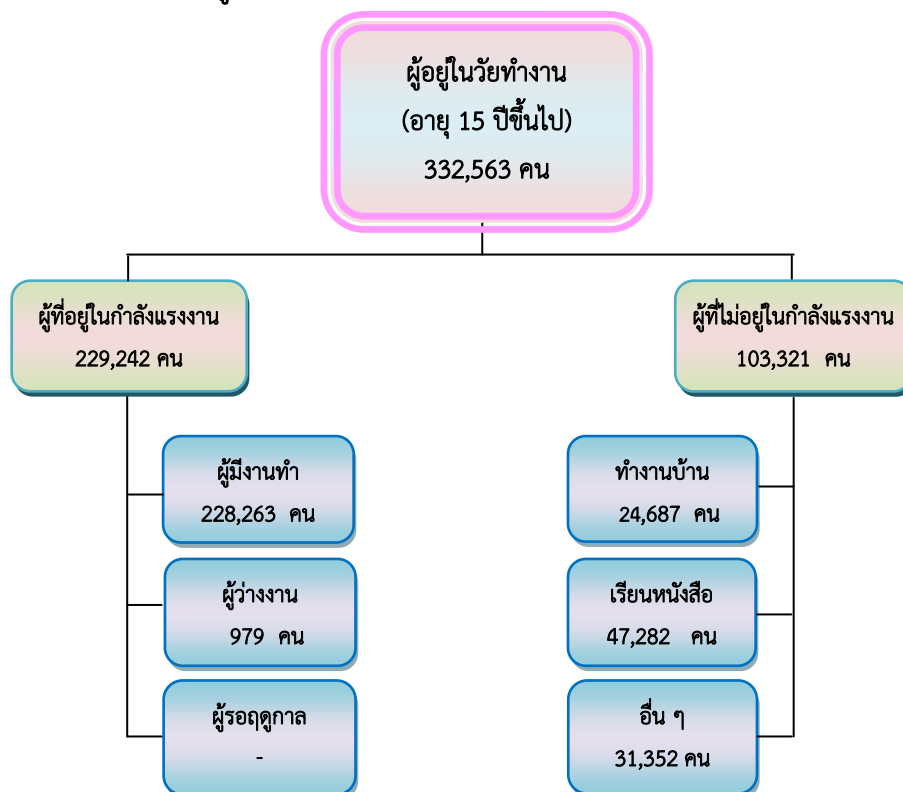
- 1) กำลังแรงงาน การมีงานทำ การว่างงาน
- 2) การส่งเสริมการมีงานทำ
- 3) การพัฒนาศักยภาพแรงงาน
- 4) การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการ
- และ 5) การประกันสังคม

1. กำลังแรงงาน การมีงานทำ การว่างงาน

1.1 กำลังแรงงาน การมีงานทำ การว่างงาน จังหวัดยะลา

สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา ได้ดำเนินการสำรวจสถานะการทำงานของประชากรปี 2561 สรุปรายละเอียดได้ดังนี้ จังหวัดยะลา มีประชากรที่อยู่ในวัยทำงานหรืออายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 332,563 คน จำแนกเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน 229,242 คน คิดเป็นร้อยละ 68.93 ได้แก่ ผู้มีงานทำ 228,263 คน ผู้ว่างงาน 979 คน ในปีนี้ไม่มีแรงงานที่รอฤดูกาล ขณะที่ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานมีจำนวน 103,321 คน คิดเป็นร้อยละ 31.07 จำแนกเป็นผู้ทำงานบ้าน 24,687 ผู้ที่เรียนหนังสือ 47,282 คนและอื่นๆ 31,352 คน (แผนภูมิ 4.1 และตารางภาคผนวก 1)

แผนภูมิ 4.1 โครงสร้างประชากรจังหวัดยะลา ปี 2561

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา

ในกลุ่มผู้อยู่ในวัยทำงาน (ผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป) จำนวน 332,563 คน พบว่าเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 229,242 คน โดยจำแนกเป็นผู้มีงานทำ 228,263 คน คิดเป็นร้อยละ 68.64 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด ขณะที่เป็นผู้ว่างงาน 979 คน หรือร้อยละ 0.29 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ในปี 2561 นี้ไม่มีผู้รอฤดูกาล เมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้วจะพบว่า อัตราการทำงาน ซึ่งคำนวณจากสัดส่วนผู้มีงานทำต่อผู้อยู่ในกำลังแรงงาน มีอัตราร้อยละ 99.57 นั้นหมายความว่า ผู้อยู่ในกำลังแรงงานเกือบทุกคนมีงานทำ พบว่าสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา (ปี 2560 จำนวน 231,172 คน หรือร้อยละ 99.34)

ส่วนอัตราการว่างงาน ซึ่งคำนวณจากผู้ว่างงาน ต่อผู้อยู่ในกำลังแรงงานมีอัตราร้อยละ 0.43 ทั้งนี้ อัตราการว่างงานในปี 2561 มีสัดส่วนลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งอัตราการว่างงานปี 2560 อยู่ที่ร้อยละ 0.66 เนื่องจากเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดยะลา มีการขยายตัวจากราคายางพาราที่ปรับตัวสูงขึ้นตลอดจนมีการจ้างงานในภาครัฐหลาย โครงการเป็นแหล่งดูดซับแรงงานที่สำคัญ

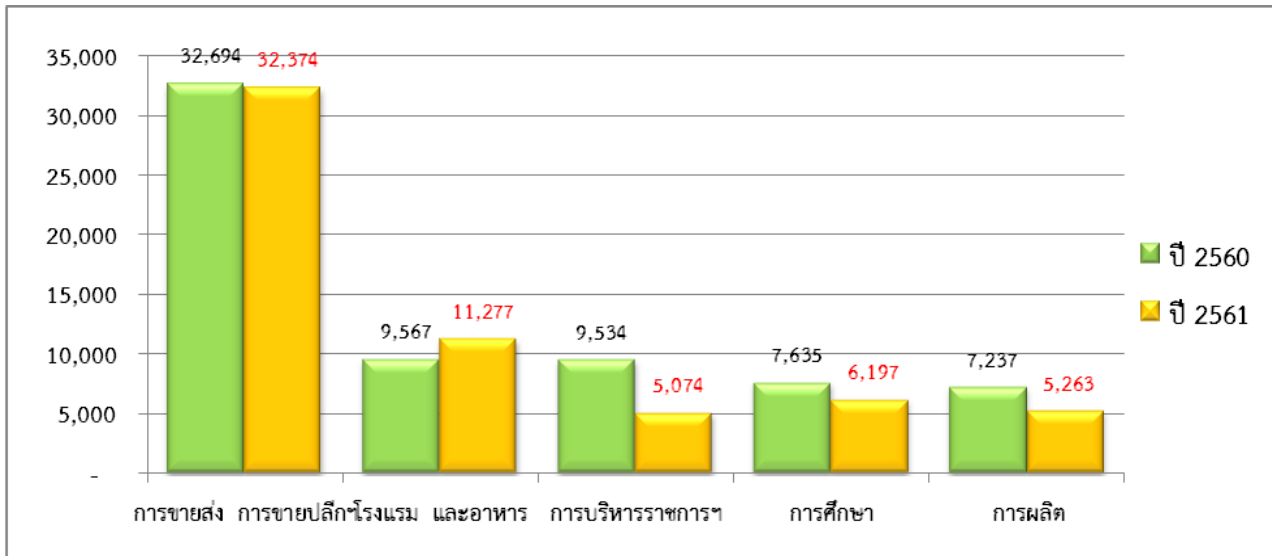
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนประชากรจำแนกตามสถานภาพแรงงาน

ตารางประชากรจำแนกตามสถานภาพแรงงาน				
สถานภาพ	ในปี		การเปลี่ยนแปลง	
	ปี 2560	ปี 2561	จำนวน	%
ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป	330,318	332,563	2,245	0.68
1. อยู่ในกำลังแรงงาน	232,712	229,242	- 3,470	-1.51
1.1 กำลังแรงงานปัจจุบัน	232,712	229,242	- 3,470	-1.51
1.1.1 ผู้ที่มีงานทำ	231,172	228,263	- 2,909	-1.27
1.1.2 ผู้ว่างงาน	1,540	979	- 561	-57.30
1.2 ผู้ที่รอฤดูกาล	-	-	-	-
2. ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	97,606	103,321	5,715	5.53
2.2 ทำงานบ้าน	25,430	24,687	-743	-3.01
2.2 เรียนหนังสือ	45,310	47,282	1,972	4.17
2.3 อื่น ๆ	26,867	31,352	4,485	14.31
อัตราการว่างงาน	0.66	0.43	0.23	-34.85

ผู้มีงานทำในจังหวัดยะลา ปี 2561 มีทั้งสิ้น 228,263 คน เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา พบว่า ผู้มีงานทำ ลดลงร้อยละ 1.27 จำแนกเป็นผู้มีงานทำในภาคเกษตรกรรม (เกษตรกรรม การล่าสัตว์ การป่าไม้และการประมง) ร้อยละ 67.85 ส่วนที่เหลือ ร้อยละ 32.15 ทำงานอยู่นอกภาคเกษตรกรรม

สำหรับจำนวนผู้ทำงานจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม เปรียบเทียบปี 2560 และปี 2561 ข้างต้น พบว่า ประเภทอุตสาหกรรมที่มีผู้ทำงานมากที่สุด คือ อุตสาหกรรม การขายส่ง การขายปลีก ร้อยละ 14.18 รองลงมาเป็น ประเภทโรงแรมและอาหาร ร้อยละ 4.94 การศึกษา ร้อยละ 2.72 การผลิต ร้อยละ 2.31 และการบริหารราชการฯ ร้อยละ 2.22 เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา พบว่า ผู้มีงานทำจำแนกอุตสาหกรรมลดลงเกือบทุกประเภท โดยเฉพาะ อุตสาหกรรมการบริหารราชการฯ ลดลงร้อยละ 46.7 รองลงมาเป็นการผลิต ร้อยละ 27.28 (แผนภูมิที่ 4.2)

แผนภูมิ 4.2 แสดงจำนวนผู้มีงานทำจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม เปรียบเทียบปี 2560 กับปี 2561

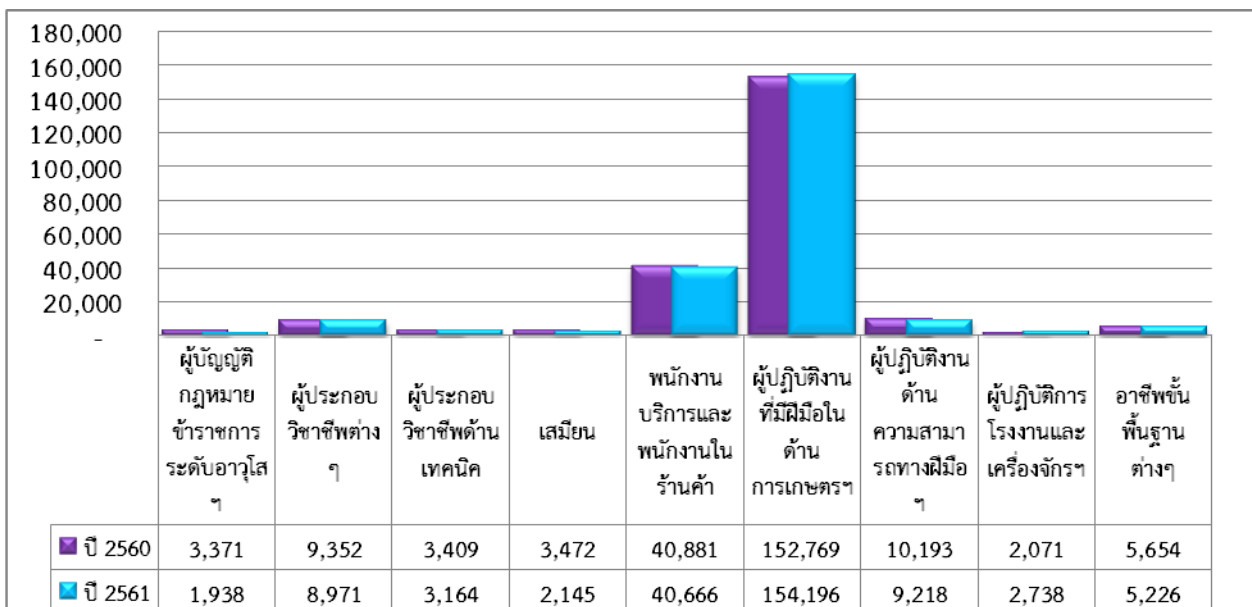

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา

เมื่อพิจารณาผู้มีงานทำจำแนกตามประเภทอาชีพ เปรียบเทียบ ปี 2560 และ ปี 2561 ข้างต้น พบว่า ประเภทอาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตรฯ ร้อยละ 67.55 รองลงมา พนักงานและพนักงานในร้านค้าและตลาด ร้อยละ 17.81 ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือและธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 4.04 ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ ร้อยละ 3.93 และอาชีพขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ในด้านการขายและการให้บริการ ร้อยละ 2.29

เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาอาชีพที่มีผู้มีงานทำลดลงมากที่สุด คือผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโสและผู้จัดการ จำนวน 1,433 คน

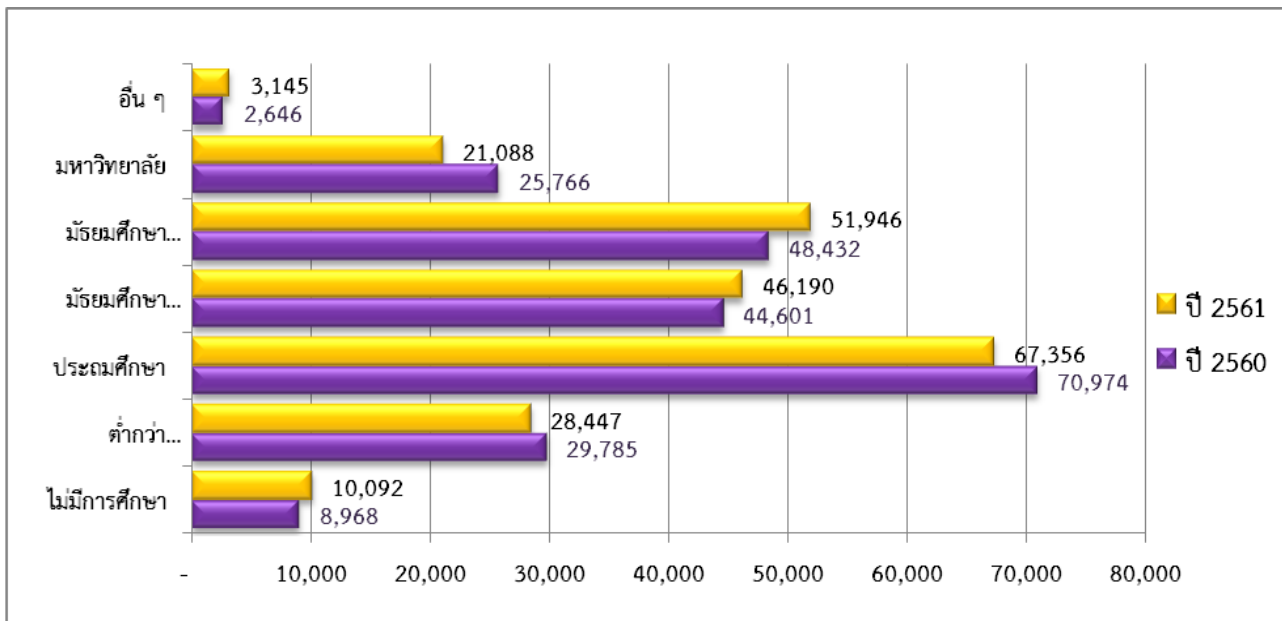
แผนภูมิที่ 4.3 แสดงจำนวนผู้มีงานทำจำแนกตามประเภทอาชีพ เปรียบเทียบใน ปี 2560 และ ปี 2561

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา

หากศึกษาถึงระดับการศึกษาของผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษา เปรียบเทียบในปี 2560 และปี 2561 เมื่อพิจารณาถึงระดับการศึกษาของผู้มีงานทำ 3 อันดับแรก พบว่า เป็นผู้มีงานทำจบการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุด จำนวน 67,356 คน ร้อยละ 29.51 รองลงมาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 51,946 คน ร้อยละ 22.76 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 46,190 คน ร้อยละ 20.23 เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา พบว่า ระดับมัธยมศึกษา จำนวนผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นมากที่สุด ร้อยละ 6.76

แผนภูมิ 4.4 แสดงจำนวนผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษา เปรียบเทียบในปี 2560 และปี 2561

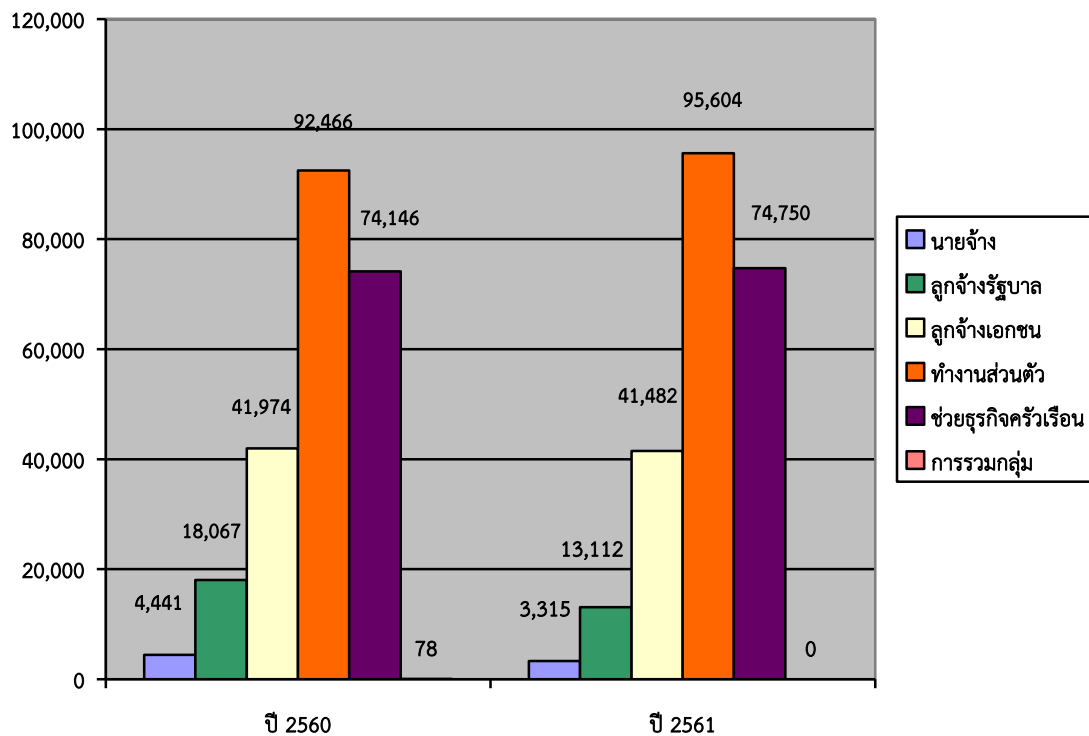

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา

ในด้านสภาพการทำงานผู้มีงานทำ เปรียบเทียบปี 2560 และปี 2561 ข้างต้น พบว่า สภาพภาพของ ผู้มีงานทำในจังหวัดยะลาส่วนใหญ่ทำงานส่วนตัว จำนวน 95,604 คน หรือร้อยละ 41.88 รองลงมา คือ ช่วยธุรกิจครัวเรือน 74,750 คน ร้อยละ 32.75 ลูกจ้างเอกชน 41,482 คน ร้อยละ 18.16 และลูกจ้างรัฐบาล 13,112 คน ร้อยละ 5.75 ส่วนผู้มีงานทำที่มีสภาพเป็นนายจ้างมีเพียงร้อยละ 1.45 (3,315 คน)

เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ผู้มีงานทำจำแนกตามสภาพการทำงาน ลดลงเกือบทุกสภาพการทำงาน ได้แก่ ประเภทลูกจ้างรัฐบาลลดลงมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่แล้ว จำนวน 4,955 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 27.43 รองลงมาเป็นประเภทนายจ้างลดลง จำนวน 1,126 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 25.35 ประเภทลูกจ้างเอกชน ลดลงจำนวน 492 คน ร้อยละ 1.17 และผู้มีงานทำประเภททำงานส่วนตัว เพิ่มขึ้นกว่าปีที่แล้วมากที่สุด มีจำนวน 3,138 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 3.39 และช่วยธุรกิจครัวเรือน เพิ่มขึ้น จำนวน 604 คน หรือร้อยละ 0.81 (แผนภูมิที่ 4)

แผนภูมิที่ 4.5 แสดงจำนวนผู้มีงานทำจำแนกตามสถานภาพการทำงาน เปรียบเทียบปี 2560 และปี 2561

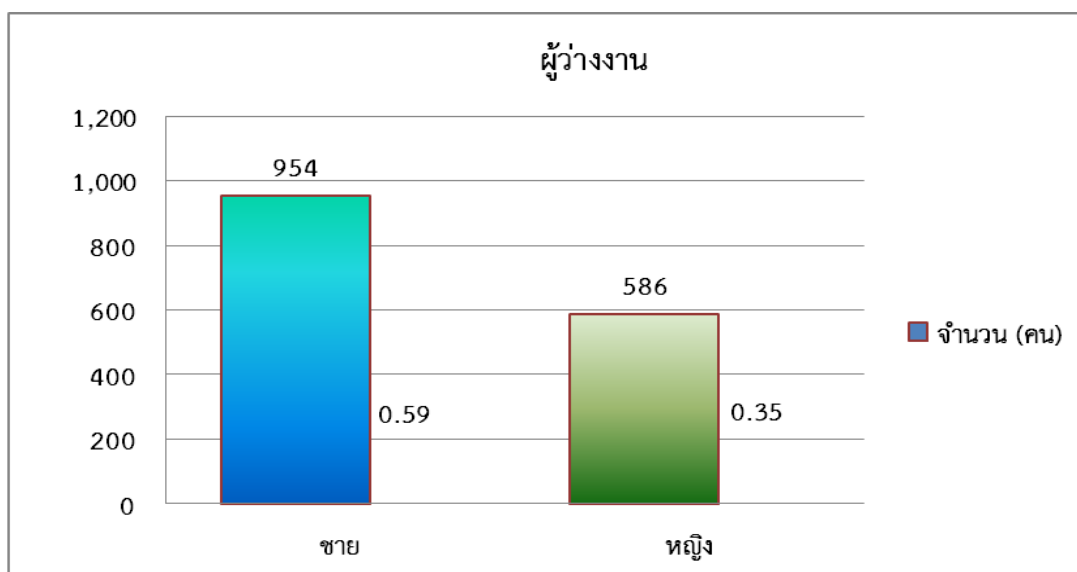

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา

จากข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดยะลา ปี 2561 พบว่า ประชากรของจังหวัดยะลาที่ว่างงานทั้งสิ้น มีจำนวน 979 คน เป็นเพศชาย 635 คน คิดเป็นร้อยละ 0.39 และเพศหญิง 343 คิดเป็นร้อยละ 0.20 ของผู้ว่างงานทั้งหมด

อัตราการว่างงานของประชากร ซึ่งหมายถึงสัดส่วนของผู้ว่างงานต่อจำนวนประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงานรวม พบว่าจังหวัดยะลา มีอัตราการว่างงานร้อยละ 0.43

แผนภูมิ 4.6 แสดงจำนวนผู้ว่างงานและอัตราการว่างงาน แยกตามเพศ ปี 2561

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

1.2 กำลังแรงงาน การมีงานทำ การว่างงาน ของประเทศ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ดำเนินการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ณ เดือนธันวาคม 2561 ผลการสำรวจภาวะ การทำงานของประชากร เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2561 พบว่า ผู้มีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป มีจำนวน 56,415.2 คน โดยเป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน 37,353.3 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 68.0 ซึ่งประกอบด้วย ผู้มีงานทำ 37,865.5 คน ผู้ว่างงาน 349.4 คน และผู้ที่รอฤดูกาล 138.9 คน ส่วนผู้ที่ยอยู่นอกกำลังแรงงานหรือผู้ที่ไม่พร้อมทำงาน 18,061.9 หรือคิดเป็นร้อยละ 32.00 (ตาราง 4.2)

สำหรับกลุ่มผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. **ผู้มีงานทำ** จำนวน 37,865.5 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 67.1 ของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน
2. **ผู้ว่างงาน** หมายถึง ผู้ไม่มีงานทำแต่พร้อมที่จะทำงานมีจำนวน 349.4 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.60 ของผู้ว่างงานทั้งหมด
3. **ผู้ที่รอฤดูกาล** หมายถึง ผู้ที่ไม่ได้ทำงานและไม่พร้อมที่จะทำงานเนื่องจากจะรอทำงานในฤดูกาลต่อไป มีจำนวน 138.4 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.20

ตาราง 4.2 เปรียบเทียบจำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานของประเทศ

หน่วย : พันคน

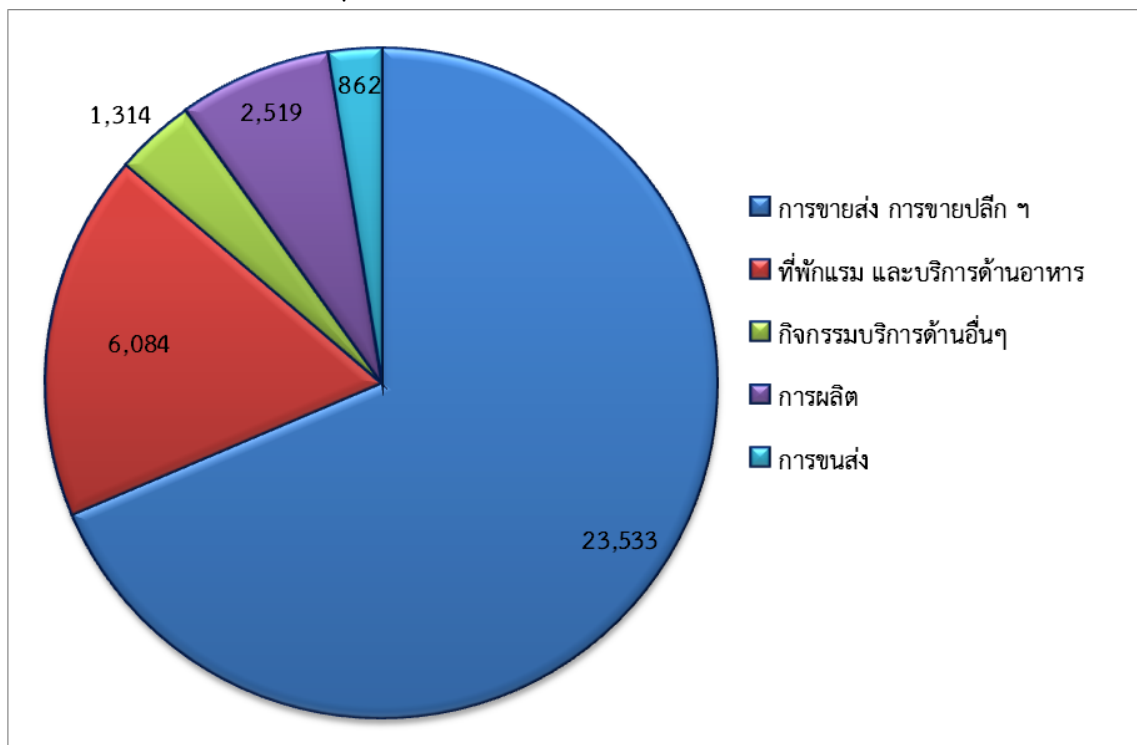
สถานภาพแรงงาน	2560		2561	
	พ.ย.60	ธ.ค.60	พ.ย.61	ธ.ค.61
ประชากร 15 ปีขึ้นไป	56.08	56.11	56,391.9	56,415.2
1. ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน	38.28	37.72	38,742.8	38,353.3
1.1 ผู้มีงานทำ	37.72	37.19	38,264.1	37,865.5
1.2 ผู้ว่างงาน	0.44	0.37	369.1	349.4
1.3 ผู้ที่รอฤดูกาล	0.12	0.16	109.6	138.4
2. ผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน	17.80	18.39	17,649.1	18,061.9
อัตราการว่างงาน	1.10	1.00	1.0	0.9

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แรงงานนอกระบบ ปี 2561

สำหรับแรงงานนอกระบบ ปี 2561 จากผลการศึกษาของสำนักงานสถิติจังหวัดยะลา พบว่าปัจจุบันผู้มีงานทำอยู่ในแรงงานนอกระบบมีจำนวน 177,863 คน ทั้งนี้ แรงงานนอกระบบเหล่านี้จะทำงานในภาคเกษตรเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือมีจำนวน 142,439 คน คิดเป็นร้อยละ 80.08 ขณะที่นอกภาคเกษตรมี 35,424 คน (ร้อยละ 19.92) ซึ่งกลุ่มนอกภาคเกษตรนี้ เมื่อพิจารณาจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าอุตสาหกรรมที่มีจำนวนแรงงานนอกระบบสูงสุด 5 อันดับแรก คือ 1) การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ฯ จำนวน 23,533 คน (ร้อยละ 13.23) 2) กิจกรรมที่พักแรมและบริการด้านอาหาร 6,084 คน (ร้อยละ 3.42) 3) การผลิต 2,519 คน (ร้อยละ 1.42) 4) กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ 1,314 คน (ร้อยละ 0.74) และ 5) การก่อสร้าง จำนวน 862 คน (ร้อยละ 0.48) (แผนภูมิที่ 4.7)

แผนภูมิที่ 4.7 ผู้มีงานทำที่อยู่ในแรงงานนอกระบบจังหวัดยะลา จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมนอกภาคเกษตร (5 อันดับแรก) ปี 2561

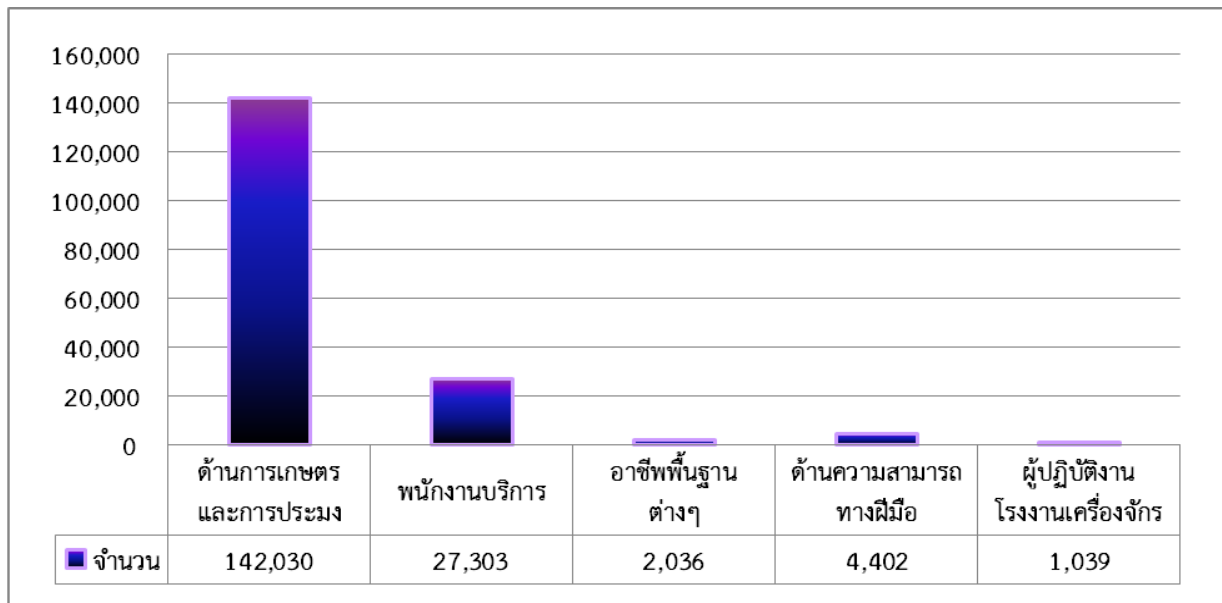

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

เมื่อพิจารณาแรงงานนอกระบบจำแนกตามอาชีพ พบว่ามีงานทำในอาชีพต่าง ๆ สูงสุด 5 อันดับแรก คือ 1) ผู้ปฏิบัติงานประเภทอาชีพด้านเกษตรและการประมง จำนวน 142,030 คน (ร้อยละ 79.85) 2) พนักงานบริการ จำนวน 27,303 คน (ร้อยละ 15.35) 3) ประเภทอาชีพด้านความสามารถทางฝีมือ จำนวน 4,402 คน (ร้อยละ 2.47) 4) พื้นฐานต่างๆจำนวน 2,036 คน (ร้อยละ 1.14) และ 5) ผู้ปฏิบัติงานโรงงานเครื่องจักร จำนวน 1,039 คน (ร้อยละ 0.58) (แผนภูมิที่ 4.8)

แผนภูมิที่ 4.8 จำนวนผู้ปฏิบัติงานที่อยู่ในแรงงานนอกระบบจังหวัดยะลา จำแนกตามอาชีพ (5 อันดับแรก) ปี 2560

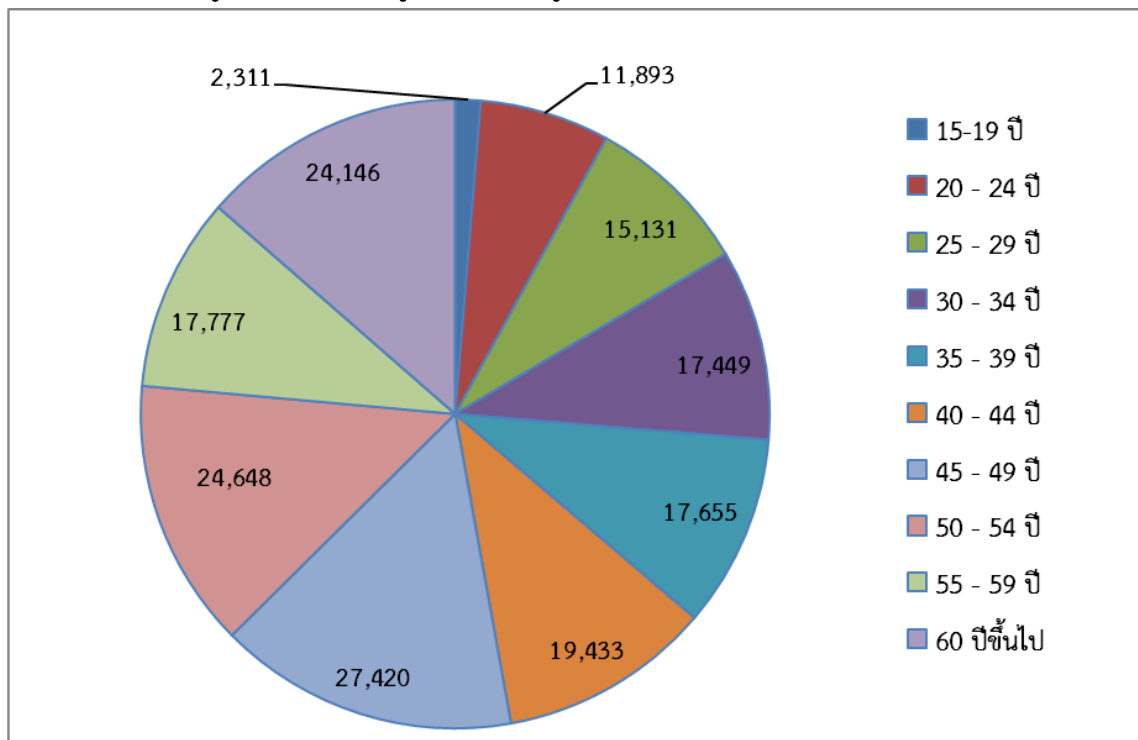

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลผลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

เมื่อพิจารณาแรงงานนอกระบบจำแนกตามอายุ พบว่าส่วนใหญ่มียุ่ในช่วง 45 – 49 ปี กล่าวคือ ผู้มีอายุ 45 – 49 ปี มีจำนวน 27,420 คน (ร้อยละ 15.42) รองลงมาคือผู้มีอายุในช่วง 50 -54 ปี จำนวน 24,648 คน (ร้อยละ 13.86) และผู้มีอายุ 60 ปีขึ้นไป มีจำนวน 24,143 คน (ร้อยละ 13.58) ส่วนช่วงอายุ 15 - 19 ปี มีน้อยที่สุดจำนวน 2,311 คน (ร้อยละ 1.30) (แผนภูมิที่ 4.9)

แผนภูมิที่ 4.9 จำนวนผู้ปฏิบัติงานที่อยู่ในแรงงานนอกระบบในจังหวัดยะลา จำแนกตามอายุ ปี 2561

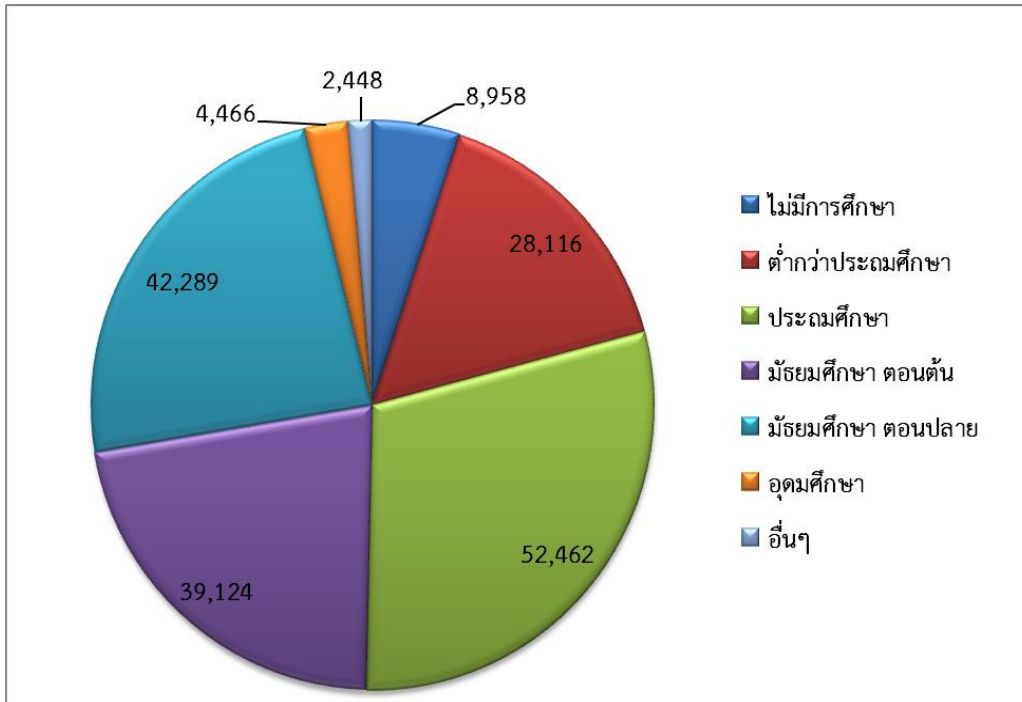

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลผลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

สำหรับการด้านการศึกษา พบว่าแรงงานนอกระบบส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา คือมีจำนวน 52,462 คน (ร้อยละ 29.50) รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (สายสามัญ,สายอาชีวศึกษา,สายวิชาการศึกษา) จำนวน 41,704 คน (ร้อยละ 23.45) และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 39,124 คน (ร้อยละ 22.00) (แผนภูมิที่ 4.10)

แผนภูมิที่ 4.10 ผู้มีงานทำที่อยู่ในแรงงานนอกระบบในจังหวัดยะลา จำแนกตามระดับการศึกษา ปี 2561

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา

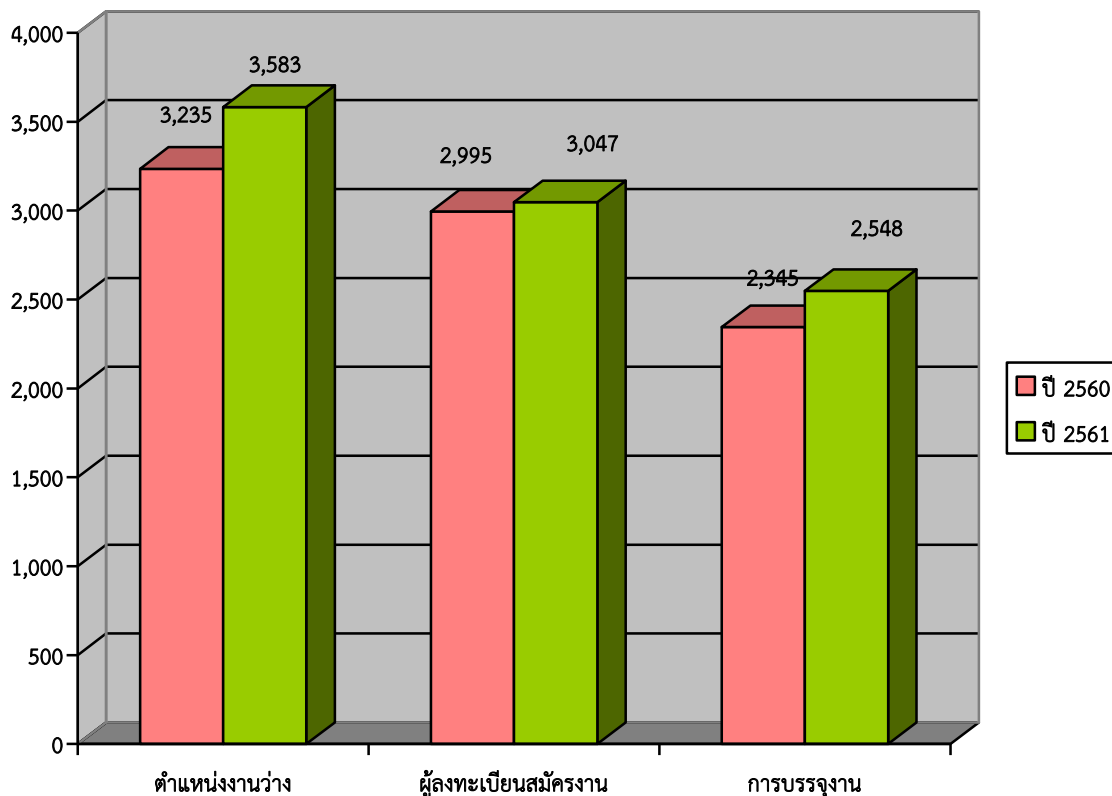
หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

2. การส่งเสริมการมีงานทำ

2.1 การจัดหางานในประเทศ

ภารกิจการส่งเสริมให้ประชาชนมีงานทำ เป็นภารกิจหลักของกระทรวงแรงงาน ซึ่งดำเนินการโดยสำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา การส่งเสริมการมีงานทำในรูปแบบการจัดหางานมีทั้งการหางานในประเทศและต่างประเทศ โดยการจัดหางานในจังหวัดยะลาในปี 2561 (มกราคม – ธันวาคม 2561) มีตำแหน่งงานว่างที่แจ้งผ่านสำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา จำนวน 3,583 อัตรา ผู้สมัครงาน จำนวน 3,047 คน และได้รับการบรรจุงาน 2,548 คน เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้นเล็กน้อย 348 อัตรา หรือร้อยละ 10.76 จำนวนผู้สมัครงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.74 และการบรรจุงานเพิ่มขึ้น ร้อยละ 8.66 (แผนภูมิ 4.11)

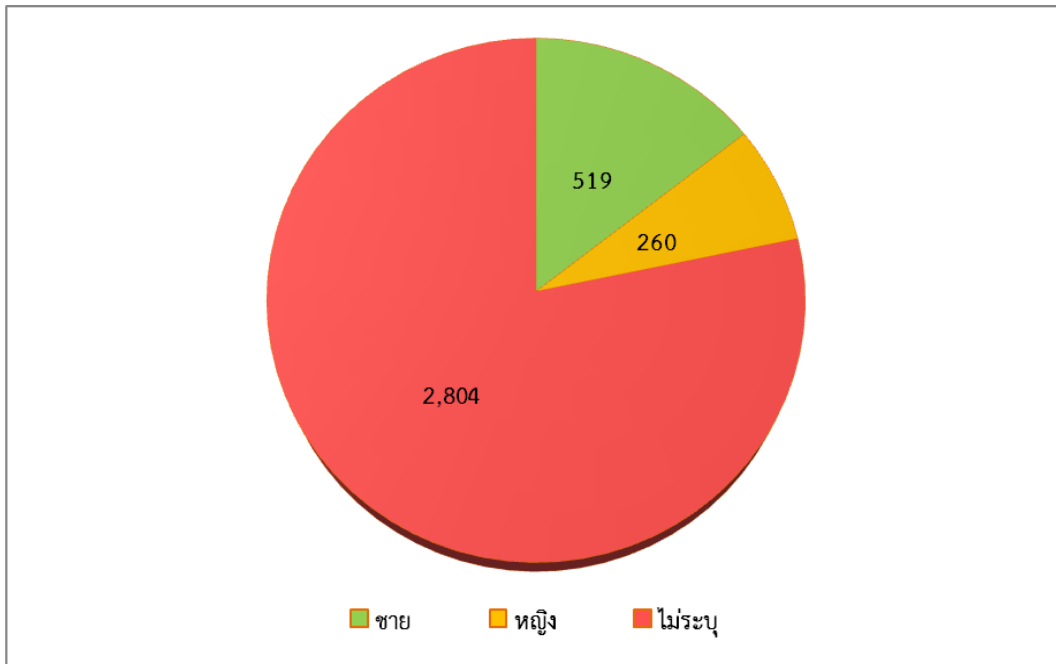
แผนภูมิที่ 4.11 แสดงความต้องการแรงงาน การสมัครงาน และการบรรจุงาน เปรียบเทียบปี 2560 และปี 2561

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

สำหรับตำแหน่งงานว่างปีนี้ พบว่าเป็นชาย 519 อัตรา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 14.49 ของตำแหน่งงานว่างทั้งหมด ขณะที่เพศหญิงมี 260 อัตรา (ร้อยละ 7.25) และไม่ระบุเพศ 2,804 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 78.26 การที่ตำแหน่งงานว่างมากกว่าครึ่งไม่ได้ระบุเพศแสดงให้เห็นว่าสถานประกอบการหรือนายจ้าง พิจารณาเห็นว่างานโดยทั่วไปไม่ว่าชายหรือหญิงก็สามารถทำได้เช่นกัน หรือไม่มีความแตกต่างในเรื่องเพศ ในอีกประการหนึ่งนายจ้างพิจารณาเห็นว่าการไม่ระบุจะมีผลดีในด้านโอกาสการคัดเลือกมากกว่าการระบุเพศ (แผนภูมิ 4.12)

แผนภูมิ 4.12 แสดงจำนวนตำแหน่งงานว่างในจังหวัดยะลา แยกตามเพศ ปี 2561

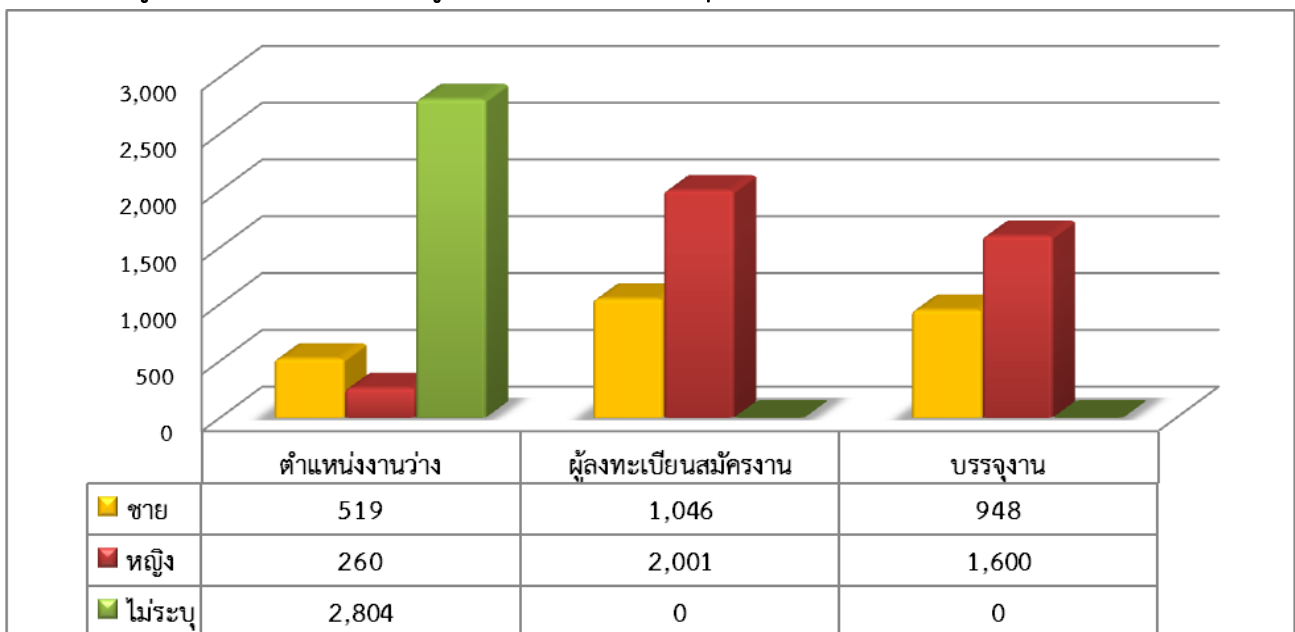

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนผู้ลงทะเบียนสมัครงานในปีนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 3,047 คน เป็นชาย 1,046 คน คิดเป็นร้อยละ 34.33 และเป็นหญิง 2,001 คน คิดเป็นร้อยละ 65.67 และการบรรจงานมีผู้ได้รับการบรรจุให้ปฏิบัติงานทั้งสิ้น 2,548 คน โดยสัดส่วนของเพศหญิงจะได้รับการบรรจงานมากกว่าเพศชาย กล่าวคือ ผู้บรรจงานที่เป็นเพศหญิงมีสัดส่วนร้อยละ 62.79 (1,600 คน) ขณะที่เพศชายมีสัดส่วนร้อยละ 37.21 (948 คน) ซึ่งเป็นสัดส่วนที่สอดคล้องกับจำนวนผู้สมัครงานที่มีเพศหญิงมากกว่าชาย (แผนภูมิ 4.13)

แผนภูมิ 4.13 ตำแหน่งงานว่าง/ผู้สมัครงาน/และการบรรจงานในจังหวัดยะลา จำแนกตามเพศ ปี 2561

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

สำหรับตำแหน่งงานว่างตามระดับการศึกษาใน ปี 2561 พบว่า ตำแหน่งงานว่างระดับการศึกษาที่ต้องการสูงสุดคือ ระดับมัธยมศึกษา มีความต้องการร้อยละ 32.96 (1,181 อัตรา) รองลงมาเป็นระดับระดับ ปวช. ร้อยละ 16.77 (601 อัตรา) ระดับ ปวส. มีความต้องการร้อยละ 16.69 (598 อัตรา) ระดับอนุปริญญา สัดส่วนร้อยละ 12.34 (442 อัตรา) ระดับปริญญาตรี มีความต้องการร้อยละ 11.00 (394 อัตรา) และประถมศึกษาและต่ำกว่ามีความต้องการ ร้อยละ 10.24 (367 อัตรา) แสดงให้เห็นว่าขณะนี้ตลาดแรงงานในจังหวัดยะลามีความต้องการแรงงานในระดับปริญญาตรีและอนุปริญญาน้อยมาก

ในขณะที่ผู้สมัครงานในปีนี้ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีการศึกษาระดับระดับปริญญาตรีสูงสุด จำนวน 1,381 คน คิดเป็นร้อยละ 45.07 รองลงมาเป็นระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 30.81 (944 คน) และระดับ ปวส. ร้อยละ 10.74 (329 คน)

เมื่อเทียบกับระดับการศึกษาอื่นๆการบรรจงานมีผู้บรรจงานระดับระดับปริญญาตรีสูงสุดจำนวน 1,012 คน (ร้อยละ 39.72)รองลงมาเป็น ระดับมัธยมศึกษา 879 คน (ร้อยละ 34.50) และระดับปวส. ร้อยละ 11.46 (292 คน) ตามลำดับ

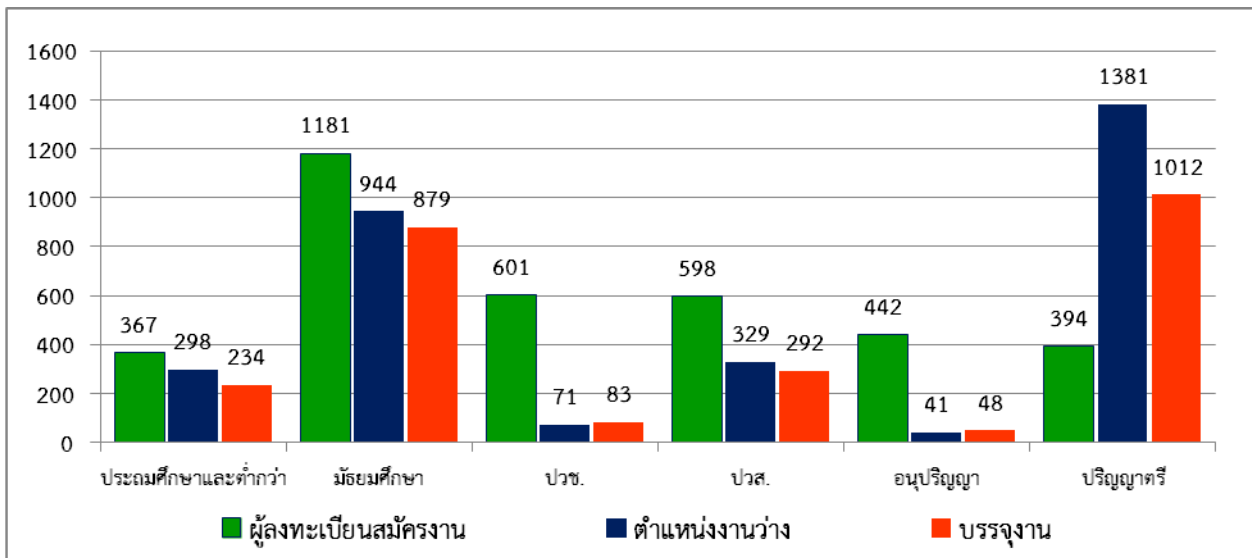
ตารางที่ 4.3 ตำแหน่งงานว่าง / ผู้สมัครงาน / บรรจงาน ในจังหวัดยะลา จำแนกตามระดับการศึกษาปี 2561

วุฒิการศึกษา	ตำแหน่ง ว่าง(อัตรา)	ร้อยละ	ผู้สมัครงาน (คน)	ร้อยละ	บรรจงาน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษาและต่ำกว่า	367	10.24	298	9.73	234	9.18
มัธยมศึกษา	1,181	32.96	944	30.81	879	34.50
ปวช.	601	16.77	71	2.32	83	3.26
ปวส.	598	16.69	329	10.74	292	11.46
อนุปริญญา	442	12.34	41	1.33	48	1.88
ปริญญาตรี	394	11.00	1,381	45.07	1,012	39.72
รวม	3,583	100.00	3,064	100.00	2,548	100.00

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

แผนภูมิ 4.14 แสดงจำนวนตำแหน่งงานว่าง/ผู้สมัครงาน/บรรจงาน ในจังหวัดยะลา
จำแนกตามระดับการศึกษา ปี 2561

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

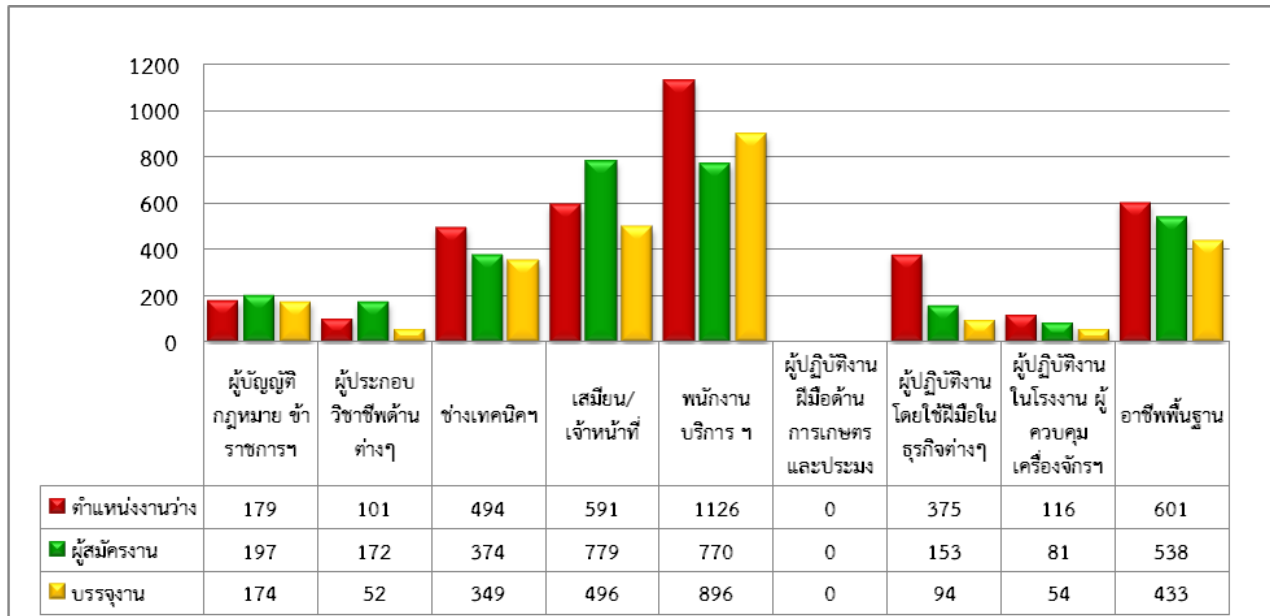
หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

ประเด็นที่น่าสังเกต คือ ตำแหน่งงานว่างทุกระดับการศึกษามีสัดส่วนต่ำกว่าผู้สมัครงาน ยกเว้นระดับปวช. ปวส. และอนุปริญญา เท่านั้นที่ตำแหน่งงานว่างสูงกว่าผู้สมัครงานมาก แสดงให้เห็นว่าตลาดแรงงานมีความต้องการแรงงานในระดับปวช. ปวส. อนุปริญญา ฉะนั้น ระบบการศึกษาต้องเร่งผลิตคนในระดับ ปวช. ปวส. อนุปริญญา รองรับตลาดแรงงานควบคู่กับการสร้างค่านิยมในเรื่องการศึกษาให้เยาวชนเห็นคุณค่าของการศึกษาระดับปวช. ปวส. อนุปริญญา ว่าไม่ได้ด้อยไปกว่าระดับปริญญาตรี และยังสามารถหางานได้มากและง่ายกว่า เนื่องจากเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานมากกว่านั่นเองที่ผ่านมามีค่านิยมและให้ความสำคัญกับการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีสูงมาก เมื่อตำแหน่งงานว่างไม่สอดคล้องกับระดับการศึกษาของผู้สมัครงานที่จบ จึงส่งผลต่อการทำงานตามระดับการศึกษาตามมา

ด้านอาชีพพบว่า ปี 2561 อาชีพที่มีตำแหน่งงานว่างสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ 1) พนักงานบริการพนักงานขายในร้านค้าและตลาด ร้อยละ 31.43 (1,126 อัตรา) 2) อาชีพงานพื้นฐาน ร้อยละ 16.77 (601 อัตรา) 3) เสมียนเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 16.49 (591 อัตรา) 4) ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 10.51 (340 อัตรา) และ 5) ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจต่างๆ ร้อยละ 10.47 (375 อัตรา)

สำหรับอาชีพที่มีผู้สมัครงานสูงสุด คือ เสมียน เจ้าหน้าที่ 779 คน (ร้อยละ 25.42) รองลงมาคืออาชีพพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด จำนวน 770 คน (ร้อยละ 25.13) และอาชีพงานพื้นฐาน 538 คน (ร้อยละ 17.56) ส่วนการบรรจงาน มีการบรรจงานในอาชีพพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาดสูงสุดจำนวน 896 คน (ร้อยละ 35.16) รองลงมาคือเสมียน เจ้าหน้าที่ 496 คน (ร้อยละ 19.47) และอาชีพงานพื้นฐานจำนวน 433 คน (ร้อยละ 16.99) แผนภูมิ 4.15

แผนภูมิ 4.15 แสดงจำนวนตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุนงานในจังหวัดยะลา
จำแนกตามอาชีพ ปี 2561

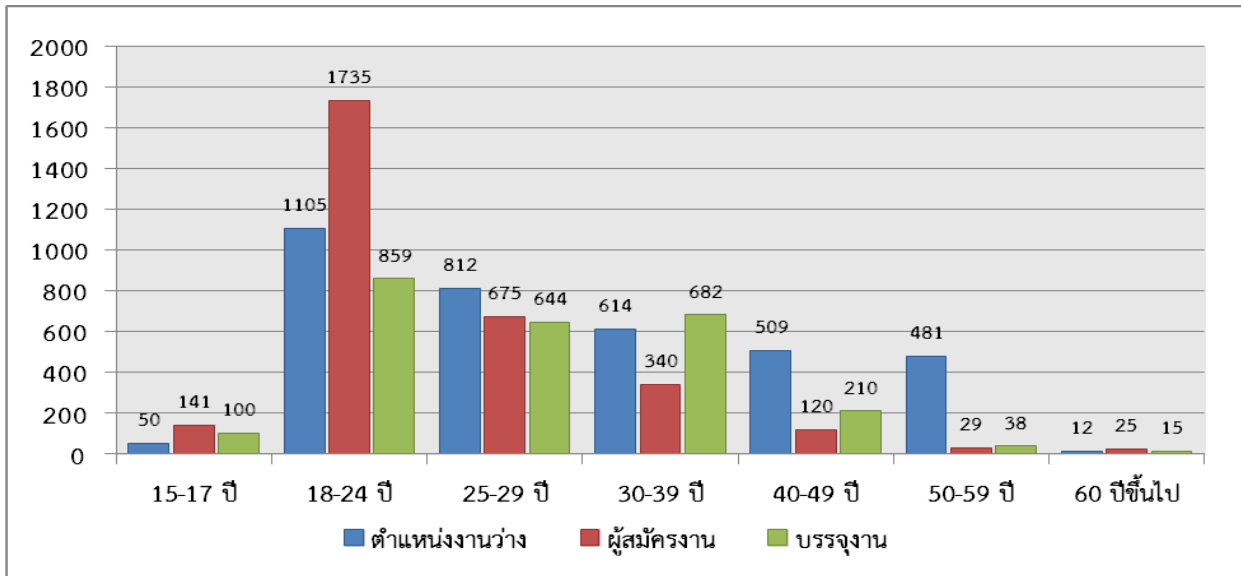

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

ช่วงอายุที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานใน ปี 2561 ส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง 18-39 ปี โดยที่ช่วงอายุ 18-24 ปี มีความต้องการสูงสุด 1,105 อัตรา (ร้อยละ 30.84) รองลงมาคือช่วงอายุ 25-29 ปี จำนวน 812 คน (ร้อยละ 22.66) และช่วงอายุ 30-39 ปี จำนวน 614 คน (ร้อยละ 17.14) ขณะเดียวกันผู้สมัครงานส่วนใหญ่จะมีช่วงอายุ 18-24 ปี มีจำนวน 1,735 คน (ร้อยละ 56.62) รองลงมาเป็นผู้สมัครงานที่มีช่วงอายุ 25-29 ปี จำนวน 675 คน (ร้อยละ 22.02) และอายุ 30-39 ปี จำนวน 340 คน (ร้อยละ 11.10) ส่วนผู้ที่ได้รับการบรรจุนงานสูงสุดมีอายุ 18-24 ปี จำนวน 859 คน (ร้อยละ 33.71) รองลงมาคือช่วงอายุ 30-39 ปี จำนวน 682 คน (ร้อยละ 26.77) และช่วงอายุ 25-29 ปี จำนวน 644 คน (ร้อยละ 25.27)

แผนภูมิ 4.16 แสดงจำนวนตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงานและการบรรจุงานในจังหวัดยะลา จำแนกตามอายุ ปี 2561

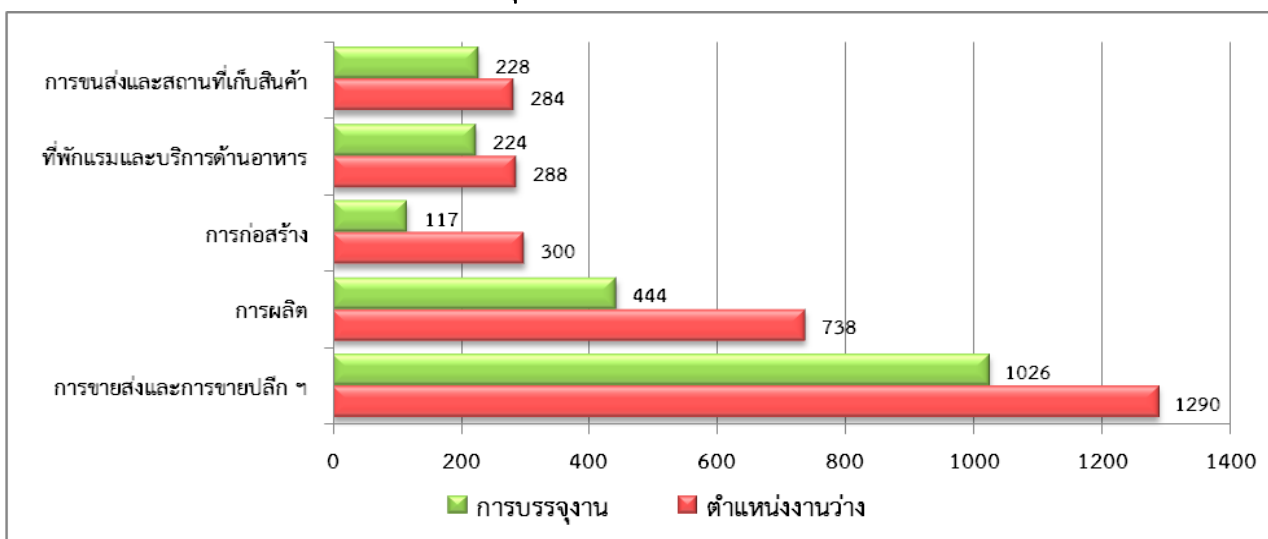

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

หากศึกษาในด้านอุตสาหกรรมพบว่า อุตสาหกรรมที่มีตำแหน่งงานว่างสูงสุด 5 อันดับแรกใน ปี 2561 คือ 1) การขายส่ง ขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จำนวน จำนวน 1,290 อัตรา (ร้อยละ 36.00) 2) การผลิต 738 อัตรา (ร้อยละ 20.60) 3) การก่อสร้าง 300 อัตรา (ร้อยละ 8.37) 4) ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร 288 อัตรา (ร้อยละ 8.04) และ 5) การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า จำนวน 284 อัตรา (ร้อยละ 8.04) ซึ่งสอดคล้องกับการบรรจุงานที่พบว่าอุตสาหกรรมที่บรรจุงานได้สูงสุดคือ การขายส่งและการขายปลีกซ่อมแซม ยานยนต์ฯ จำนวน 1,026 คน (ร้อยละ 40.27) รองลงมาคือ การผลิต 444 คน (ร้อยละ 17.43) และการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า 228 คน (ร้อยละ 8.92) (แผนภูมิที่ 4.17)

แผนภูมิที่ 4.17 แสดงจำนวนตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุงานในจังหวัดยะลา
จำแนกตามอุตสาหกรรม (5 อันดับแรก) ปี 2561

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

2.2 การส่งเสริมการมีงานทำ

กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการมีงานทำในจังหวัดยะลาใน ปี 2561 (มกราคม – ธันวาคม 2561) มีกิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการมีงานทำทั้งหมด ได้แก่ การแนะแนวอาชีพ (ในสถานศึกษา) จำนวน 7 ครั้ง ผู้ได้รับประโยชน์ จำนวน 731 คน ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นเพศหญิง 418 คน และชาย จำนวน 313 คน การส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ จำนวน 1 ครั้ง ผู้ได้รับประโยชน์ จำนวน 20 คน การส่งเสริมการประกอบอาชีพเพื่อผู้สูงอายุ จำนวน 1 ครั้ง ผู้ได้รับประโยชน์ จำนวน 20 คน การอบรมผู้รับงาน/ผู้นำกลุ่มรับงานไปทำที่บ้าน จำนวน 1 ครั้ง มีผู้ได้รับประโยชน์ 28 คน และประสานให้เกิดการรับงานไปทำที่บ้าน จำนวน 7 ครั้ง มีผู้ได้รับประโยชน์ 100 คน

ตารางที่ 4.4 แสดงกิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการมีงานทำในจังหวัดยะลา จำแนกตามประเภทกิจกรรม ปี 2561 (มกราคม – ธันวาคม 2561)

กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการงานทำ	จำนวนครั้งที่จัดกิจกรรม	ผู้ได้รับประโยชน์ (คน)		
		ชาย	หญิง	รวม
1. แนะแนวอาชีพ (ในสถานศึกษา)	7	313	418	731
2. มหกรรมอาชีพ	-	-	-	-
3. ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ	1	20	-	20
4. ส่งเสริมการประกอบอาชีพเพื่อผู้สูงอายุ	1	3	17	20
5. อบรมผู้รับงาน / ผู้นำกลุ่มรับงานไปทำที่บ้าน	2	14	14	28
6. ประสานให้เกิดการรับงานไปทำที่บ้าน	7	2	98	100

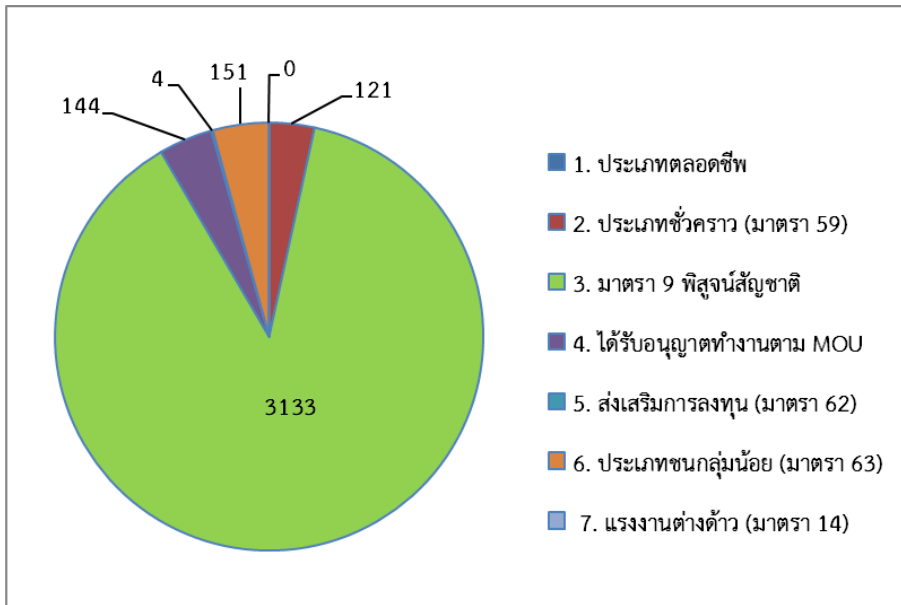
ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

2.3 แรงงานต่างด้าว

แรงงานต่างด้าว หมายถึง บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทยที่เข้ามาทำงานในจังหวัดยะลา โดย สามารถจำแนกเป็นกลุ่มต่างๆ ได้ดังนี้ **1. แรงงานต่างด้าวตลอดชีพ** ได้แก่ คนต่างด้าวซึ่งได้รับใบอนุญาตทำงานตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 322 ข้อ 10 (10) มีสาระสำคัญว่า “ใบอนุญาตที่ออกให้แก่คนต่างด้าวซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมาย ว่าด้วยคนเข้าเมืองและทำงานอยู่แล้วก่อนวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ให้ใช้ได้ตลอดชีวิตของคนต่างด้าวนั้น เว้นแต่คนต่างด้าวจะเปลี่ยนอาชีพใหม่” **2. แรงงานต่างด้าวมาตรา 9 ประเภททั่วไป** ได้แก่ คนต่างด้าวที่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองโดยมิใช่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว หรือผู้เดินทางผ่าน และ ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในกฎกระทรวง **3. แรงงานต่างด้าวมาตรา 9 พิสูจน์สัญชาติ** ได้แก่ คนต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว และกัมพูชาที่หลบหนีเข้าเมืองได้รับผ่อนผันให้ทำงานและอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ตามมติคณะรัฐมนตรี ได้ผ่านการพิสูจน์สัญชาติและปรับสถานะ การเข้าเมือง ถูกกฎหมายเรียบร้อยแล้ว **4. แรงงานต่างด้าวมาตรา 9 นำเข้าตาม MOU** ได้แก่ คนต่างด้าว สัญชาติเมียนมา ลาว และกัมพูชาที่เข้ามาทำงานตามความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับ รัฐบาลประเทศต้นทาง **5. แรงงานต่างด้าวมาตรา 12 ประเภทส่งเสริมการลงทุน** ได้แก่ คนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน (พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520) หรือกฎหมายอื่น ได้แก่ พระราชบัญญัตินิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 และ พระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 เช่น นักลงทุน ช่างฝีมือ ผู้ชำนาญการ **6. แรงงานต่างด้าว มาตรา 13 ประเภทชนกลุ่มน้อย** ได้แก่ คนต่างด้าวที่ไม่ได้รับสัญชาติไทยตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ และกระทรวงมหาดไทยได้ออกเอกสารเพื่อขอพิสูจน์สถานะยื่นขอใบอนุญาตทำงาน **7. แรงงานต่างด้าวมาตรา 14** ได้แก่ คนต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว และกัมพูชา ที่เข้ามาทำงานบริเวณชายแดน ในลักษณะไป - กลับ หรือตามฤดูกาลในพื้นที่ความตกลงว่าด้วยการสัญจรข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับประเทศที่ติดกับราชอาณาจักรไทย

จำนวนแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ใน ปี 2561 (ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2561) มีจำนวนทั้งสิ้น 3,553 คน โดยส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่อนุญาตให้เข้ามาอยู่ แรงงานต่างด้าว มาตรา 9 พิสูจน์สัญชาติ จำนวน 3,133 คน (ร้อยละ 88.18) รองลงมาเป็น ประเภทชนกลุ่มน้อย (มาตรา 63) จำนวน 151 คน หรือร้อยละ 4.25 แรงงานต่างด้าวประเภทที่ได้รับอนุญาตทำงานตาม MOU จำนวน 144 คน ร้อยละ 4.05 ประเภทชั่วคราว (มาตรา 59) จำนวน 121 คน (ร้อยละ 3.41) และประเภทส่งเสริมการลงทุนและกฎหมายอื่นๆ (มาตรา 62) จำนวน 4 คน ร้อยละ 0.11 ตามลำดับ

แผนภูมิที่ 4.18 แรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายจังหวัดยะลา จำแนกตามประเภทการได้รับอนุญาต ปี 2561

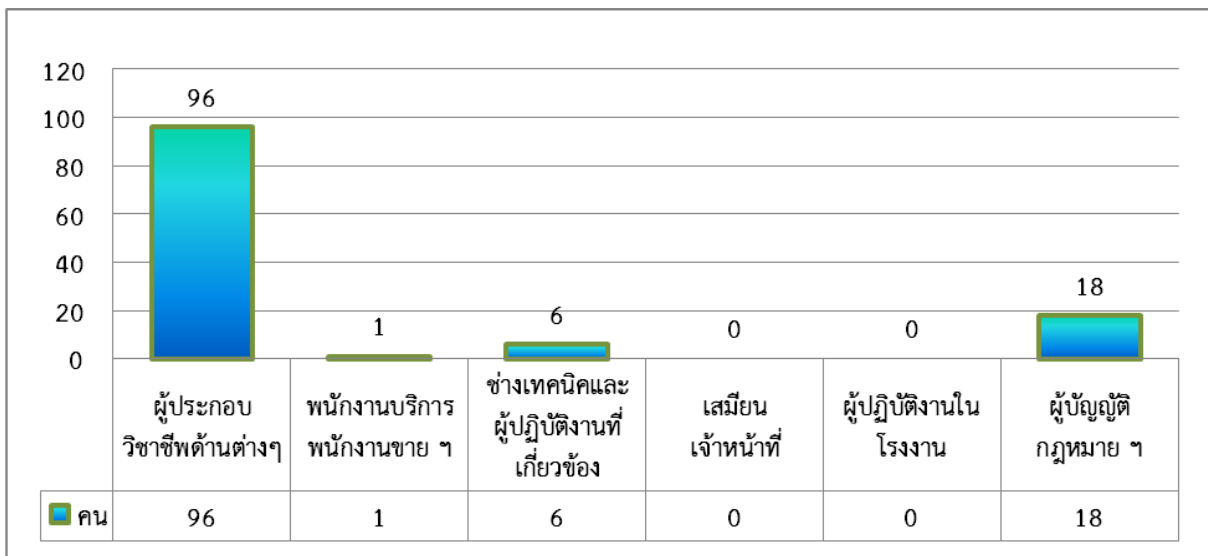

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

หากพิจารณาเปรียบเทียบจำนวนแรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายจังหวัดยะลา ประเภทชั่วคราว (มาตรา 59) จำแนกตามประเภทอาชีพที่เข้ามาทำงานมากที่สุด จะพบว่า ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประเภทวิชาชีพด้านต่างๆ ร้อยละ 79.34 (96 คน) รองลงมาเป็นผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการ ระดับอาวุโส ผู้จัดการ ร้อยละ 14.88 (18 คน) ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 4.96 (6 คน) และพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด ร้อยละ 0.82 (1 คน) แสดงให้เห็นว่าตลาดแรงงานในจังหวัดยะลา ต้องพึ่งพิงแรงงานทักษะฝีมือที่มีความเชี่ยวชาญระดับสูง จึงต้องส่งเสริมพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานให้เทียบเท่ามาตรฐานสากลต่อไป

แผนภูมิที่ 4.19 แสดงจำนวนแรงงานต่างด้าวประเภทชั่วคราว มาตรา 59 จังหวัดยะลา
จำแนกตามประเภทอาชีพที่เข้ามาทำงานมากที่สุด ณ เดือนธันวาคม 2561

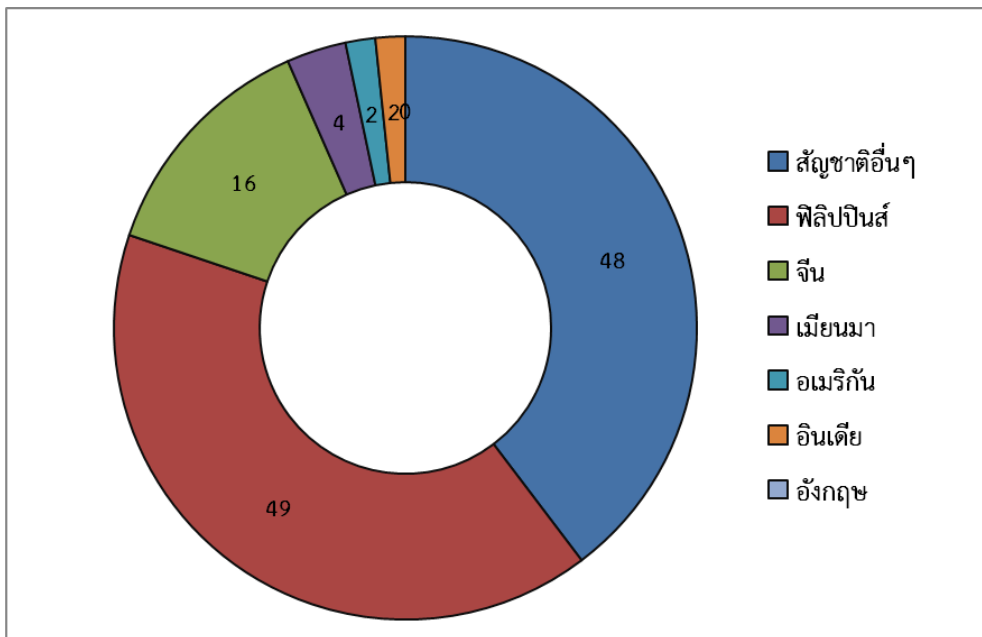

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

ถ้าพิจารณาจำนวนแรงงานต่างด้าวประเภทชั่วคราว มาตรา 59 จังหวัดยะลา จำแนกตามสัญชาติที่เข้ามาทำงานมากที่สุด จะพบว่า แรงงานต่างด้าว สัญชาติฟิลิปปินส์ มีมากที่สุด จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50 รองลงมาคือ สัญชาติอื่นๆ จำนวน 48 คน (ร้อยละ 39.67) สัญชาติจีน จำนวน 16 คน (ร้อยละ 13.22) สัญชาติเมียนมา จำนวน 4 คน (ร้อยละ 3.31) สัญชาติอินเดีย จำนวน 2 คน (ร้อยละ 1.65) และสัญชาติอเมริกัน จำนวน 2 คน (ร้อยละ 1.65) ตามลำดับ

แผนภูมิที่ 4.20 แสดงจำนวนแรงงานต่างด้าวประเภทชั่วคราว มาตรา 59 จังหวัดยะลา
จำแนกตามสัญชาติที่เข้ามาทำงานมากที่สุด ณ เดือนธันวาคม 2561

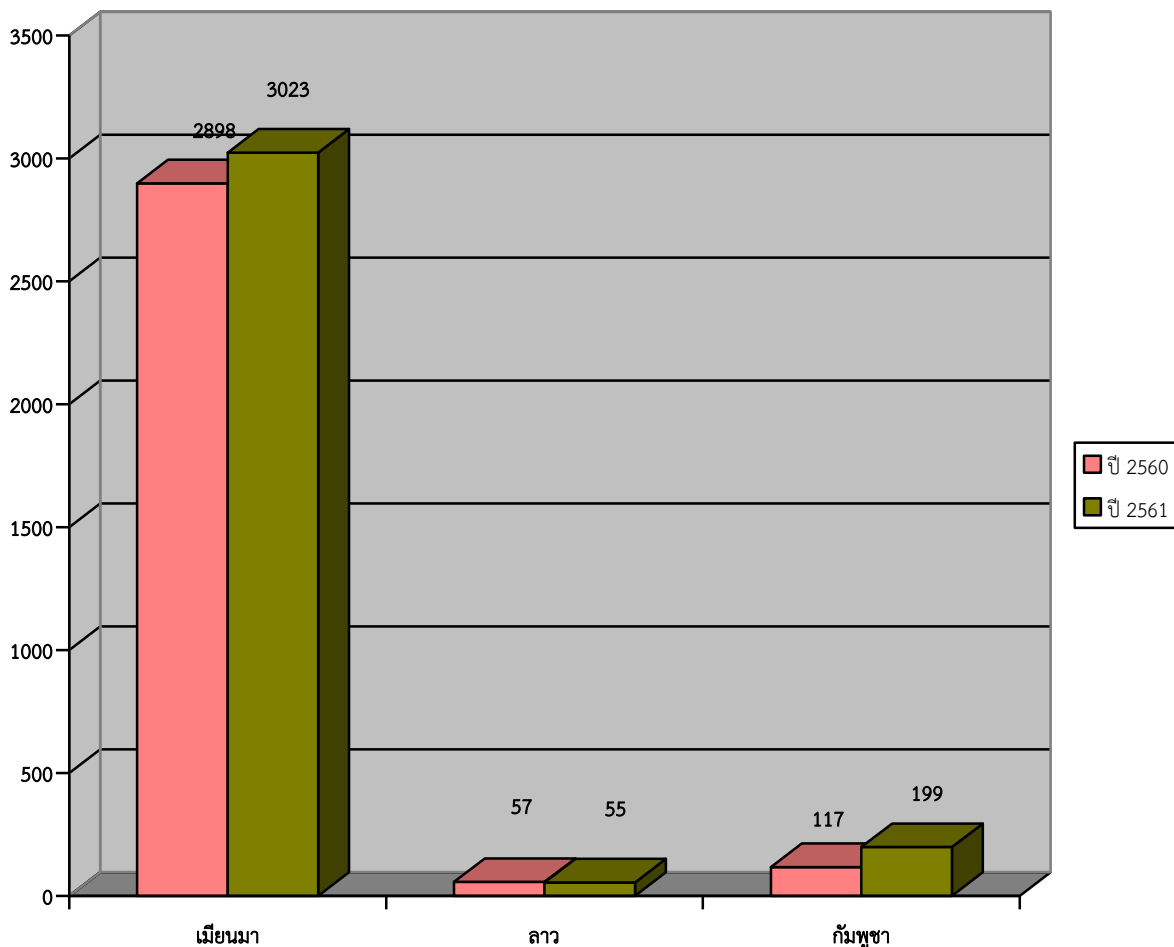

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

สำหรับแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตตามมติคณะรัฐมนตรี ปี 2561 เป็นแรงงานที่ประเทศไทยอนุญาตให้มาทำงานเป็นการชั่วคราว เพื่อทดแทนการขาดแคลนแรงงานในประเทศ แรงงานในกลุ่มนี้มี 3 สัญชาติ คือ เมียนมา ลาว และ กัมพูชา สำหรับในจังหวัดยะลา ณ เดือนธันวาคม 2561 (ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2561) มีจำนวนแรงงานต่างด้าวทั้งสิ้น 3,277 คน หากพิจารณาตามสัญชาติ พบว่า แรงงานต่างด้าว สัญชาติเมียนมา มีจำนวน 3,023 คน ขณะที่แรงงานต่างด้าว สัญชาติลาว มีเพียง 55 คน และในปี 2561 มีแรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา จำนวน 199 คน เมื่อเปรียบเทียบจำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานตามมติ ครม.ปี 2561 กับปีที่ผ่านมาสูงขึ้น ร้อยละ 6.67 (สูงขึ้นจำนวน 205 คน)

แผนภูมิที่ 4.21 แสดงจำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานตามมติ ครม. ปี 2561 ของจังหวัดยะลา จำแนกตามสัญชาติ ณ เดือนธันวาคม เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2560 และปี 2561

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

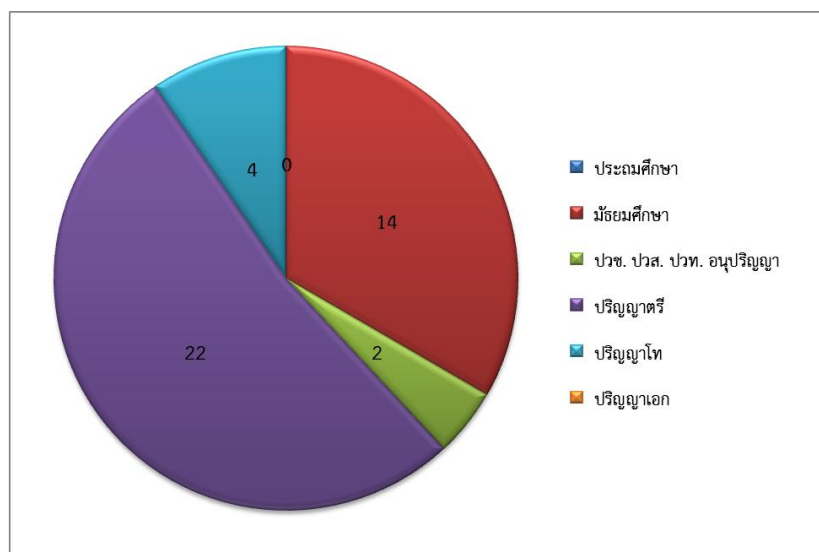
2.4 ความต้องการและการขาดแคลนแรงงาน

กระทรวงแรงงาน ได้ให้สำนักงานแรงงานจังหวัดทำการสำรวจความต้องการแรงงาน (demand) และผู้สำเร็จการศึกษา (Supply) ในพื้นที่ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในงานที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ตลาดแรงงาน ซึ่งผลการสำรวจดังกล่าวนำไปสู่การคาดประมาณความต้องการแรงงานระดับจังหวัดใช้วิธี Manpower Requirement Approach (หรือวิธี Gpp per Worker) ซึ่งทางสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) ได้สร้างซอฟต์แวร์ ในการคำนวณ ให้เพื่อนำผลสำรวจบันทึกในระบบประมวลผลให้มีการถ่วงน้ำหนัก (weight) และจะได้ข้อมูลเป็นค่าประมาณการของจังหวัด (สำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา อยู่ระหว่างรอการจัดสรรเป้าหมายในการสำรวจข้อมูล ปี 2562 จากสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน)

2.5 แรงงานไทยในต่างประเทศ

แรงงานไทยในจังหวัดยะลา ที่มาลงทะเบียนแจ้งความประสงค์เดินทาง ในปี 2561 พบว่า จังหวัดยะลา มีแรงงานไทยที่มาลงทะเบียนแจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ (จำแนกตามระดับการศึกษา) จำนวน 42 คน เป็นเพศชาย จำนวน 32 คนและหญิงจำนวน 10 คน จำแนกเป็นระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 14 คน ระดับ ปวช. ปวส. ปวท. และอนุปริญญา จำนวน 2 คน ปริญญาตรี จำนวน 22 คน และปริญญาโท 4 คน

แผนภูมิที่ 4.22 แสดงจำนวนแรงงานไทยในจังหวัดยะลา ที่มาลงทะเบียนแจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ (จำแนกตามระดับการศึกษา) ปี 2561

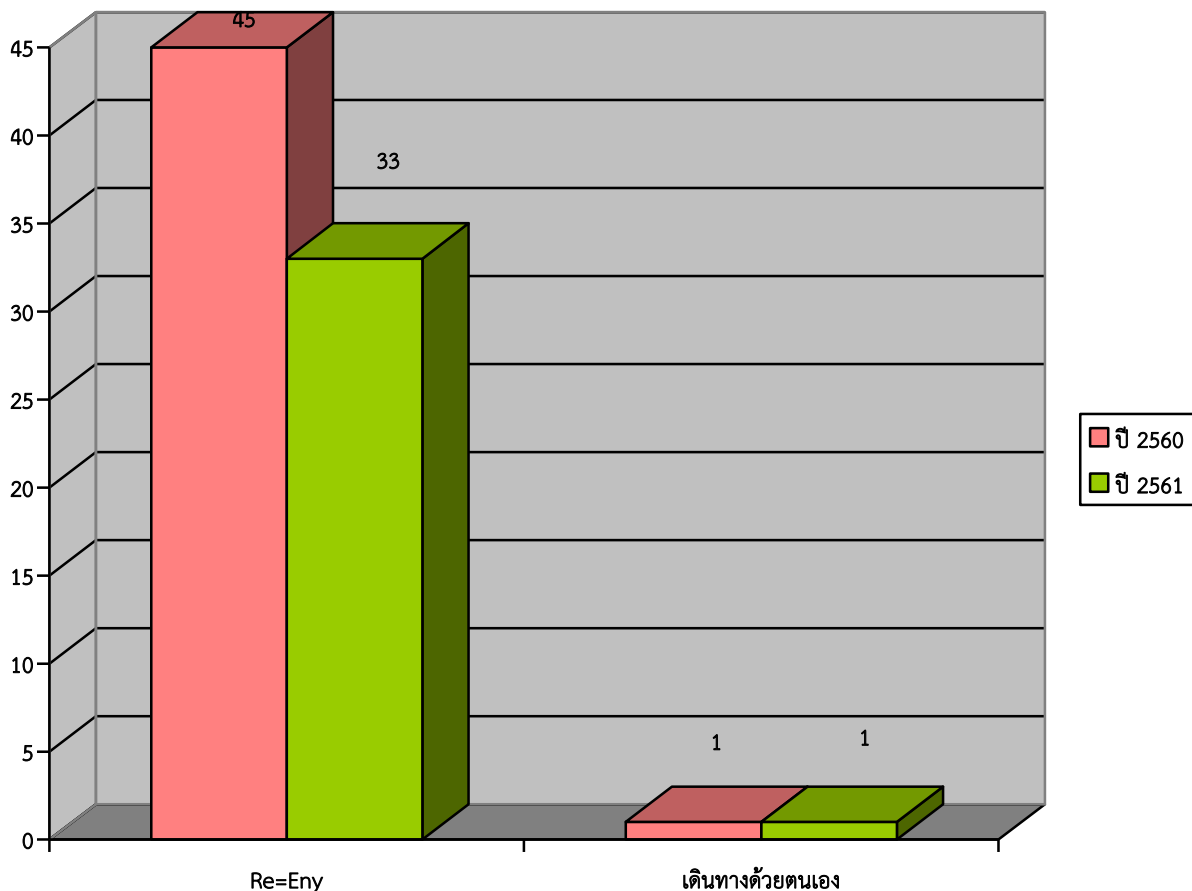
ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

ใน ปี 2561 จำนวนแรงงานไทยที่ได้ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามวิธีการเดินทาง เปรียบเทียบปี 2560 และปี 2561 ข้างต้น พบว่า แรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศใน จังหวัดยะลา ปี 2561 (มกราคม - ธันวาคม) มีจำนวน 34 คน เมื่อเปรียบเทียบกับกับปีที่ผ่านมาจำนวนแรงงานไทยที่ เดินทางไปทำงานต่างประเทศลดลง ร้อยละ 26.09

เมื่อจำแนกวิธีการเดินทางของแรงงานไทยที่ได้อนุญาตตามวิธีการเดินทาง ส่วนใหญ่เป็นการเดินทางแบบ Re-Entry คือกลับไปทำงานอีกครั้งหนึ่งโดยการต่ออายุสัญญา มีจำนวน 33 ราย ด้วยวิธีแจ้งการเดินทางด้วยตนเอง จำนวน 1 คน และในปี 2561 ไม่มีการเดินทางโดยบริษัทจัดหางานจัดส่ง

แผนภูมิที่ 4.23 แสดงจำนวนแรงงานไทยที่ได้ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามวิธีการเดินทาง เปรียบเทียบปี 2560 และปี 2561

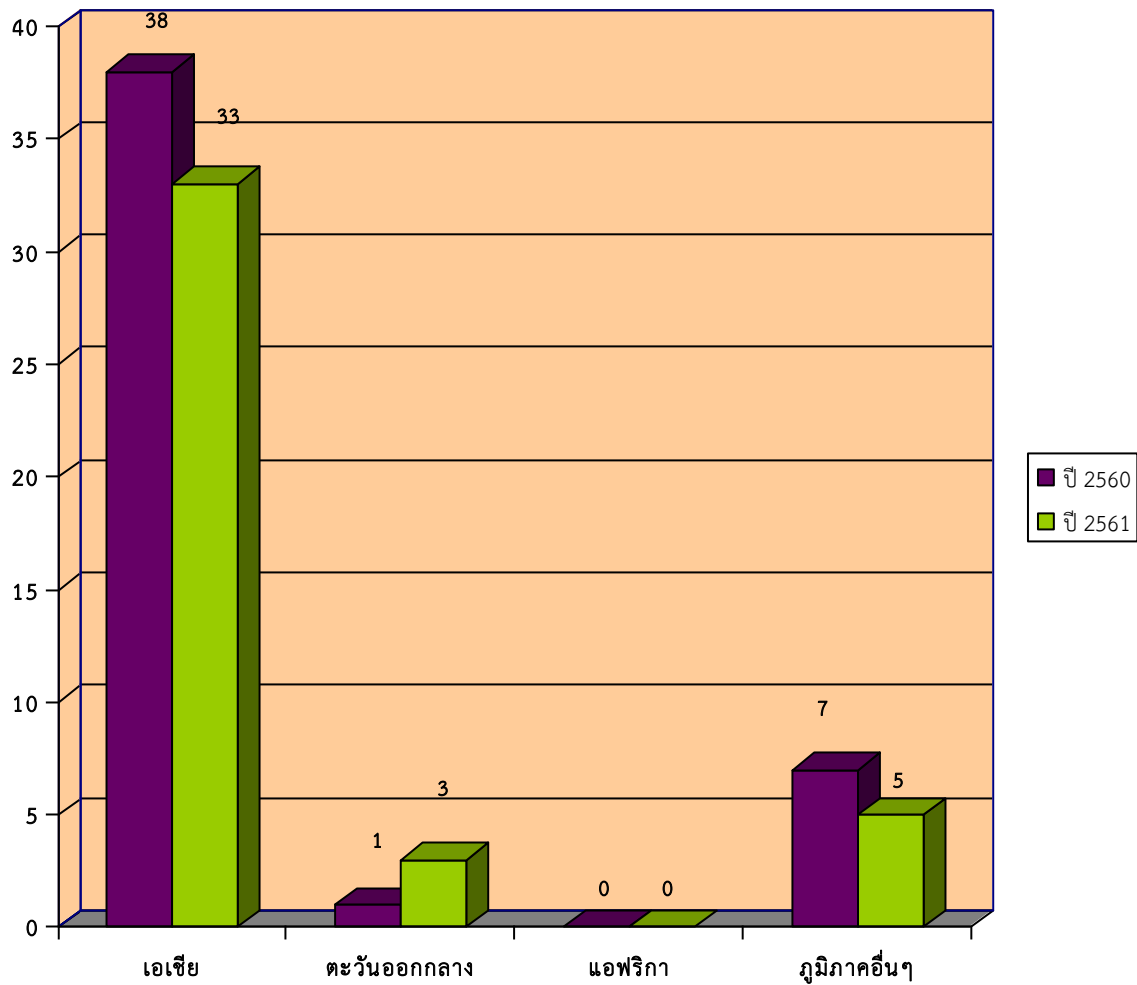
ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

สำหรับแรงงานไทยที่ได้ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามภูมิภาค เปรียบเทียบปี 2560 และปี 2561 ข้างต้น แรงงานไทยในจังหวัดยะลาในปี 2561 ที่ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศตามภูมิภาค ที่ไปทำงาน พบว่า แรงงานไทยในจังหวัดยะลาเดินทางไปทำงานในภูมิภาคเอเชียเป็นส่วนใหญ่ จำนวน 33 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 80.49 รองลงมาเป็นภูมิภาคอื่นๆ จำนวน 5 ราย ร้อยละ 12.20 และตะวันออกกลาง จำนวน 3 ราย หรือร้อยละ 7.31 เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาจังหวัดยะลามีแรงงานไทยที่ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศลดลง ร้อยละ 10.87

แผนภูมิที่ 4.24 แสดงจำนวนแรงงานไทยที่ได้ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามภูมิภาค เปรียบเทียบปี 2560 และปี 2561

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

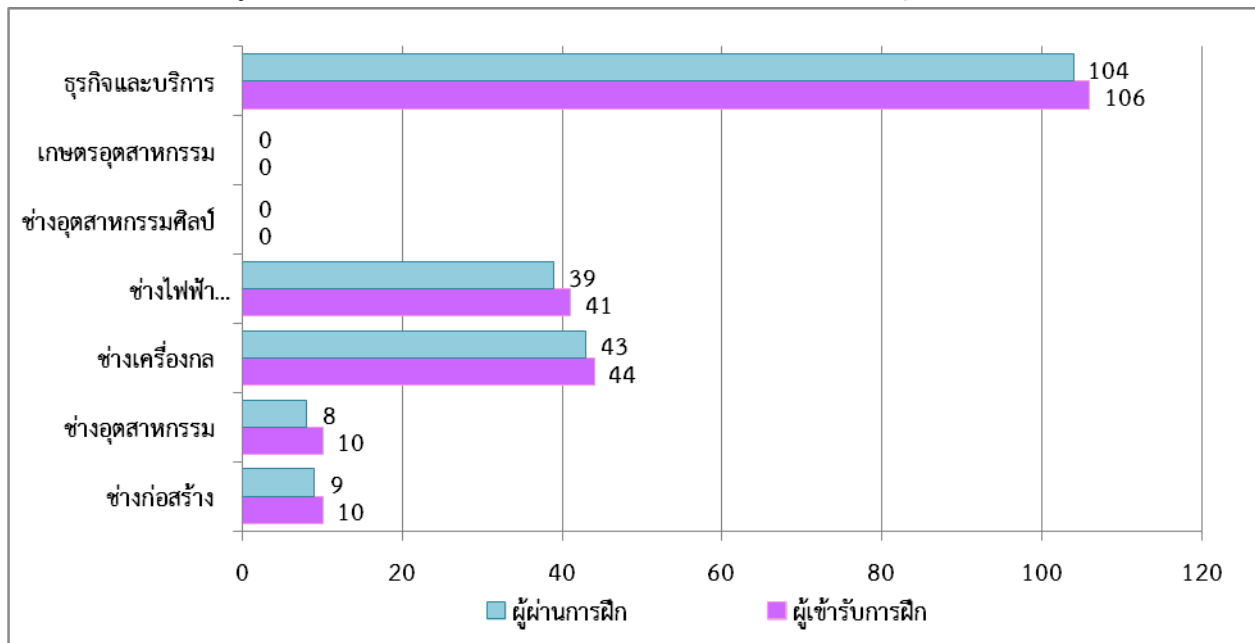
หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

3. การพัฒนาศักยภาพแรงงาน

ในรอบ ปี 2561 (เดือนมกราคม – ธันวาคม 2561) สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน 24 ยะลา ได้ดำเนินการฝึกอบรมพัฒนาผู้ใช้แรงงานในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ การฝึกเตรียมเข้าทำงาน การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน และการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อเพิ่มศักยภาพฝีมือแรงงานไทยให้มีมาตรฐานฝีมือทัดเทียมประเทศต่างๆ ขณะเดียวกัน เป็นการพัฒนาทักษะ ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยมีผลการพัฒนาศักยภาพแรงงานใน ปี 2561 ดังนี้

หากพิจารณาการฝึกเตรียมเข้าทำงานในจังหวัดยะลา จำแนกตามกลุ่มอาชีพ พบว่า ใน ปี 2561 มีการฝึกเตรียมเข้าทำงานในจังหวัดยะลา จำนวน 5 กลุ่มอาชีพ มีผู้เข้ารับการฝึกทั้งหมด จำนวน 211 คน กลุ่มอาชีพที่มีผู้เข้ารับการฝึกเตรียมเข้าทำงานมากที่สุด ได้แก่ กลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ เข้ารับการฝึกจำนวน 106 คน (ร้อยละ 50.24) รองลงมาคือช่างเครื่องกล จำนวน 44 คน (ร้อยละ 20.85) ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ จำนวน 41 คน (ร้อยละ 19.43) ช่างก่อสร้าง จำนวน 10 คน (ร้อยละ 4.74) และช่างอุตสาหกรรม จำนวน 10 คน (ร้อยละ 4.47) ในส่วนของผู้ผ่านการฝึกเตรียมเข้าทำงาน คิดเป็นร้อยละ 96.21 (ผ่านการฝึกเตรียมเข้าทำงานทั้งหมด 203 คน)

แผนภูมิที่ 4.25 แสดงจำนวนการฝึกเตรียมเข้าทำงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ปี 2561

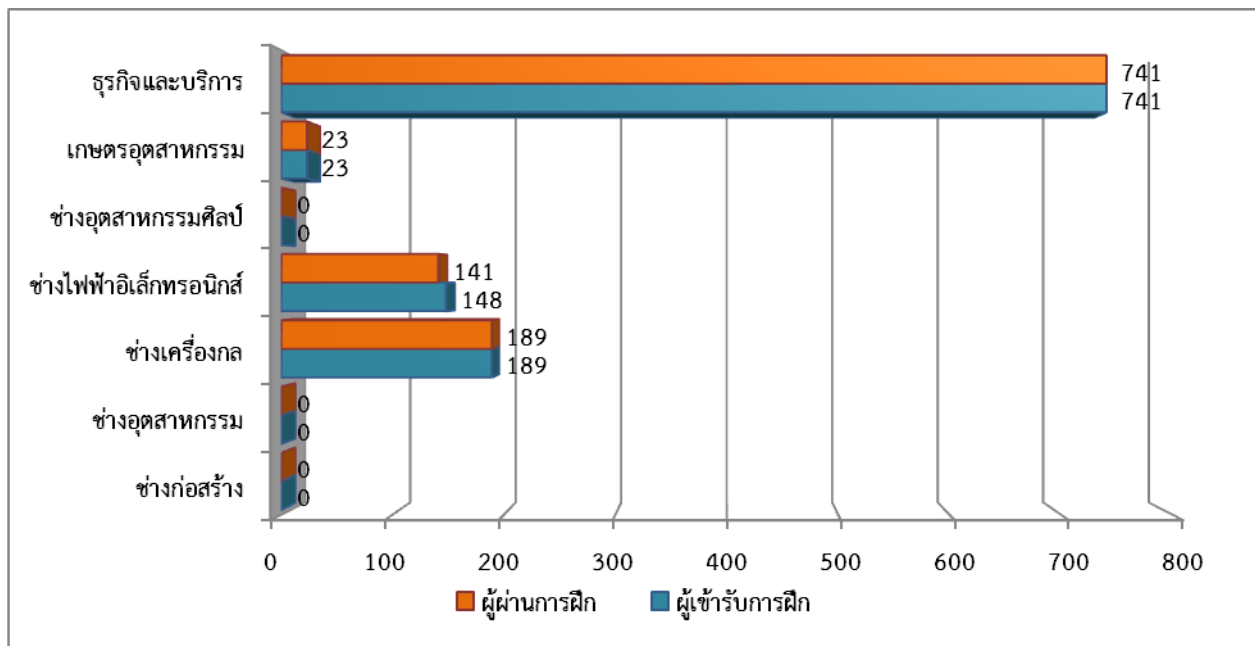

ที่มา : สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน 24 ยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

สำหรับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานใน ปี 2561 มีผู้เข้ารับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน ทั้งหมด 1,101 คน โดยกลุ่มอาชีพที่มีการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานมากที่สุด คือ กลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ จำนวน 741 คน (ร้อยละ 67.31) รองลงมาเป็นช่างเครื่องกล จำนวน 189 คน หรือร้อยละ 17.17 ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ จำนวน 148 คน (ร้อยละ 13.44) และเกษตรอุตสาหกรรม จำนวน 23 คน (ร้อยละ 2.08) ในส่วนของผู้ผ่านการฝึกเตรียมเข้าทำงาน คิดเป็นร้อยละ 99.36 (ผ่านการฝึกยกระดับแรงงานทั้งหมด 1,094 คน)

แผนภูมิที่ 4.26 แสดงจำนวนการฝึกยกระดับแรงงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ปี 2561

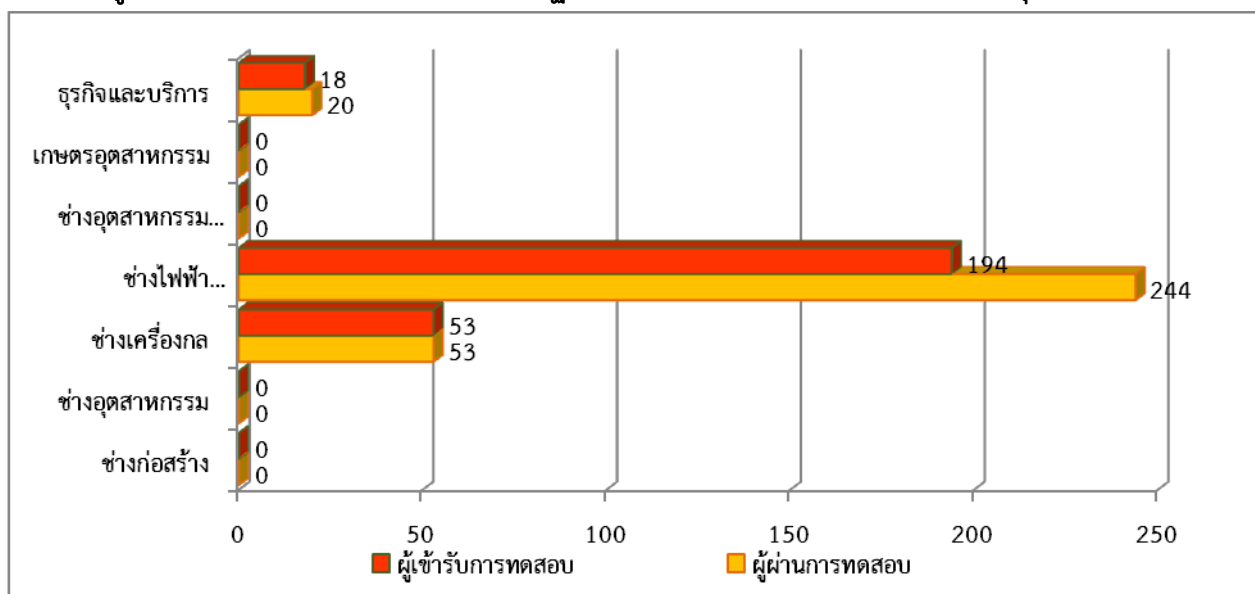

ที่มา : สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน 24 ยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

ส่วนการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานในจังหวัดยะลา พบว่า ในปี 2561 นี้ มีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน 3 กลุ่มอาชีพ มีผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานทั้งหมด 317 คน จำแนกเป็น ช่างไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 76.97 รองลงมาเป็นช่างเครื่องกล จำนวน 53 คน (ร้อยละ 16.72) และกลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ จำนวน 20 คน (ร้อยละ 6.31) ในส่วนของผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 83.60 (ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ทั้งหมด 265 คน)

แผนภูมิที่ 4.27 แสดงจำนวนการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานจังหวัดยะลา จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ปี 2561

ที่มา : สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน 24 ยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

4. การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการ

4.1 การตรวจแรงงาน

กระทรวงแรงงานนอกจากจะมีภารกิจด้านการส่งเสริมการมีงานทำ การพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อยกระดับฝีมือให้เป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงาน และทัดเทียมมาตรฐานสากลแล้วอีกภารกิจหนึ่งที่เกิดขึ้นต่อเนื่องภายหลังการส่งเสริมให้คนมีงานทำแล้วคือ ภารกิจด้านการคุ้มครองลูกจ้าง นายจ้าง ให้ได้รับความเป็นธรรมในการจ้างงาน โดยสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดยะลา เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทในการคุ้มครองผู้ใช้แรงงานให้ได้รับความเป็นธรรมจากการจ้างงาน ภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานเพื่อไม่ให้ลูกจ้างถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายจ้างโดยมีจุดมุ่งหมายสูงสุด คือ ให้ลูกจ้างมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ขณะเดียวกันในอีกด้านหนึ่งก็ต้องผดุงไว้ซึ่งความยุติธรรมกับฝ่ายนายจ้าง กล่าวคือ ไม่เอนเอียงไปด้านหนึ่งด้านใด ทั้งนี้ มาตรการที่จะช่วยให้ผู้ใช้แรงงานได้รับรายได้และสวัสดิการที่เป็นธรรมเพียงพอต่อการดำรงชีวิต รวมถึงได้รับการคุ้มครองแรงงานให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้คือการตรวจสถานประกอบการเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ใช้แรงงานได้รับการปฏิบัติและดูแลตามกฎหมายขณะเดียวกันจะเป็นมาตรการในการกระตุ้นให้สถานประกอบการเอาใจใส่ดูแลลูกจ้างของตนให้มากขึ้นอีกด้วยสำหรับใน ปี 2561 (มกราคม – ธันวาคม 2561) สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดยะลา ได้ดำเนินการตรวจสถานประกอบการทั้งสิ้น 312 แห่ง มีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจหรือได้รับการคุ้มครองแรงงาน 8,107 คน จำแนกเป็นชาย 4,741 คน (ร้อยละ 58.48 ของลูกจ้างที่ตรวจทั้งหมด) หญิง 3,359 คน (ร้อยละ 41.43) และมีลูกจ้างที่เป็นเด็กจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 0.09 ของลูกจ้างที่ตรวจแรงงานทั้งหมด

ซึ่งสถานประกอบการที่ตรวจส่วนใหญ่ 3 อันดับแรกเป็นสถานประกอบการขนาด 1-4 คน คิดเป็นร้อยละ 36.22 (113 แห่ง) รองลงมาเป็นสถานประกอบการขนาด 5-9 คน คิดเป็นร้อยละ 22.44 (70 แห่ง) และสถานประกอบการขนาด 50-99 คน คิดเป็นร้อยละ 11.86 (37 แห่ง) ขณะที่สถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายมีร้อยละ 16.35 (จำนวน 51 แห่ง)

ในส่วนผลการตรวจพบว่า มีสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายอยู่ จำนวน 51 แห่ง เจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการออกคำสั่งให้ดำเนินการให้ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนสถานประกอบการและลูกจ้างที่ผ่านการตรวจแรงงานในจังหวัดยะลา ปี 2561

สถานประกอบการ/ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ				
ขนาดสถานประกอบการ	ปี 2561			
	สปก. *(แห่ง)	ลูกจ้าง (คน)	ปฏิบัติถูกต้อง(แห่ง)	ปฏิบัติไม่ถูกต้อง(แห่ง)
1 - 4 คน	113	259	106	7
5 - 9 คน	70	472	66	4
10 - 19 คน	33	473	26	7
20 - 49 คน	36	1,219	31	5
50 - 99 คน	37	2,537	19	18
100 - 299 คน	22	2,828	13	9
300 - 499 คน	1	319	-	1
500 - 999 คน	-	-	-	-
1,000 คนขึ้นไป	-	-	-	-
รวม	312	8,107	261	51

ที่มา : สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : (1) ข้อมูล ปี 2561 (มกราคม – ธันวาคม 2561)

(2) *สถานประกอบการ

4.2 การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน

สำหรับการตรวจความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งเป็นเครื่องมือในการคุ้มครองดูแลความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของลูกจ้าง นอกจากนี้การตรวจความปลอดภัยในการทำงานยังเป็นอีก มาตรการหนึ่งที่ดีดำเนินการเพื่อกระตุ้นส่งเสริมให้เจ้าของสถานประกอบการเห็นความสำคัญ และตระหนักถึงเรื่อง ความปลอดภัยในการทำงาน เพราะหากการทำงานมีความปลอดภัยย่อมส่งผลถึงคุณภาพชีวิตที่ดีของผู้ใช้แรงงาน ตามมา เมื่อคนงานมีคุณภาพชีวิตที่ดีจะทำงานอย่างมีความสุข และจะส่งผลต่อผลผลิตที่เพิ่มสูงขึ้นของ สถานประกอบการอันนำไปสู่ผลกำไรตามมานั่นเอง ใน ปี 2561 (มกราคม – ธันวาคม 2561) สำนักงานสวัสดิการและ คุ้มครองแรงงานจังหวัดยะลา ได้ดำเนินการตรวจความปลอดภัยในสถานประกอบการทั้งสิ้น จำนวน 97 แห่ง ลูกจ้าง ที่ผ่านการตรวจทั้งสิ้น จำนวน 3,952 คน

ตารางที่ 4.6 แสดงการตรวจความปลอดภัยในการทำงานจังหวัดยะลา
จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ ปี 2561

ขนาด สปก.	ปี 2561			
	สปก.ที่ผ่านการตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ (คน)	ผลการตรวจ	
			ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง
1-4 คน	12	28	12	-
5-9 คน	15	107	15	-
10-19 คน	17	224	17	-
20-49 คน	20	672	16	4
50-99 คน	17	1,132	10	7
100-299 คน	16	1,789	13	3
300-499 คน	-	-	-	-
500-999 คน	-	-	-	-
1,000 คนขึ้นไป	-	-	-	-
รวม	97	3,952	83	14

ที่มา : สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดยะลา

4.3 การแรงงานสัมพันธ์

นอกเหนือจากภารกิจด้านการคุ้มครองแรงงานและดูแลด้านความปลอดภัย ทั้งแก่ลูกจ้างและนายจ้างแล้ว กระทรวงแรงงานโดยสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดยะลา ยังมีภารกิจในการส่งเสริม และพัฒนาระบบแรงงานสัมพันธ์ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับเศรษฐกิจ สังคม เพื่อป้องกันความขัดแย้ง และเสริมสร้างความร่วมมือที่ดีต่อกันระหว่างนายจ้าง ลูกจ้าง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยมีเป้าหมายหลักเพื่อสร้างสันติสุข ในวงการแรงงาน ให้นายจ้างและลูกจ้างมีทัศนคติที่ดีต่อกันในการทำงาน เพราะหากนายจ้าง ลูกจ้างมีความเข้าใจกันเป็นอย่างดีย่อมไม่เกิดปัญหาขัดแย้งขึ้น เมื่อปัญหาข้อขัดแย้งไม่มี พลังในการขับเคลื่อนงานหรือทีมงานก็จะดีนำไปสู่ การเพิ่มผลผลิตหรือเพิ่มผลิตภาพในการปฏิบัติงานลูกจ้างหรือผู้ใช้แรงงานมีความสุขในการทำงานคุณภาพชีวิตย่อมดีขึ้น ขณะเดียวกันนายจ้างก็มีความสุขเนื่องจากมีผลผลิตเพิ่มขึ้นเป็นผลกำไรตามมา และในปี 2561 (มกราคม – ธันวาคม 2561) มีสถานประกอบการที่ได้รับการส่งเสริมแรงงานสัมพันธ์ จำนวน 72 แห่ง 72 ครั้ง และมีลูกจ้างที่เกี่ยวข้อง จำนวน 2,376 คน

4.4 การสวัสดิการแรงงาน

กิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้ใช้แรงงานมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น นอกเหนือจากการตรวจสอบสถานประกอบการ เพื่อให้การคุ้มครองให้ผู้ใช้แรงงานตามที่ได้กล่าวมาแล้ว สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดยะลา ยังมีการส่งเสริมการจัดสวัสดิการแรงงานในสถานประกอบการ โดยใน ปี 2561 (มกราคม – ธันวาคม 2561) ได้ดำเนินการส่งเสริมให้สถานประกอบการจัดสวัสดิการในรูปแบบต่าง ๆ แก่ลูกจ้างหรือผู้ใช้แรงงาน สำหรับปีนี้ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดยะลา มีการส่งเสริมการให้บริการด้านสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจาก ที่กฎหมายกำหนด จำนวน 51 แห่ง ลูกจ้างที่ได้รับประโยชน์ จำนวน 1,657 คน

ตารางที่ 4.7 การส่งเสริมการจัดสวัสดิการแรงงานจำแนกกิจกรรมที่ส่งเสริม ปี 2561

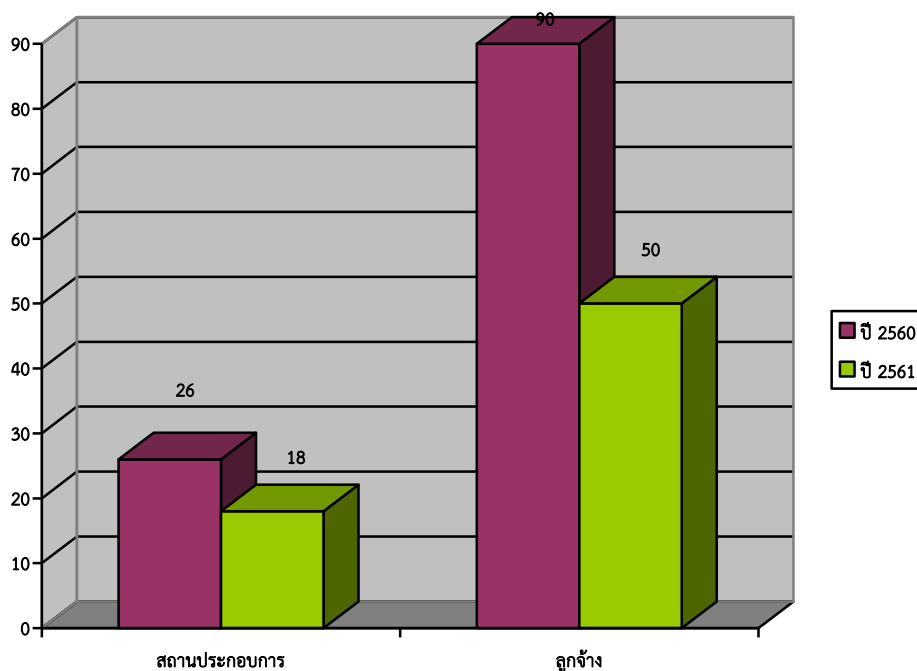
กิจกรรมที่ส่งเสริม		แห่ง	คน
1.	ส่งเสริมและให้บริการด้านสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนด	51	1,657
รวม		51	1,657

ที่มา : สำนักงานแรงงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดยะลา

4.5 การเลิกจ้าง

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดยะลา รายงานสถานะ การเลิกจ้าง เปรียบเทียบปี 2560 และ ปี 2561 ชำรงต้นพบว่า ปี 2561 มีสถานประกอบกิจการในจังหวัดยะลา ที่เลิกจ้างทั้งหมด 18 แห่ง ซึ่งมีสัดส่วนที่ลดลงกว่าปีที่ผ่านมา และมีผู้ถูกเลิกจ้าง จำนวน 50 คน ซึ่งลดลงจากปีที่แล้วถึง 40 คน

แผนภูมิที่ 4.27 แสดงจำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/ลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างในจังหวัดยะลา ปี 2561

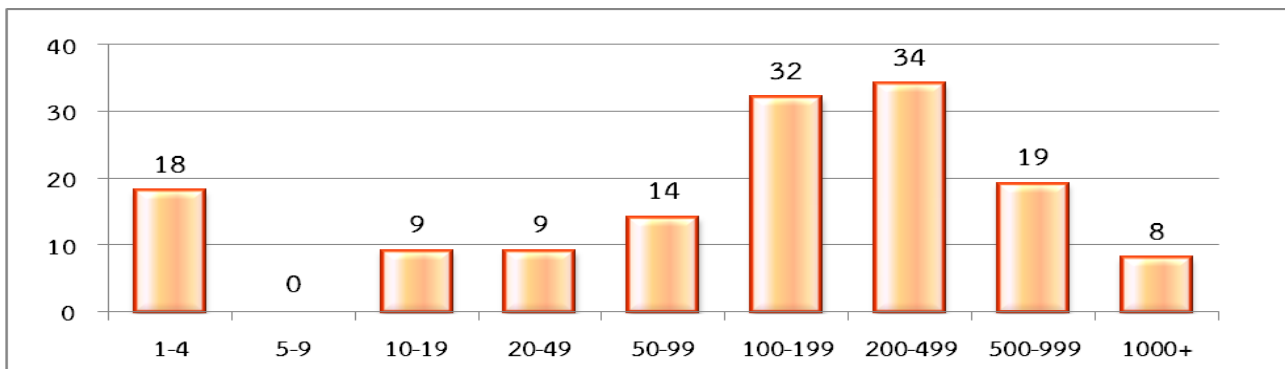
ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

4.6 การประสบอันตราย/เจ็บป่วยจากการทำงาน

สำหรับการประสบนัยอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานในรอบ ปี 2561 (มกราคม – ธันวาคม 2561) พบว่าการประสบนัยอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน มีทั้งสิ้น จำนวน 143 คน โดยส่วนใหญ่เป็นการประสบนัยอันตราย หรือเจ็บป่วยในสถานประกอบการขนาดกลางที่มีลูกจ้าง 200-499 คน จำนวน 34 คน หรือร้อยละ 23.78 รองลงมาคือสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง 100 – 199 คน จำนวน 32 คน (ร้อยละ 22.38) และสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง 500 - 999 คน มีจำนวน 19 คน (ร้อยละ 13.29) (แผนภูมิ 4.27)

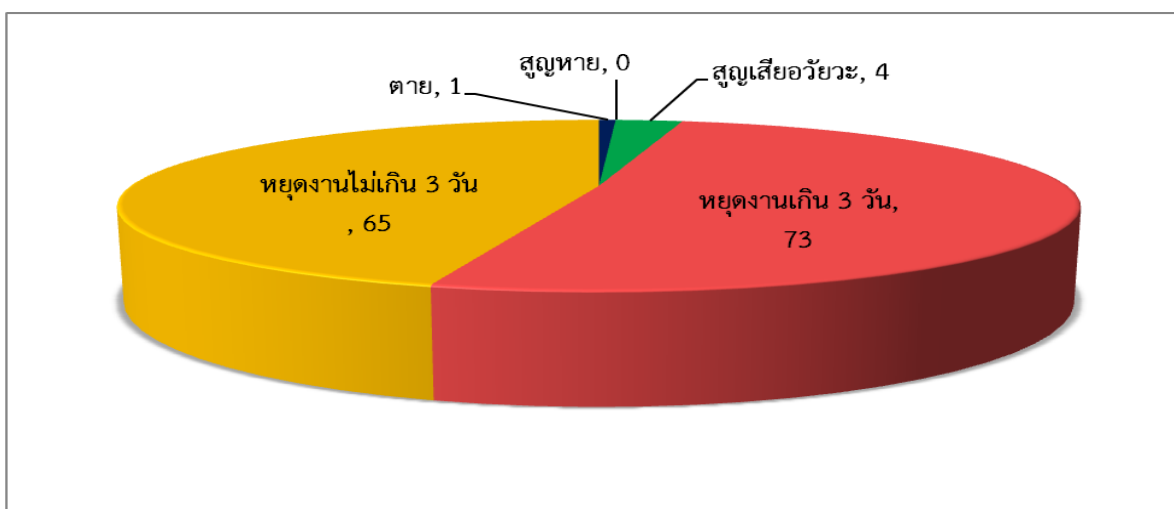
แผนภูมิที่ 4.28 แสดงจำนวนผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานในจังหวัดยะลา
จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ ปี 2561

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดยะลา

เมื่อพิจารณาผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจากการทำงานทั้ง 143 คน ตามประเภทความร้ายแรง พบว่าส่วนใหญ่จะหยุดงานเกิน 3 วัน ร้อยละ 51.05 (73 คน) รองลงมาคือหยุดงานไม่เกิน 3 วัน กล่าวคือมีร้อยละ 45.45 (65 คน) ผู้ประสบอันตรายเนื่องจากสูญเสียอวัยวะบางส่วน จำนวน 4 คน (ร้อยละ 2.80) ตาย 1 คน (ร้อยละ 0.70) และปี 2561 นี้ไม่มีผู้ที่สูญหาย (แผนภูมิ 4.29)

แผนภูมิที่ 4.29 แสดงจำนวนผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานในจังหวัดยะลา
จำแนกตามความร้ายแรง ปี 2560

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดยะลา

5. การประกันสังคม

ภารกิจด้านการประกันสังคมเป็นอีกภารกิจที่กระทรวง โดยสำนักงานประกันสังคมจังหวัดยะลา มีหน้าที่ต้องดูแลผู้ใช้แรงงาน เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและมีหลักประกันชีวิตที่มั่นคงเมื่อยามแก่ชราอีกด้วยข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ปี 2561 พบว่า มีสถานประกอบการและลูกจ้างที่ขึ้นทะเบียนประกันสังคมอยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทนจังหวัดยะลา ทั้งสิ้น 1,280 แห่ง โดยส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการขนาดต่ำกว่า 5 คน คือมีจำนวน 748 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 58.44 สำหรับผู้ประกันตนที่อยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทนจังหวัดยะลามีทั้งสิ้น 16,691 คน ส่วนใหญ่เป็นผู้ประกันตนในสถานประกอบการขนาดที่มีลูกจ้าง 50 - 99 คน จำนวน 3,148 คน คิดเป็นร้อยละ 19.53 (รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 4.7)

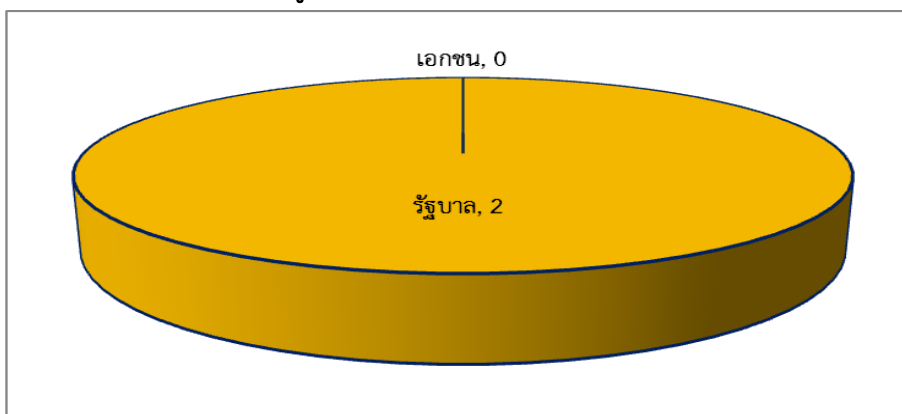
ตารางที่ 4.8 จำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตนที่อยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทนจังหวัดยะลา
จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ ณ เดือน ธันวาคม ปี 2561

ขนาดสถานประกอบกิจการ	จำนวน	
	สถานประกอบการ (แห่ง)	ลูกจ้าง (คน)
1 - 4 คน	748	2,040
5 - 9 คน	255	1,702
10 - 19 คน	140	1,862
20 - 49 คน	74	2,376
50 - 99 คน	44	3,259
100 - 199 คน	14	2,291
200 - 499 คน	4	1,432
500 - 999 คน	-	-
1,000 คน ⁺	1	1,729
รวม	1,280	16,691

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดยะลา

ปัจจุบันจังหวัดยะลา มีสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคมที่เป็นสถานพยาบาลของรัฐบาล จำนวน 2 แห่ง คือโรงพยาบาลศูนย์ยะลา และโรงพยาบาลเบตง

แผนภูมิ 4.30 จำนวนสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคมของจังหวัดยะลา ปี 2561

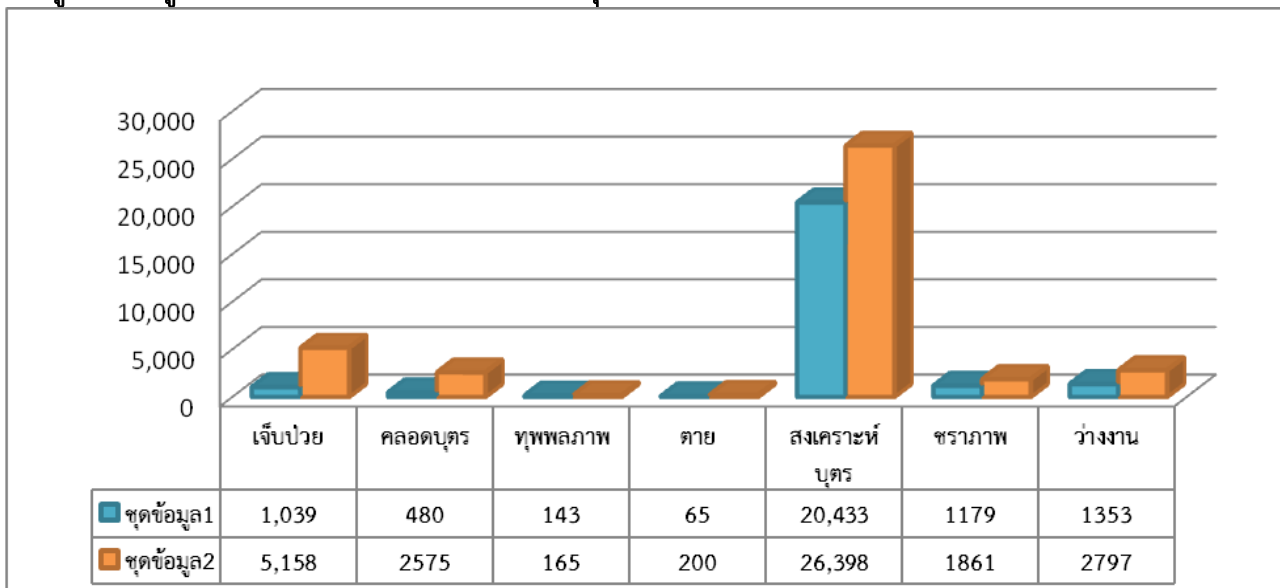

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดยะลา

5.1 การใช้บริการของกองทุนประกันสังคมพิจารณาตามประเภทของประโยชน์ทดแทน (ไม่เนื่องจากการทำงาน)

จำนวนการใช้บริการของกองทุนประกันสังคม พิจารณาตามประเภทของประโยชน์ทดแทน ซึ่งมี 7 กรณี ได้แก่ เจ็บป่วย คลอดบุตร ทูพพลภาพ ตาย สงเคราะห์บุตร ชราภาพ และว่างงาน พบว่า จำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ย ทั้งปี 2561 มีจำนวน 39,154 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 58.58 จากปีที่ผ่านมา (เพิ่มขึ้นจำนวน 14,463 คน) สำหรับประเภท ประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนใช้บริการสูงสุด 3 ลำดับแรก ในปี 2561 ได้แก่ กรณีสงเคราะห์บุตร มีผู้ประกันตนใช้ บริการ 26,398 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.25 ของผู้ให้บริการทั้งหมด รองลงมาได้แก่กรณีเจ็บป่วย จำนวน 5,158 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.17 และกรณีว่างงาน จำนวน 2,797 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.14

แผนภูมิที่ 4.31 ผู้ประกันตนในจังหวัดยะลา ที่ใช้บริการกองทุนประกันสังคม จำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน ปี 2561

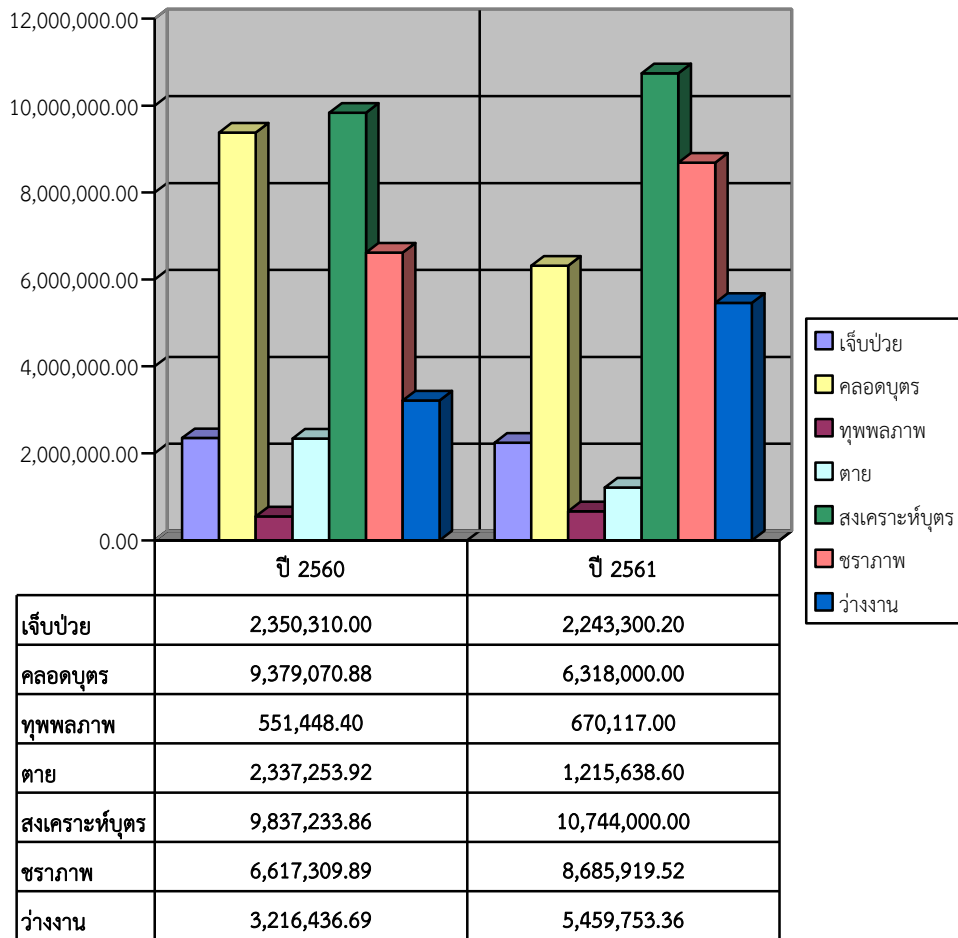

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

หากพิจารณาตามปริมาณการจ่ายเงินประโยชน์ทดแทน จะพบว่าการจ่ายเงินทั้งสิ้นโดยเฉลี่ย 35,336,728.68 บาท เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา (ปี 2560 จ่ายเงินประโยชน์ทดแทน จำนวน 34,334,063.69 บาท) โดยการจ่ายเงินประโยชน์ทดแทนสูงสุด 3 ลำดับ คือ กรณีสงเคราะห์บุตร จ่ายเงินประโยชน์ทดแทนสูงสุด 10,744,000.00 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.40 ของเงินประโยชน์ทดแทนที่จ่ายทั้งหมด รองลงมา คือ กรณีชราภาพ มีการจ่ายเงินประโยชน์ทดแทนถึง 8,685,919.52 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 24.58 และกรณีคลอดบุตร มีการจ่ายเงิน ประโยชน์ทดแทน 6,318,000.00 บาท ร้อยละ 17.88 (แผนภูมิ 28)

แผนภูมิที่ 4.32 แสดงการจ่ายเงินประโยชน์ทดแทนจังหวัดยะลาจำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน (ไม่เนื่องจากการทำงาน) ปี 2561

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

6. ผลการดำเนินงานที่สำคัญตามนโยบายรัฐบาล/นโยบายกระทรวงแรงงาน

6.1 นโยบายรัฐบาล

โครงการเมืองต้นแบบ "สามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน" (ปี พ.ศ.2560-2563) ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ร่วมกับศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) จัดทำโครงการเมืองต้นแบบ "สามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน" เพื่อต้องการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้กับพื้นที่ 3 อำเภอในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่

◆ **อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี** ให้เป็นเมืองต้นแบบ "การพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรมก้าวหน้าผสมผสาน" (Agricultural Industry City)

◆ **อำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส** ให้เป็นเมืองต้นแบบ "การค้าชายแดนระหว่างประเทศ" (International Border City)

◆ **อำเภอเบตง จังหวัดยะลา** ให้เป็นเมืองต้นแบบ "การพัฒนาที่พึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน" (Sustainable Development City)

โดยมีแนวทางการพัฒนาแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ

1) **ระยะเร่งด่วน** เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุน ออกมาตรการด้านสิทธิประโยชน์การลงทุนจัดตั้งกองทุนส่งเสริมธุรกิจรุ่นใหม่ของแต่ละอำเภอ

2) **ระยะที่ 2** สนับสนุนการลงทุนระยะแรก

- **อำเภอหนองจิก** ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตการเกษตรเป็นสินค้า OTOP ปรับปรุงท่าเรือปัตตานี และถนน

- **อำเภอสุไหงโก-ลก** จัดตั้ง Free Trade Zone ก่อสร้างสะพานโก-ลก แห่งที่ 2 ศึกษาความเหมาะสมศูนย์กระจายสินค้า คลังสินค้า โรงงาน ศูนย์นิทรรศการ

- **อำเภอเบตง** พัฒนาการท่องเที่ยวครบวงจรและแหล่งท่องเที่ยวใหม่ รวมทั้งพัฒนาคุณภาพระบบไฟฟ้า และระบบโครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ

3) **ระยะที่ 3** การเชื่อมโยงระบบขนส่งทั้งหมดไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้การขับเคลื่อนการจัดการศึกษาเพื่อรองรับพื้นที่พัฒนาพิเศษเฉพาะ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ เมืองต้นแบบ "สามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน" กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จึงได้มอบหมายให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดยะลา จัดการประชุมครั้งนี้ขึ้น โดยร่วมกับหน่วยงานทางการศึกษาทุกหน่วยงานและภาคสังคมในจังหวัดยะลา เพื่อนำผลจากการประชุมไปขับเคลื่อนการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดยะลา ให้สอดคล้องกับโครงการเมืองต้นแบบ "สามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน"

อำเภอเบตง: ได้กำหนด 3 ยุทธศาสตร์ 22 กลยุทธ์ สู่การพัฒนาให้เป็นเมืองต้นแบบ "ด้านการพัฒนาที่พึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน" ดังนี้

◆ **ยุทธศาสตร์ที่ 1 เร่งรัดพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานพื้นฐานรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ** โดยมี 4 กลยุทธ์ ที่สำคัญ เช่น เร่งรัดการก่อสร้างสนามบินเบตงตามมาตรฐานสากล การพัฒนาเครือข่ายโทรคมนาคม และเส้นทางการคมนาคมสายใหม่มายังเบตง รวมทั้งปรับปรุงผังเมือง ระบบสาธารณูปโภค ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมเพื่อรองรับ การเป็นเมืองต้นแบบ เป็นต้น

◆ยุทธศาสตร์ที่ 2 เสริมสร้างคุณภาพชีวิต และพัฒนาเศรษฐกิจเมืองเบตงอย่างยั่งยืน โดยมี 13 กลยุทธ์ที่สำคัญ เช่น ส่งเสริมการค้าวิถีชีวิตโดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระบบความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สร้างเครือข่ายเชื่อมโยงผู้ผลิต ผู้ประกอบการ และผู้บริโภค การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเบตงด้วยนวัตกรรม เป็นต้น

◆ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการเพื่อพัฒนาให้เป็นเมืองต้นแบบการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน โดยมี 5 กลยุทธ์ที่สำคัญ เช่น เสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างภาครัฐกับประชาชนในเรื่องยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาเมืองไปสู่การปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมและมีธรรมาภิบาล การทำงานแบบบูรณาการในรูปแบบประชารัฐ การมีส่วนร่วมการพัฒนาพลังงานที่มีเสถียรภาพเพื่อการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน เป็นต้น

6.2 นโยบายกระทรวงแรงงาน

สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล ข้อ 2 การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ เรื่องแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้

กระทรวงแรงงานดำเนินการเพื่อให้ประชาชนวัยแรงงานในพื้นที่มีอาชีพและ/หรือรายได้เพิ่มขึ้น โดยการแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อให้ประชาชนวัยแรงงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีอาชีพและ/หรือมีรายได้เพิ่มขึ้น โดยให้บัณฑิตแรงงานกระทรวงแรงงาน เป็นสื่อกลางในการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาลและนำภารกิจของกระทรวงแรงงานไปสู่ประชาชนในพื้นที่ที่มีความต้องการมีงานทำ การพัฒนาทักษะฝีมือการได้รับความคุ้มครองด้านแรงงาน ตลอดจนได้รับสิทธิประโยชน์จากการเป็นผู้ประกันตน นำการบริการและสิทธิประโยชน์ที่ประชาชนควรจะได้รับ ไปสู่ประชาชนในพื้นที่ เปรียบเสมือนเป็นข้อต่อที่เชื่อมโยงระหว่างประชาชนกับภาครัฐ ซึ่งจะช่วยลดหรือบรรเทาสถานการณ์ความไม่ไว้วางใจ ซึ่งกันและกันระหว่างเจ้าหน้าที่ภาครัฐกับประชาชน โดยการทำงานในพื้นที่จะต้องให้ความสำคัญในการปรับปรุงบริการ กระบวนการ และสร้างคุณค่าให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนด้วย เช่น การพัฒนาอาชีพนอกจากประสานจัดฝึกอาชีพให้แก่ประชาชนในพื้นที่ตำบลหมู่บ้านของตนแล้ว ยังต้องคำนึงถึงหลักสูตรที่จัดอบรม การจัดลำดับความสำคัญของกลุ่มเป้าหมายภายใต้งบประมาณที่มีจำกัด และการบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ทั้งนี้ บัณฑิตแรงงานจังหวัดยะลา จำนวน 76 คน สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการด้านแรงงานในจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมถึงได้จัดตั้งศูนย์แรงงานประจำอำเภอเพื่อเป็นศูนย์กลางของบัณฑิตแรงงานประจำตำบล และเป็นศูนย์กลางข้อมูลด้านแรงงานระดับอำเภอ ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้กับประชาชนวัยแรงงานในพื้นที่ เช่น กิจกรรมหนึ่งอำเภอ หนึ่งกลุ่มอาชีพ โครงการสำนึกรักบ้านเกิดร่วมใจกันพัฒนาชุมชน โครงการศูนย์แรงงานอำเภอเคลื่อนที่ให้บริการด้วยรอยยิ้มสู่ชุมชน เป็นต้น โดยใน ปี 2561 (มกราคม – ธันวาคม 2561) บัณฑิตแรงงานจังหวัดยะลา ได้ให้บริการด้านแรงงานแก่ประชาชน จำนวน 9,190 ราย ดังนี้

1. ด้านส่งเสริมการมีงานทำ	มีผู้ได้รับผลประโยชน์ จำนวน	87	ราย
2. ด้านการพัฒนาทักษะ/ฝึกอาชีพ	มีผู้ได้รับผลประโยชน์ จำนวน	8,426	ราย
3. ด้านการประกันสังคม	มีผู้ได้รับผลประโยชน์ จำนวน	677	ราย
4. ด้านสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	มีผู้ได้รับผลประโยชน์ จำนวน	-	ราย

8. มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ

คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ 20 ได้มีการประชุมศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ถูกจ้างได้รับตามมาตรฐานฝีมือ และมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ 17 ตุลาคม พ.ศ. 2561 ให้ปรับปรุงอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือรวม 19 สาขาอาชีพ โดยใช้มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เป็นเกณฑ์วัดค่าทักษะฝีมือ ความรู้ ความสามารถ

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถที่สำคัญ)

และอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม 19 สาขาอาชีพ

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้าง ไม่น้อยกว่า
1. กลุ่มสาขาอาชีพช่างเครื่องกล ได้แก่		
1.1 สาขาอาชีพช่างสีรถยนต์		
ระดับ 1	หมายถึง สามารถเตรียมผิวงานเพื่องานพ่นสีพื้นทุกประเภท เป่าสีบนผิวโลหะ ผิวโค้ง และโป๊ จับสัน พ่นสีพื้นและกันสนิมได้ทั้งรถ	440
ระดับ 2	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ 1 และสามารถซ่อมสีและพ่นสีจริงแห้งเร็ว และแห้งเข้า ใช้สารอุดรอยต่อและตะเข็บ เตรียมงานและพ่นสีกันสนิม	515
ระดับ 3	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ 2 และสามารถเทียบสี ผสมสีและซ่อมรอยต่อสีบสี โดยใช้เทคโนโลยีระดับสูง ประเมินราคาค่าแรงในการซ่อมสีตามลักษณะงาน	585
1.2 สาขาอาชีพช่างเคาะตัวถังรถยนต์		
ระดับ 1	หมายถึง สามารถเคาะ ตัดเหล็ก ขึ้นรูป ย้ำหมุดในงานพื้นฐานการเคาะตัวถังตกแต่งตัวถัง จากอุบัติเหตุที่เสียหายเล็กน้อยและเป็นบริเวณง่ายๆ ถอดประกอบและปรับหาตำแหน่งที่ เหมาะสมของประตู ฝากระโปรง	465
ระดับ 2	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ 1 และสามารถปะผุ เปลี่ยนและตกแต่งตัวถังรถยนต์ทุก ชิ้นส่วน ถอดประกอบชิ้นส่วนของรถยนต์เฉพาะจุด ที่เกี่ยวข้องกับการเคาะตัวถัง เช่น ชุด คอนโซลหน้า เป็นต้น รวมทั้งซ่อมและเชื่อมชิ้นงานพลาสติก	560
ระดับ 3	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ 2 และสามารถเชื่อมวัสดุอื่นๆนอกเหนือจากเหล็กและ พลาสติก ประเมินค่าแรงในการซ่อมตัวถังและโครงรถยนต์ในทุกสภาพ	650
1.3 สาขาอาชีพช่างซ่อมรถยนต์		
ระดับ 1	หมายถึง สามารถบริการรถยนต์เบื้องต้น เช่น เปลี่ยนปลอกไฟ เปลี่ยนแบตเตอรี่ เปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่อง น้ำมันเฟืองท้าย เติมน้ำมัน ปรับตั้ง ระยะเวลาฟรีคั่นเหยียบเบรก คั่นเหยียบคลัตช์ ไส้ลมเบรก เป็นต้น	400
ระดับ 2	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ 1 และสามารถปรับแต่งเครื่องยนต์เบนซิน และเครื่องยนต์ ดีเซล บริการระบบส่งถ่ายกำลังขับเคลื่อนรถยนต์และเครื่องล่างรถยนต์ เช่น ถอดและ ประกอบกระปุกเกียร์ ชุดคลัตช์ เปลี่ยนผ้าเบรก ตั้งศูนย์ล้อประเมินราคาซ่อมทั่วไป	490
ระดับ 3	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ 2 และสามารถตรวจสอบหาสาเหตุและแก้ไขข้อขัดข้อง ของระบบปัญหาในระบบที่ซับซ้อนขึ้น เช่น ระบบเกียร์อัตโนมัติ ระบบเบรก ABS ระบบจุด ระเบิดอิเล็กทรอนิกส์	585

1.4 สาขาอาชีพช่างบำรุงรักษารถยนต์		
ระดับ 1	หมายถึง ช่างซึ่งสามารถใช้เครื่องมืออุปกรณ์ในการบำรุงรักษารถยนต์เบื้องต้นได้ถูกต้อง และเหมาะสมกับงาน และสามารถเตรียมงานก่อนบำรุงรักษารถยนต์ ตรวจสอบสภาพรถยนต์ การบำรุงรักษาเบื้องต้น เปลี่ยนอะไหล่ชิ้นพื้นฐานได้ทั้งภายนอกเครื่องยนต์ ภายในห้องโดยสาร สภาพห้องเครื่องยนต์ ระบบไฟฟ้าต่างๆ ระบบควบคุมการบังคับเลี้ยว ระบบอำนวยความสะดวกต่างๆ ระบบส่งถ่ายกำลัง และระบบเครื่องล่าง รวมทั้งการตรวจงานการทดสอบงานที่เสร็จก่อนการส่งมอบ การตรวจสอบความถูกต้องของเอกสาร ความเรียบร้อยของรถ สถานที่ และเครื่องมือ โดยมีหัวหน้างานช่วยแนะนำหรือตัดสินใจ หรือตรวจสอบ	375
ระดับ 2	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ 1 แล้ว ซึ่งสามารถควบคุม แนะนำ ให้ปรึกษาช่วยเหลือแก่ผู้ร่วมงาน การวิเคราะห์ข้อขัดข้อง และแก้ไขปัญหาทางงานบำรุงรักษา รถยนต์ การประเมินราคาการบำรุงรักษาในระบบต่างๆของรถยนต์ การทดสอบการทำงานของรถยนต์ระบบต่างๆ ก่อนส่งมอบงาน การใช้เครื่องมือพิเศษในการขันน็อตและโบลต์ในระบบต่างๆ การใช้เครื่องมือวัดพิเศษ การตรวจความถูกต้องของงานเอกสาร สรุปงานต่างๆ และส่งมอบเอกสารแก่แผนกบริการ ตลอดจนส่งมอบรถแก่ลูกค้าถ้าจำเป็นและสามารถทำ รายงานประจำวัน สถิติการบำรุงรักษา การวิเคราะห์วางแผน และจัดทำระบบติดตามลูกค้าได้	440
1.5 สาขาอาชีพช่างซ่อมเครื่องยนต์ดีเซล		
ระดับ 1	หมายถึง ช่างซึ่งสามารถซ่อมเครื่องยนต์ดีเซลเบื้องต้น ได้แก่ ปรับตั้งระยะห่างวาล์ว ถอด ประกอบตรวจสอบชิ้นส่วนเครื่องยนต์ ยกเครื่องออกจากตัวรถและติดตั้งกลับที่เดิมได้ สามารถซ่อมระบบฉีดน้ำมันเชื้อเพลิง ระบบระบายความร้อน ระบบหล่อลื่น ระบบไอดีและระบบไอเสียระบบไฟฟ้า เกจวัดต่างๆ ที่แผงหน้าปัด	400
ระดับ 2	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ 1 แล้ว และสามารถถอดประกอบ เปลี่ยนฝาสูบเครื่องยนต์ดีเซล กระบอกสูบ ก้านวาล์ว สายพาน หรือเฟืองไทม์มิ่ง ตรวจสอบ การคดงอและการบิดตัวของก้านสูบเพลาลูกข้อเหวี่ยงและเพลาลูกเบี้ยวได้ ตรวจสอบ แก้ไข ปัญหา ระบบฉีดน้ำมันเชื้อเพลิง ระบายความร้อน ระบบหล่อลื่น ระบบไอดีและระบบไอเสีย ระบบไฟฟ้า สามารถใช้คู่มือซ่อมและทดสอบเครื่องยนต์กับเครื่องไดนาโมมิเตอร์ได้ ตลอดจนสามารถควบคุม แนะนำ ให้ปรึกษา ช่วยเหลือแก่ผู้ร่วมงานได้	490
ระดับ 3	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ 2 แล้ว และสามารถตรวจสอบ วิเคราะห์ปัญหาข้อขัดข้องของเครื่องยนต์ ระบบฉีดน้ำมันเชื้อเพลิง ระบบระบายความร้อน ระบบหล่อลื่น ระบบไอดีและระบบไอเสีย ระบบไฟฟ้าและสามารถแก้ไขได้ ตลอดจน สามารถตรวจสอบสภาพทั่วไปของเครื่องยนต์ดีเซลเพื่อเตรียมรายงานการซ่อม การ ประเมินราคา ระยะเวลาในการซ่อม การให้คำแนะนำลูกค้าในการดูแลบำรุงรักษา เครื่องยนต์ และแนะนำแก่ผู้ปฏิบัติงานร่วมกันในการแก้ไขปัญหาต่างๆ รวมถึงวิธีทำงานที่ ถูกต้อง	585

1.6 สาขาอาชีพช่างเครื่องปรับอากาศรถยนต์ขนาดเล็ก		
ระดับ 1	หมายถึง ช่างซึ่งสามารถปฏิบัติงานให้บริการดูแลบำรุงรักษาติดตั้งชุดประกอบสำเร็จและเปลี่ยนถ่ายสารทำความเย็นในเครื่องปรับอากาศรถยนต์ขนาดเล็ก โดยมีหัวหน้างานช่วยให้คำแนะนำหรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น	400
ระดับ 2	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ 1 แล้ว ซึ่งสามารถปฏิบัติงานให้บริการถอดเปลี่ยนติดตั้งอุปกรณ์และระบบปรับอากาศในเครื่องปรับอากาศรถยนต์ขนาดเล็กสามารถทำรายงานผลการทำงาน และอบรมให้กับผู้ได้บังคับบัญชาได้	490
ระดับ 3	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ 2 แล้ว ซึ่งสามารถปฏิบัติงานให้บริการวินิจฉัยตรวจซ่อม เลือกใช้ และแก้ปัญหาเครื่องปรับอากาศรถยนต์ขนาดเล็ก รวมถึงสามารถประเมินราคาและเวลาในการปฏิบัติงานได้ สามารถสอนงาน และถ่ายทอดงานได้	585
2. กลุ่มสาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ ได้แก่		
2.1 สาขาอาชีพช่างเย็บ		
ระดับ 1	หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือและความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานที่ต้องมีหัวหน้างานช่วยให้คำแนะนำหรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น และเป็นผู้ที่มีจิตสำนึกด้านความปลอดภัยในการทำงาน มีความรู้พื้นฐาน รู้หน้าที่ มีความสามารถใช้อจักรอุตสาหกรรม จักรพิเศษ วิเคราะห์เย็บชิ้นงานเพื่อให้มีคุณภาพตามที่กำหนด และแก้ไขปัญหาจักรและอุปสรรคในการเย็บชิ้นงานในเวลาที่กำหนด	345
ระดับ 2	หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือระดับกลาง มีความรู้ ความสามารถ ทักษะการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ได้ดี และประสบการณ์การทำงาน สามารถให้คำแนะนำผู้ได้บังคับบัญชาได้คุณภาพงานสูง และเป็นผู้ที่มีความสามารถใช้อจักรอุตสาหกรรม ได้หลายประเภทตามที่กำหนดเย็บเป็นตัวสำเร็จรูป ได้ตามคุณภาพและเวลาที่กำหนด แก้ไขปัญหาจักร และอุปสรรคในการเย็บชิ้นงานได้คุณภาพและเวลาที่กำหนด วิเคราะห์ขั้นตอนเย็บ และคิดค้นหาวิธีการเย็บเพื่อสนับสนุนการผลิตจำนวนมาก	410
ระดับ 3	หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือระดับสูง สามารถวิเคราะห์ วินิจฉัยปัญหาการตัดสินใจ รู้ขั้นตอนกระบวนการของงานเป็นอย่างดี สามารถช่วยแนะนำงานฝีมือผู้ได้บังคับบัญชาได้ดี สามารถใช้หนังสือคู่มือ นำความรู้ และทักษะมาประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีใหม่ได้ โดยเฉพาะการตัดสินใจและเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสม และเป็นผู้ที่มีความสามารถในการวางแผนการผลิต วิเคราะห์และกำหนดราคาชิ้นงานเย็บ และควบคุมการผลิตในแผนกเย็บอย่างมีประสิทธิภาพ	550

2.2 สาขาอาชีพช่างเครื่องประดับ (ระดับอัญมณี)		
ระดับ 1	หมายถึง ช่างประดับอัญมณีหรือช่างฝังที่มีความรู้ ความสามารถในการใช้วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องจักรได้เหมาะสมกับชิ้นงาน สามารถอ่านแบบและใบสั่งงานได้อย่างถูกต้อง สามารถฝังหนามเตย ฝังหุ้ม ฝังไขปลา ฝังหนีบ เช่น งานฝังเข็มกลัด หรือจี้แบบง่ายๆ เป็นต้น	440
ระดับ 2	หมายถึง ช่างประดับอัญมณีหรือช่างฝังที่ผ่านการทดสอบระดับ 1 แล้ว มีความสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนและกระบวนการผลิตอย่างละเอียดและถูกต้อง สามารถตรวจสอบคุณภาพได้อย่างถูกต้อง แก้ไขปัญหา เจียรระไน ขัด ตกแต่ง ชุบ สอนงาน ถ่ายทอดความรู้ และฝังพลอยสีเหลี่ยม ฝังพลอยเม็ดยอด ฝังงานโบราณ เช่น งานฝังจี้ หรือเข็มกลัด เป็นต้น	605
ระดับ 3	หมายถึง ช่างประดับอัญมณีหรือช่างฝังที่ผ่านการทดสอบระดับ 2 แล้ว มีความสามารถในการฝังอัญมณีชิ้นสูง สามารถวิเคราะห์ วินิจฉัย แก้ปัญหา และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการฝังพลอย สามารถนำความรู้และทักษะเกี่ยวกับงานฝังพลอยประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีใหม่ได้ และสามารถเลือกวิธีการฝังพลอยให้เหมาะสมกับตัวเรือน เช่น การฝังตัวเรือนที่เป็นเกลียว เป็นต้น	825
2.3 สาขาอาชีพช่างเครื่องเรือนไม้		
ระดับ 1	หมายถึง ช่างที่มีความสามารถใช้วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือพื้นฐานของงานเครื่องเรือนไม้ด้วยความปลอดภัย สามารถดูแบบ รูปแปลนในเรื่องขนาดและระยะของแบบเบื้องต้นได้ สามารถเพลาะโครงงานไม้เครื่องเรือนได้ สามารถประกอบชิ้นปรับระดับได้เบื้องต้น เช่น ทำชั้นโปร่ง โต๊ะข้าง ม้านั่ง เป็นต้น	370
ระดับ 2	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบระดับ 1 แล้ว มีความสามารถใช้วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือพื้นฐานไม้โครง ไม้อัดได้ถูกต้องตามแบบที่กำหนด สามารถใช้เครื่องมือไฟฟ้าเบื้องต้นของงานช่างไม้เครื่องเรือนด้วยความปลอดภัย สามารถอ่านแบบได้ สามารถอ่านแบบเท่าของจริงได้ (ขยายแบบของรูปตัด) สามารถตัด สามารถประกอบงานเพลาะโครงติดตั้งอุปกรณ์ยึดติดของตู้ได้ถูกต้องแม่นยำ เช่น เครื่องเรือนไม้ประเภท Built – in ประเภทถอดประกอบ เป็นต้น	425
ระดับ 3	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบระดับ 2 แล้ว ใช้วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือพื้นฐาน เครื่องมือไฟฟ้า เครื่องเลื่อยวงเดือน เครื่องเล้าเตอร์ เลื่อยปรับองศา และเครื่องจักรกลงานไม้ได้ถูกต้อง สามารถเขียนแบบเท่าของจริงได้(ขยายแบบของรูปตัด) สามารถอ่านแบบถอดรายงานการประกอบแบบอุปกรณ์ที่ระบุมาแบบ สามารถทำจิ๊กของงานได้ถูกต้อง สามารถถอดและกำหนดการสร้างจิ๊กที่จะนำไปใช้งานได้ สามารถตัดไม้โครง ไม้อัด ไม้จริง ด้วยจิ๊กของแบบได้ สามารถตัดโค้ง ตัดกลม ตามแบบต่างๆ ของงานไม้ได้ด้วยจิ๊กถูกต้องตามแบบที่กำหนดให้ สามารถประกอบงานเพลาะโครงงานไม้เครื่องเรือน สามารถออกแบบเครื่องเรือน สามารถติดตั้งงานเพลาะโครงเครื่องเรือนไม้จริง สามารถทำเครื่องเรือนไม้ด้วยโครงไม้จริง ไม้กรุด้วยไม้จริง ไม้อัด หรือไม้วิทยาศาสตร์ สามารถปิดพื้นผิวหน้าและตกแต่งเครื่องเรือนด้วยวัสดุแผ่น เช่น แผ่นไม้ยาง แผ่นฟอร์เมก้า เป็นต้น	480

2.4 สาขาอาชีพช่างบุครภัณฑ์		
ระดับ 1	หมายถึง ช่างที่สามารถอ่านแบบ ตัดแบบ เย็บ ประกอบ ตกแต่งและตรวจสอบคุณภาพของงานได้ สามารถหุ้มของใช้ซึ่งใช้ในอาคาร ยานพาหนะ และอื่นๆ สำหรับงานที่มีความง่ายและซับซ้อนน้อย เช่น การตัดเย็บเบาะนั่งรูปสี่เหลี่ยมหรือวงกลม เป็นต้น	355
ระดับ 2	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบระดับ 1 แล้ว สามารถอ่านแบบ ตัดแบบ เย็บ ประกอบ ตกแต่ง และตรวจสอบคุณภาพของงานได้ สามารถหุ้มของใช้ในอาคาร ยานพาหนะ และอื่นๆ สำหรับงานที่มีความยากและซับซ้อนมากขึ้น เช่น ห่อหุ้มเก้าอี้ทำงาน สตุล เป็นต้น	410
ระดับ 3	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบระดับ 2 แล้ว สามารถอ่านแบบ ตัดแบบ เย็บ ประกอบ ตกแต่ง และตรวจสอบคุณภาพ ตลอดจนวิเคราะห์ คำนวณราคาต้นทุนสำหรับงานที่มีความซับซ้อนและมีขั้นตอนมาก เช่น หุ้มเบาะที่นั่งคนเดียว ประเภทหลุยส์ เป็นต้น	465
2.5 สาขาอาชีพช่างสีเครื่องเรือน		
ระดับ 1	หมายถึง ช่างที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับสาขาอาชีพช่างสีเครื่องเรือนไม่น้อยกว่า 1 ปี มีความรู้พื้นฐานในการทำงาน ปฏิบัติงานภายใต้คำแนะนำของหัวหน้างาน สามารถปฏิบัติงานเตรียมพื้นผิว ย้อมสี เคลือบด้วยแลคเกอร์เงาหรือแลคเกอร์ด้าน สร้างลวดลายและทาสีตามแบบกำหนด	385
ระดับ 2	หมายถึง ช่างที่มีประสบการณ์การทำงานในสาขาอาชีพช่างสีเครื่องเรือน ไม่น้อยกว่า 1 ปี นับแต่วันที่ได้รับหนังสือรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติระดับ 1 มีฝีมือระดับกลาง มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ การใช้เครื่องมืออุปกรณ์ได้ดี และสามารถให้คำแนะนำผู้ได้บังคับบัญชาได้ โดยมีหัวหน้างานช่วยให้คำแนะนำหรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น สามารถปฏิบัติงานเตรียมพื้นผิว การพ่นสีรองพื้น พ่นสีทับหน้า สร้างลวดลาย และพ่นเคลือบผิวด้วยแลคเกอร์	495
3. กลุ่มอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ ได้แก่		
3.1 สาขาอาชีพนักบริหารการขนส่งสินค้าทางถนน		
ระดับ 1	หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบในการปฏิบัติงานจัดเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้องในการขนส่ง พร้อมทั้งตรวจสอบความพร้อมสภาพรถและพนักงานขับรถก่อนการขนส่ง ประสานงานกับพนักงานขับรถ สามารถปฏิบัติงานที่ไม่ซับซ้อนและไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามขอบเขตที่ได้รับมอบหมาย มีความรู้เบื้องต้นและความเข้าใจในงานที่รับผิดชอบ ปฏิบัติงานที่มีการระบุลักษณะงานที่ชัดเจน และอยู่ภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไปอย่างใกล้ชิด	460
ระดับ 2	หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถวางแผนการขนส่งตามคำสั่งในการส่งมอบสินค้าและเงื่อนไขของลูกค้า ติดตามการปฏิบัติงานขนส่งและตรวจสอบค่าใช้จ่ายในการขนส่ง ประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถปฏิบัติงานที่มีความซับซ้อนและต้องใช้ความชำนาญมากขึ้น มีความรู้และความเข้าใจในงานของตนเองเป็นอย่างดี ปฏิบัติงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือ ที่สูงขึ้นภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไป	550

3.2 สาขาอาชีพผู้ควบคุมรถยนต์สินค้าขนาดไม่เกิน 10 ตัน		
ระดับ1	หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบในการปฏิบัติงานขับรถยกเคลื่อนย้ายสินค้าได้ตามใบสั่งงาน รายงานต่อผู้บังคับบัญชากรณีรถยกเสียหายใช้งานไม่ได้หรือกรณีเกิดอุบัติเหตุขณะปฏิบัติงาน สามารถปฏิบัติงานที่ไม่ซับซ้อนและไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามขอบเขตที่ได้รับมอบหมาย มีความรู้เบื้องต้นและความเข้าใจในงานที่รับผิดชอบ ปฏิบัติงานที่มีการระบุลักษณะงานที่ชัดเจน และอยู่ภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไปอย่างใกล้ชิด	400
ระดับ2	หมายถึง บุคคลที่สามารถเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดของหน่วยงานได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย ปฏิบัติงานยกสินค้าโดยใช้เทคโนโลยีและอุปกรณ์พิเศษ ดูแลบำรุงรักษารถยกเบื้องต้น สามารถปฏิบัติงานที่มีความซับซ้อนและต้องใช้ความชำนาญมากขึ้น มีความรู้และความเข้าใจในงานของตนเองเป็นอย่างดี ปฏิบัติงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือที่สูงขึ้นภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไป	475
3.3 สาขาอาชีพผู้ควบคุมสินค้าคงคลัง		
ระดับ1	หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบในการปฏิบัติงาน ตรวจสอบสินค้าคงคลังในพื้นที่รับผิดชอบ สุ่มตรวจสอบสินค้าคงคลัง สามารถปฏิบัติงานที่ไม่ซับซ้อนและไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามขอบเขตที่ได้รับมอบหมาย มีความรู้เบื้องต้นและความเข้าใจในงานที่รับผิดชอบ ปฏิบัติงานที่มีการระบุลักษณะงานที่ชัดเจน และอยู่ภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไปอย่างใกล้ชิด	385
ระดับ2	หมายถึง บุคคลที่สามารถตรวจสอบข้อมูลสินค้าคงคลัง จัดทำรายงานการวิเคราะห์ข้อมูลสินค้าคงคลัง วิเคราะห์ความเคลื่อนไหวสินค้าเบื้องต้น และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลสินค้าคงคลังตามรอบบัญชี สามารถปฏิบัติงานที่มีความซับซ้อนและต้องใช้ความชำนาญมากขึ้น มีความรู้และความเข้าใจในงานของตนเองเป็นอย่างดี ปฏิบัติงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือที่สูงขึ้นภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไป	465
3.4 สาขาอาชีพผู้ปฏิบัติการคลังสินค้า		
ระดับ1	หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบในการปฏิบัติงาน เข้าใจถึงวิธีการยกจัดเรียงและบรรจุสินค้าตามใบสั่งงานด้วยวิธีการที่ถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนด ปฏิบัติงานตรวจสอบสินค้า อ่านเอกสารภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่ใช้ในคลังสินค้าได้ สามารถปฏิบัติงานที่ไม่ซับซ้อนและไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามขอบเขตที่ได้รับมอบหมาย มีความรู้เบื้องต้นและความเข้าใจในงานที่รับผิดชอบ ปฏิบัติงานที่มีการระบุลักษณะงานที่ชัดเจน และอยู่ภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไปอย่างใกล้ชิด	375
ระดับ2	หมายถึง บุคคลที่สามารถควบคุมการปฏิบัติงานของผู้ช่วยพนักงานปฏิบัติการ คลังสินค้า มีความรู้และความเข้าใจในเอกสารประกอบการตรวจรับสินค้า การจัดเก็บ และการเบิกจ่าย สามารถปฏิบัติงานที่มีความซับซ้อนและต้องใช้ความชำนาญมากขึ้น มีความรู้และความเข้าใจในงานของตนเองเป็นอย่างดี ปฏิบัติงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือที่สูงขึ้นภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไป	455

4. กลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ ไม้แกะ		
4.1 สาขาอาชีพพนักงานเตรียมวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง		
ระดับ1	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการขนย้ายไม้ การจัดเรียงไม้ อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการปฏิบัติงานตามกฎระเบียบ และความปลอดภัย ในการทำงาน กฎการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ในงานเตรียมวัตถุดิบสำหรับ อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	350
ระดับ2	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการไสเปิดหน้าไม้ การตัด ขนาดไม้ ด้วยการใช้เครื่องจักรในแผนกเตรียมวัตถุดิบ ตลอดจนการคัดคุณภาพไม้ ให้เป็นไปตามมาตรฐานและข้อกำหนดในการทำงาน	380
4.2 สาขาอาชีพพนักงานผลิตชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ไม้จริงด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติ		
ระดับ1	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการผลิตชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ ด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) ประกอบด้วย การขึ้นลงชิ้นงาน การเดินเครื่องจักรอัตโนมัติ การทำงานกับเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) การทำงานตามกฎ ความปลอดภัยในการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ และการทำงานตามข้อกำหนด ความปลอดภัยในการทำงาน การตรวจสอบคุณภาพของชิ้นงานที่เกิดจากการ ตัดเฉือนของเครื่องมือตัด และการทำความสะอาดเครื่องจักรและพื้นที่ทำงาน	395
ระดับ2	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการเขียนโปรแกรมจีโค้ด (G Code) เบื้องต้น ป้อนโปรแกรมเข้าเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) ติดตั้ง เครื่องมือตัด (Cutting Tools) ที่ใช้กับเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) ควบคุม การทำงานของเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) กับโปรแกรมที่ผ่านการใช้งาน มาแล้ว และดูแลรักษาเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) เบื้องต้น	455
4.3 สาขาอาชีพพนักงานประกอบเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง		
ระดับ1	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานการขนย้าย ชิ้นงานประกอบ การประกอบชิ้นงานด้วยกาว การเช็ดกาวและจัดเก็บชิ้นงาน บนพื้นที่ที่ได้จัดเตรียมไว้ รวมถึงการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน	365
ระดับ2	หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติงานเตรียมพื้นที่และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง ในการประกอบ งานสร้างจิ๊กประกอบชิ้นงาน ตลอดจนงานประกอบเฟอร์นิเจอร์	415
4.4 สาขาอาชีพช่างทำสีเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง		
ระดับ1	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานประจำเกี่ยวกับการเตรียมผิวหน้าไม้ การเตรียมวัสดุในการเคลือบสี และการปฏิบัติตาม ข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน	375
ระดับ2	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ และประสบการณ์ในการทำงาน เกี่ยวกับการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ มีการย้อมสีไม้ การพ่นสีรองพื้น การขัดสีรองพื้น รวมทั้ง การดูแลรักษาอุปกรณ์พ่นสีย้อมและสีรองพื้น	415

ตารางอัตราค่าจ้างขั้นต่ำใหม่
ตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 9)
ซึ่งได้ประกาศให้มีผลใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2561

ลำดับที่	จำนวน (จังหวัด)	อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (บาท/วัน)	เขตท้องที่บังคับใช้
1	3	308	จังหวัดนราธิวาส ปัตตานี และยะลา
2	22	310	จังหวัดกำแพงเพชร ชัยภูมิ ชุมพร เชียงราย ตรัง ตาก นครศรีธรรมราช พิจิตร แพร่ มหาสารคาม แม่ฮ่องสอน หนอง ราชบุรี ลำปาง ลำพูน ศรีสะเกษ สตูล สิงห์บุรี สุโขทัย หนองบัวลำภู อำนาจเจริญ และอุทัยธานี
3	21	315	จังหวัดกาญจนบุรี ชัยนาท นครพนม นครสวรรค์ น่าน บึงกาฬ บุรีรัมย์ ประจวบคีรีขันธ์ พะเยา พัทลุง พิษณุโลก เพชรบุรี เพชรบูรณ์ ยโสธร ร้อยเอ็ด เลย สระแก้ว สุรินทร์ อ่างทอง อุตรธานี และอุดรดิตถ์
4	7	318	จังหวัดกาฬสินธุ์ จันทบุรี นครนายก ปราจีนบุรี มุกดาหาร สกลนคร และสมุทรสงคราม
5	14	320	จังหวัดกระบี่ ขอนแก่น เชียงใหม่ ตราด นครราชสีมา พระนครศรีอยุธยา พังงา ลพบุรี สงขลา สระบุรี สุพรรณบุรี สุราษฎร์ ธานี หนองคาย และอุบลราชธานี
6	7	325	กรุงเทพมหานคร จังหวัดฉะเชิงเทรา นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร
7	3	330	จังหวัดชลบุรี ภูเก็ต และระยอง
ตารางแสดงอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ซึ่งบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2561			
หมายเหตุ	1. คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 9) เมื่อวันที่ 30 มกราคม 2561 โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2561 เป็นต้นไป 2. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม 135 ตอนพิเศษ 63 ง ลงวันที่ 19 มีนาคม 2561		

ข้อมูลผู้บริหารหน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัดยะลา

สำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

หัวหน้าหน่วยงาน	นางสาวมาลี ขวัญเจริญ แรงงานจังหวัดยะลา
ที่ตั้งหน่วยงาน	อาคารศูนย์ราชการกระทรวงแรงงานจังหวัดยะลา ชั้น 4 66 ถนนสุขยางค์ ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
ช่องทางการติดต่อ	โทรศัพท์ 0 7325 9240 -1 โทรสาร 0 7325 9240 - 1 โทรศัพท์ (มือถือ) 08 9870 0197 E-mail yala@mol.go.th Website http://www.yala.mol.go.th

สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

หัวหน้าหน่วยงาน	นางจิตติมา นราพงศ์ จัดหางานจังหวัดยะลา
ที่ตั้งหน่วยงาน	อาคารศูนย์ราชการกระทรวงแรงงานจังหวัดยะลา ชั้น 2 66 ถนนสุขยางค์ ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
ช่องทางการติดต่อ	โทรศัพท์ 0 7336 2614 – 5 โทรสาร 0 7321 1590 โทรศัพท์ (มือถือ) 08 1831 8965 E-mail yla@doe.go.th Website http://www.doe.go.th/yala

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดยะลา

หัวหน้าหน่วยงาน	นายพินิจ ผุดไชตุ ประกันสังคมจังหวัดยะลา
ที่ตั้งหน่วยงาน	สำนักงานประกันสังคมจังหวัดยะลา 64 ถนนสุขยางค์ ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
ช่องทางการติดต่อ	โทรศัพท์ 0 7327 4482 – 4 โทรศัพท์ (มท.) 74951 โทรสาร 0 7321 1752 โทรศัพท์ (มือถือ) 08 1897 0374 E-mail yala@sso.go.th Website http://www.sso.go.th/yala/

สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน 24 ยะลา

หัวหน้าหน่วยงาน	ว่าที่ร้อยเอกสมศักดิ์ เนียมสุวรรณ ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน 24 ยะลา
ที่ตั้งหน่วยงาน	สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน 24 ยะลา หมู่ที่ 5 ถนนยะลา-รามัน ตำบลวังพญา อำเภอรามัน จังหวัดยะลา
ช่องทางการติดต่อ	โทรศัพท์ 0 7320 3222 โทรสาร 0 7320 3223 โทรศัพท์ (มือถือ) 08 5438 60 2 E-mail yala@dspd.go.th Website http://www.yala-dspd.go.th

สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดยะลา

หัวหน้าหน่วยงาน	นายเนติษฐ์ ประเสริฐวงศ์ สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดยะลา
ที่ตั้งหน่วยงาน	อาคารศูนย์ราชการกระทรวงแรงงานจังหวัดยะลา ชั้น 3 66 ถนนสุขยางค์ ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
ช่องทางการติดต่อ	โทรศัพท์ 0 7327 4485 - 6 โทรสาร 0 7327 4485 E-mail yl@labour.go.th Website http://yala.labour.go.th